

Дух Святий

Джо Маккінні

ВСТУП

Який ваш погляд на Святого Духа? Деякі визначають Його як силу, енергію, відчуття або вплив. Дехто вірить, що Дух має безпосередньо впливати на ваше серце, щоб ви могли вірити і слухатися Бога. Інші вважають, що Дух не відіграє жодної ролі в їхньому наверненні. Але чому ця суперечка про Святого Духа, а не про Отця і Сина? Можливо, це через нереальний образ Святого Духа, який дехто має. Біблія визначає Його як істоту, духовну істоту, божественну істоту та істоту з особистістю. Він є Духом Божим. Він Бог.

Уроки

Хто такий Святий Дух?

Діяння Святого Духа в Старому Завіті

Обіцяний Дух

ХРЕЩЕННЯ ДУХОМ СВЯТИМ

Святий Дух у житті християнина

Гріхи проти Святого Духа Божого

Дари Святого Духа для служіння

Підписати Дари Святого Духа

Дари мов (мови)

Святий Дух у житті Христа

Святий Дух у житті апостолів

Святий Дух і Біблія

Що означає бути сповненим Духа?

Що означають «Стогони, які не передані словами» з Римлян 8:22-29?

Як я можу знати, що маю Святого Духа?

Чи спасительна робота Христа передбачає зцілення наших тіл?

Що таке мови ангелів?

Як Дух діє під час навернення?

Хто такий Святий Дух?

Урок 1

I. СВЯТИЙ ДУХ ЦЕ ОСОБИСТА ІСТОТА:

A. Дії Святого Духа розкривають Його особистість

1. Він говорить:

1 Тимофію 4:1- «Дух ясно говорить, що в наступні часи дехто відступить від віри й піде за обманливими духами та за тим, чого навчають демони».

Іван 16:13- «Коли ж прийде Він, Дух правди, наставить вас на всю правду. Він не буде говорити сам; він буде говорити тільки те, що він чує, і він розповість вам те, що ще буде».

Об'явлення 2:7- «Хто має вухо, нехай слухає, що Дух говорить Церквам. Тому, хто переможе, Я дам право їсти з дерева життя, що в раю Божому».

2. Він свідчить:

Іван 15:26– «Коли прийде Утішитель, Якого Я пошлю вам від Отця, Дух правди, що від Отця виходить, Він свідчитиме про Мене».

Дії 5:32- «Ми свідки цього, а також Святий Дух, якого Бог дав тим, хто Йому кориться».

3. Він навчає:

Іван 14:26– «Але Утішитель, Дух Святий, що Його Отець пошле в Ім'я Моє, навчить вас усього і нагадає вам усе, що Я вам говорив».

Неемія 9:20– Ти дав Свого доброго Духа, щоб наставляти їх. Ти не стримував манни Своєї від їхніх уст, і Ти дав їм воду для їхньої спраги».

4. Він направляє і веде:

Івана 16:13-15– «Коли ж прийде Він, Дух правди, наставить вас на всю правду. Він не буде говорити сам; він буде говорити тільки те, що чує, і він скаже вам те, що ще буде. Він принесе мені славу, взявши з того, що є моїм, і розкриє це вам. Все, що належить Батькові, є Моє. Ось чому я сказав, що Дух візьме з того, що є моїм, і сповістить це вам».

Римлянам 8:14- «Бо ті, кого веде Дух Божий, є синами Божими».

5. Він забороняє:

Дії 16:6-7– «Павло та його супутники мандрували по Фрігії та Галатії, утримувані Святим Духом від проповідування слова в провінції Азії. Підійшовши до кордону Мізії, вони спробували увійти до Віфінії, але Дух Ісуса не дозволив їм цього. І вони пройшли повз Мізію й спустилися до Троади. Вночі Павло мав видіння, як чоловік із Македонії стояв і благав його: «Прийди до Македонії та допоможи нам». Коли Павло побачив це видіння, ми негайно приготувалися вирушити до Македонії, переконавшись, що Бог покликав нас проповідувати їм Євангелію».

Дії 16:6-7- «Павло та його супутники мандрували по Фрігії та Галатії, утримувані Святим Духом від проповідування слова в провінції Азії. Коли вони підійшли до кордону Мізії, вони намагалися увійти до Віфінії, але Дух Ісуса не дозволив їм».

6. Йому належить переконувати:

Івана 16:8-12– «Коли Він прийде, Він викриє світ у провині за гріх, і за правду, і за суд: щодо гріха, бо люди не вірують у Мене; щодо праведності, бо я йду до Отця, де ви вже не можете бачити мене; а щодо суду, бо князь цього світу тепер засуджений. Я маю ще багато чого сказати тобі, більше, ніж ти зараз можеш винести».

7. Він живе серед християн:

Іван 14:17- «Дух правди. Світ не може прийняти Його, бо не бачить і не знає Його. Але ви знаєте Його, бо Він живе з вами і буде в вас».

8. Він ІНШИЙ ПОТІШИТЕЛЬ:

Ісус — один Утішитель, а Дух — інший. Але якщо Ісус є особою, а Дух такий, як Він, ми робимо висновок, що Дух є особою.

Івана 14:16-17– «І Я вблагаю Отця, і Він дасть вам іншого Утішителя, щоб був з вами навіки».

9. До нього ставляться як до того, хто прийде:

Ісус використовує особистий займенник для позначення Духа, показуючи природу Духа як особи.

Івана 16:7-10– «Але я вам правду кажу: це для вашого добра, що я йду геть. Якщо я не піду, Радник не прийде до вас; але як піду, то пошлю його до вас. Коли Він прийде, Він викриє світ у гріху, і в справедливості, і в суді: у гріху, бо люди не вірують у Мене; щодо праведності, бо Я йду до Отця, де ви Мене вже не побачите».

10. Він розрізняє:

Дії 15:28- «Духу Святому і нам було добре не обтяжувати вас нічим, крім наступних вимог».

Ці роботи не можна віднести до простого впливу. Святий Дух – це особа.

В. Його характерні риси проголошують Його особистість

1. Він володіє розумом:

Римлянам 8:27– «А Той, Хто досліджує наші серця, знає думку Духа, бо Дух заступається за святих згідно з волею Божою».

2. Він володіє знаннями:

1 Коринтян 2:11– «Бо хто з людей знає думки людини, крім людського духу в ній? Так само ніхто не знає думок Божих, крім Духа Божого».

3. Він має прихильність:

Римлянам 15:30-31– «Благаю вас, браття, Господом нашим Ісусом Христом і любов'ю Духа, приєднайтеся до мене в моїй боротьбі, молячись Богу за мене».

4. Він володіє волею:

1 Коринтян 12:11– «Усе це діло одного й того самого Духа, і Він дає кожному, як хоче».

5. Його можна засмучувати:

Ефесянам 4:30– «І не засмучуйте Святого Духа Божого, Яким ви запечатані на день викупу».

Ісаїя 63:10– Але вони збунтувалися й засмутили Його Святого Духа. Тож він повернувся і став їхнім ворогом, і сам воював проти них».

6. Йому можна протистояти:

Дії 7:51– «Ви, твердошії люди, з необрізаними серцями і вухами! Ви такі самі, як ваші батьки: ви завжди противитеся Святому Духу!»

7. Його можна зневажати:

Матвій 12:31-32 – «І тому кажу вам: всякий гріх і хула проститься людям, але хула на Духа не проститься. Кожному, хто скаже слово проти Сина Людського, буде прощено, а хто скаже проти Святого Духа, не буде прощено ні в цьому віці, ні в майбутньому».

8. Хтось може йому збрехати:

Дії 5:3«Тоді Петро сказав: Ананію, як це сатана так наповнив твоє серце, що ти збрехав Святому Духу і залишив собі частину грошей, які отримав за землю?»

9. Його можуть образити:

Євреям 10:29– «Наскільки суворіше, на вашу думку, заслуговує на покарання людина, яка потоптала Сина Божого, яка вважала нечестивою кров завіту, що її освятила, і яка образила Духа благодаті? »

Все це характеристики людини. Він істота з розумом.

II. СВЯТИЙ ДУХ Є БОГ:

Біблія чітко розповідає про Божество Святого Духа та Його особливу приналежність, тому важливо розуміти Його роботу в церкві.

А. Божественність Святого Духа та Його особлива ідентичність демонструються Його асоціацією з Батьком і Сином:

1. У хрещенні Ісуса:

Луки 3:21-22- «Коли всі люди хрестилися, хрестився і Ісус. І коли він молився, відкрилося небо, і зійшов на нього Дух Святий у тілесному вигляді, як голуб. І почувся голос із неба: Ти Син мій, якого я люблю; з тобою я дуже задоволений».

2. Ісус говорить про трьох:

Івана 14:16-17- «І Я вблагаю Отця, і Він дасть вам іншого Утішителя, щоб був з вами навіки Дух правди. Світ не може прийняти Його, бо не бачить і не знає Його. Але ви знаєте Його, бо Він живе з вами і буде в вас».

3. При закликанні трьох у хрещенні:

Матвій 28:19- «Тоді прийшов до них Ісус і сказав: «Дана Мені всяка влада на небі і на землі. Тож ідіть і навчіть усі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. , і навчаючи їх виконувати все, що Я вам наказав».

4. У благословенні Павла:

2 Коринтян 13:14- «Благодать Господа Ісуса Христа, і любов Бога, і причастя Святого Духа нехай буде з усіма вами».

5. Пітер:

1 Петра 1:2- «Тих, які були вибрані згідно з передбаченням Бога Отця, через освячуючу роботу Духа, для послуху Ісусу Христу та окроплення Його кров'ю»

6. Джуд:

Юди 20-21- «А ви, любі друзі, будуйте себе у вашій пресвятій вірі і моліться в Святому Дусі. Зберігайте себе в Божій любові, чекаючи милості Господа нашого Ісуса Христа, щоб привести вас до вічного життя».

7. Брехати Йому означає брехати Богу:

Дії 5:3-4«Тоді Петро сказав: «Ананію, як це сатана так наповнив твоє серце, що ти збрехав Святому Духу і залишив собі частину грошей, які отримав за землю? Хіба він не належав вам до того, як його продали? А після того, як він був проданий, гроші не були у вашому розпорядженні? Що спонукало вас до такої думки? Ти збрехав не людям, а Богові».

В. Божественність Святого Духа демонструється Божественними характеристиками, продемонстрованими Ним:

1. Він вічний (ніколи не закінчується):

Євреям 9:14– «Наскільки ж більше кров Христа, який через вічного Духа приніс Себе непорочного Богові, очистить наше сумління від учинків, що ведуть до смерті, щоб ми могли служити Богові Живому!»

2. Він всезнаючий (має нескінченні знання та обізнаність):

1 Коринтян 2:10-11- «Але Бог відкрив нам це Духом Своїм. Дух досліджує все, навіть глибини Бога. Бо хто з людей знає думки людини, крім людського духу всередині неї? Так само ніхто не знає думок Божих, крім Духа Божого».

3. Він всемогутній (необмежена влада чи повноваження):

Михея 3:8 – «А я сповнений сили, і Духа Господнього, і справедливості, і могутності, щоб оголосити Якову провину його, а Ізраїлеві гріх його».

Луки 1:35- «Ангел відповів: «Дух Святий зійде на Тебе, і сила Всевишнього осінить Тебе. Тож Святе, що народиться, Сином Божим назветься».

Дії 1:8- «Але ви приймете силу, коли зійде на вас Дух Святий; і будете Моїми свідками в Єрусалимі, і в усій Юдеї, і в Самарії, і аж до краю землі».

4. Він всюдисущий (присутній у всіх місцях у всі часи):

Псалми 139:7-10- «Куди мені піти від Твого Духа? Куди мені втекти від твоєї присутності? Якщо я зійду на небеса, ти там; якщо я застеляю своє ліжко в глибині, ти там. Якщо я піднімуся на крилах світанку, якщо я осяду на дальній стороні моря, навіть там рука Твоя вестиме мене, правиця Твоя міцно триматиме мене».

С. Він виконує роботу Бога

1. Він створив Всесвіт:

Псалом 104:30- «Коли ти посилаєш свій Дух, вони створюються, і ти оновлюєш обличчя землі».

2. Він відроджує людину:

Івана 3:3-6- «У відповідь Ісус сказав: «Істинно кажу вам: ніхто не може побачити Царства Божого, якщо не народиться згори». «Як людина може народитися, коли вона стара?» — запитав Никодим. «Напевно, він не може вдруге увійти в утробу матері своєї, щоб народитися!» Ісус відповів: «Істинно кажу тобі: ніхто не може увійти в Царство Боже, якщо не народиться від води й Духа».

Тита 3:5- «Він врятував нас не завдяки праведним вчинкам, які ми вчинили, а через Свою милість. Він врятував нас через купівлю відродження та оновлення Святим Духом»

3. Він воскресить наші тіла:

Римлянам 1:4— «І Який через воскресіння з мертвих Духом святості з'явився з силою Сином Божим: Ісус Христос, Господь наш».

Римлянам 8:11— «І якщо живе в вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, то Той, Хто воскресив Христа з мертвих, оживить і ваші смертні тіла Духом Своїм, що живе в вас».

4. Він творить чудеса:

1 Коринтян 12:4-11- «Різні є дари, але Дух той самий. Є різні види служіння, але той самий Господь. Існують різні дії, але той самий Бог діє в усіх людях. Тепер кожному дається виявлення Духа для загального блага. Одному через Духа дається звістка мудрості, іншому — звістка знання за допомогою того самого Духа, іншому — віра тим самим Духом, іншому — дари зцілення цим одним Духом, іншому — чудотворна сила, іншому пророцтво, іншому розрізнення духів, іншому говоріння різними мовами, а ще іншому тлумачення мов. Усе це діло одного й того самого Духа, і Він дає кожному, як хоче».

5. Він надихнув тих, хто написав Біблію:

2 Тимофія 3:16-17— «Усе Писання натхнене Богом і корисне для навчання, докору, виправлення та виховання в праведності, щоб Божя людина була до всякого доброго діла готова».

2 Петра 1:20-21- Перш за все, ви повинні розуміти, що жодне пророцтво Святого Письма не виникло через тлумачення самого пророка. Бо пророцтво ніколи не виникало з волі людини, але люди говорили від Бога, ведені Святим Духом».

1 Коринтян 2:13- «Це ми говоримо не словами, навченими нас людською мудрістю, але словами, навченими Духом, виражаючи духовні істини духовними словами».

III. БОГ-БАТЬКО, БОГ-ДУХ СВЯТИЙ ТА БОГ-СИН ОДНА ІНДИВІДУАЛЬНІСТЬ (ЄДНА в усьому)

A. Бог один.

1. Повторення Закону 6:4 — «Слухай, Ізраїлю, Господь, Бог наш, Господь єдиний».

2. Ефесянам 4:6 — «Один Бог і Отець усіх, що над усіма, через усіх і в усіх».

3. Римлянам 3:29-30 — «Чи Бог є Богом тільки євреїв? Хіба Він також не Бог язичників? Так, і поган, бо один Бог, що виправдає обрізаних вірою і необрізаних вірою».

Б. Триєдина природа єдиного Бога (Божества):

1. Як ми можемо вірити в одного Бога і водночас вірити в три особи божества? Бог єдиносущний і триособовий. У цьому «єдиному Богові» є три особи.

2. У книзі Буття 1:1-2 – слово Елохім, що перекладається як БОГ, є у множині, а у вірші 2 є посилання на Святого Духа. Також у Буття 1:26 і 11:5-8 Бог говорить у множині. «Свідки Єгови» стверджують, що це посилання на ангелів, але вірш 27 заявляє, що творіння було створено за образом Бога, а не за образом Бога та ангелів. Ангели є створіннями і не беруть участі в природі Бога; їм не слід поклонятися.

3. Слово «Трійця» не є біблійним, але воно описує існування Бога в трьох особах, як вчить Біблія.

ВИСНОВОК:

Святий Дух є особою Божества. Святий Дух – це не річ! Він особистість! Біблія не називає Його «це». Що це означає для нашого життя? Ми можемо і повинні бути більш чутливими до присутності Святого Духа. Він супроводжує нас і навчає, як жити за Його Словом, Біблією. Він реагує на те, що ми робимо і думаємо. Бог набагато ближчий до нас, ніж ми можемо думати. Всемогутній Дух Божий в нас. Ходити в Дусі означає ходити з Богом.

Святий Дух є

___ Сила

___ Енергія

___ Вплив

___ Буття, особистість

Святий Дух є Бог.

Т___ F___ Святий Дух, Отець і Син є:

___ Одна і та сама істота під різними назвами

___ Окремі істоти, які займаються своїми справами

_____ Окремі істоти, об'єднані в усьому

ДІЯННЯ СВЯТОГО ДУХА У СТАРОМУ ЗАПОВІТІ

Урок 2

СВЯТИЙ ДУХ, як і Отець і Син, від початку діяли для спасіння людства. У цьому дослідженні ми побачимо, як діяв СВЯТИЙ ДУХ у Старому Завіті і коли Він почав діяти. Ми помітимо, чим Його твори відрізнялися від Нового Завіту.

Брав участь у створенні світу.

Буття 1:1-2– «На початку сотворив Бог небо і землю. А земля була безформна й порожня, темрява була над безоднею, а Дух Божий ширяв над водами».

Псалом 104:30– «Коли ти посилаєш свій Дух, вони створюються, і ти оновлюєш обличчя землі».

За часів патріархів.

Буття 6:3– «Тоді сказав ГОСПОДЬ: «Не буде Дух Мій вічно сперечатися з людиною, бо вона смертна; днів його буде сто двадцять літ».

Буття 41:38– «Тож фараон запитав їх: «Чи знайдемо ми когось, подібного до цього чоловіка, у якому дух Божий?»

У лідерах ізраїльського народу.

Числа 11:16-30– «Господь сказав до Мойсея: «Приведи мені сімдесят старших Ізраїлевих, які відомі тобі як провідники та урядники в народі. Нехай вони придуть до скинії заповіту, і вони стануть там з тобою. Я зійду і поговорю з вами там, і візьму від Духа, що на вас, і покладу Духа на них. Вони допоможуть вам нести тягар людей, щоб вам не довелося нести його самому. ... Тож Мойсей вийшов і розповів людям, що сказав Господь. Він зібрав сімдесят їхніх старших і поставив їх навколо намету. І зійшов Господь у хмарі, і говорив із ним, і взяв від Духа, що був на ньому, і поклав Духа на сімдесятюх старших. Коли Дух спочив на них, вони пророкували, але більше цього не робили. Однак двоє чоловіків на ім'я Елдад і Медад залишилися в таборі. Вони були записані до старших, але не вийшли до намету. Але Дух спочив і на них, і вони пророкували в таборі. Молодий чоловік побіг і

сказав Мойсеєві: Елдад і Медад пророкують у таборі. Ісус Навин, син Навинів, який був помічником Мойсея з юності, заговорив і сказав: Мойсею, пане мій, спини їх! Але Мойсей відповів: «Ти ревнуєш за мене?» Я б хотів, щоб усі люди Господні були пророками, і щоб Господь зіслав на них Свого Духа! Тоді Мойсей та старші Ізраїля повернулися до табору».

Числа 27:18— «І сказав Господь до Мойсея: «Візьми Ісуса, сина Навиногого, чоловіка, що в ньому дух, і поклади на нього свою руку».

Він надав художні та технічні навички для будівництва храму.

Вихід 31:1-5— «Тоді Господь сказав до Мойсея: «Дивіться, Я вибрав Бецалеїла, сина Урі, сина Хура, з коліна Юдиного, і Я наповнив його Духом Божим, умінням, здібністю та знанням у всьому види ремесел — виготовляти художні зразки для роботи із золота, срібла та бронзи, різати та оправляти каміння, працювати з деревом і займатися всіма видами ремесел».

Він дав здатність і особливу силу керувати.

Суддів 3:10— «Дух Господній зійшов на нього, і він став Ізраїлевим суддею, і пішов воювати. І віддав Господь Кушан-Рішатаїма, сирійського царя, в руки Отніїла, і він переміг його.

Суддів 6:34— «Тоді Дух Господній зійшов на Гедеона, і він засурмив у сурму, закликаючи авієзрівців слідувати за ним».

Суддів 11:29— «Тоді Дух Господній зійшов на Їфтаху. Він перетнув Гілеад і Манасію, пройшов повз

Міцпа гілеадська, і звідти він виступив проти аммонітян».

Суддів 13:25— «Дух Господній почав його хвилювати, коли він був у Махане-Дані, між Цорою та Ештаолом».

Суддів 14:6— «Дух Господній зійшов на нього в силі, і він розтерзав лева своїми голими руками, як роздер би козенятко. Але він не сказав ні батькові, ні матері, що зробив».

Суддів 14:19-20– «Тоді зійшов на нього Дух Господній у силі. Він зійшов до Ашкелону, убив тридцятьох їхніх людей, позбав їхнього майна й віддав їхній одяг тим, хто розгадав загадку. Палаючи гнівом, він пішов до дому свого батька».

Суддів 15:14– «Коли він наблизився до Легія, филистимляни підійшли до нього з криками. Дух Господній зійшов на нього в силі. Мотузки на його руках стали, як обгорілий лев, і зв'язки впали з його рук».

Він допомагав першим царям Ізраїлю в їхньому завданні скеровувати народ Божий.

1 Самуїла 10:6– «Дух Господній зійде на тебе в силі, і ти будеш пророкувати з ними; і ти станеш іншою людиною».

1 Самуїла 16:13-14– «І взяв Самуїл ріг з олією, і помазав його перед братами його, і від того дня Дух Господній зійшов на Давида в силі. Потім Самуїл пішов до Рами. А Дух Господній відступив від Саула, і злий дух від Господа мучив його».

2 Самуїла 23:2– «Дух Господній говорив через мене; Його слово було у мене на язиці».

Він дав здатність до пророцтва

Числа 24:2– «Коли Валаам поглянув і побачив Ізраїль, що стояв табором племено за племенем, Дух Божий зійшов на нього».

Числа 11:25– «І зійшов Господь у хмарі, і говорив із ним, і взяв від Духа, що був на ньому, і поклав Духа на сімдесятьох старших. Коли Дух спочив на них, вони стали пророкувати, але більше цього не робили».

Неемія 9:30– Багато років ви терпіли з ними. Своїм Духом Ти напоумляв їх через Своїх пророків. Але вони не звернули уваги, тож ви віддали їх сусіднім народам».

2 Самуїла 23:2– «Дух Господній говорив через мене; його слово було у мене на язиці».

Ісаїя 48:16– «Підійди до мене і послухай це: «З першого оголошення я не говорив таємно; коли це відбувається, я там». І тепер Господь Господь послав мене з Духом Своїм».

Михей 3:8– «Але я сповнений сили, і Духа Господнього, і справедливості, і могутності, щоб оголосити Якову провину його, а Ізраїлеві гріх його».

Єзекіїля 2:2– «Коли він говорив, Дух увійшов у мене і підняв мене на ноги, і я почув, як він говорив до мене».

2 Петра 1:21– «Бо пророцтво ніколи не виникало з волі людини, але люди говорили від Бога, ведені Святим Духом».

СВЯТИЙ ДУХ не діяв безпосередньо на всіх людей у Старому Завіті, хоча була обіцянка, що Він одного дня прийде до всіх. Також Він не завжди змушував людину бути святою. «Людські посудини», які використовував Бог у Старому Завіті, часто були дуже грішними та нечистими, як у випадку з Валаамом і Самсоном. Він був особливо даний пророкам та іншим, які мали бути засобами божественного одкровення. Він також дав дари керувати, практикувати мистецтва та навички, керувати, судити та навіть застосовувати фізичну силу.

У Старому Завіті є принаймні 60 згадок про особу та роботу Духа, кожне з яких вказує на те, що в той час Дух приходив, щоб виконати певну роботу, і залишав, коли Його робота була виконана. У Новому Завіті ми побачимо, що Його присутність стала постійною і постійною.

ОПОРНІ УРИВКИ СВЯТОГО ПИСАННЯ

Буття 1:2 1 Царів 18:12 Ісаїя 59:21

Буття 6:3 1 Царів 22:24 Ісаїя 61:1

Буття 41:38 2 Царів 2:16 Ісаїя 63:10

Вихід 28:3 1 Хронік 12:18 Ісаїя 63:11

Вихід 31:1-5 1 Хроніки 18:24 Ісаїя 63:14

Числа 11:16-30 Ездри 5:1 Єзекіїля 2:2

Числа 24:2-3 Неемія 9:20 Єзекіїль 3:12

Числа 27:18 Неемія 9:30 Єзекіїль 3:14

Повторення Закону 34:9 Йов 33:4 Єзекіїль 3:24

Суддів 3:10 Псалми 51:11 Єзекіїля 8:3

Суддів 6:34 Псалми 104:30 Єзекіїль 11:1

Суддів 11:29 Псалми 139:7 Єзекіїль 11:24

Суддів 13:25 Псалми 143:10 Єзекіїля 37:1

Суддів 14:6 Ісая 4:4 Єзекіїля 43:5

Суддів 14:19 Ісая 28:6 Михей 2:7

Суддів 15:14 Ісая 32:15 Михей 3:8

Суддів 16:20 Ісая 34:16 Огія 2:5

1 Самуїла 10:6 Ісая 40:13 Захарія 4:6

1 Самуїла 16:13-14 Ісая 44:3 Захарія 6:8

2 Самуїла 23:2 Ісая 59:19 Захарія 7:12

2 Петра 1:20-21

1. Святий Дух допоміг у створенні.

Т. ____ Ф. ____

2. У Старому Завіті Святий Дух дав певним людям.

А. ____ Артистичні здібності

В. ____ Конструкційні навички

С. ____ Адміністративні можливості

Д. ____ Здатність до пророцтва

Е. ____ Все вищезазначене

3. Святий Дух допомагав ізраїльським провідникам направляти людей.

Т. ____ Ф. ____

4. Святий Дух дав людям здатність передбачати майбутні події.

Т. ____ Ф. ____

5. Святий Дух бере участь у житті всіх дітей Ізраїля//Божий народ

Т. ____ Ф. ____

ДУХ ОБІЦЯВ

Урок 3

Дух діяв у світі від створення. Він працював у житті ізраїльського народу під час виходу та в пустелі, даючи людям дари виконувати те, що наказав Бог. Ті, хто отримав Духа, були провідниками. У Книгах Суддів, Самуїла, Хронік і Неемії Дух був у керівництві, щоб дати силу, мудрість, відвагу та інформацію. Царі та пророки інформували, навчали, застерігали та підбадьорювали людей через Духа. Дух був силою керівництва, а також їхнім захистом. (1 Самуїла 19:18-24) Якщо лідер почав не слухатися Бога, Дух міг бути вилучений з нього (приклад Саула). У Пророках ми бачили, що людина не може бути пророком без Духа. Хоча Дух завжди був присутнім і активним у житті народу Божого, пророки говорили про обіцянку, що одного дня Бог зробить Дух доступним для всього людства.

А. Ісая 32:9-20

«Ви, жінки, такі самовдоволені, встаньте і послухайте мене; Ви, доньки, які відчуваєте себе в безпеці, послухайте, що я маю сказати! Трохи більше ніж через рік ви, хто відчуває себе в безпеці, тремтітимете; врожаю винограду не буде, а плодів не буде. Тремтіть, самовдоволені жінки; здригайтеся, ви, доньки, які відчувають себе в безпеці! Роздягніть свій одяг, одягніть веретину навколо себе. Бийте себе в груди за гарні поля, за плодючі виноградні лози та за землю мого народу, землю, порослу терном і шип'яком, — так, сумуйте за всіма домами веселоців і за цим містом веселоців! Фортеця буде покинута, галасливе місто спустошене; цитадель і сторожова вежа стануть пустою назавжди, насолодою для ослів, пасовищем для отар, аж поки Дух не зіллється на нас з висоти, і пустеля стане родючим полем, а родюче поле буде схоже на ліс. Справедливість житиме в пустелі, а справедливість житиме на родючому полі. Плодом праведності буде мир;

наслідком праведності буде спокій і впевненість навіки. Мій народ житиме в мирних місцях проживання, у безпечних домівках у спокійних місцях відпочинку. Хоча град знищить ліс і місто буде повністю зрівняно з землею, яким благословенням ви будете, посіявши своє насіння біля кожного струмка, і відпустивши свою худобу та ослів на волю».

Це було попередженням про знищення. Єрусалим постійно впадав у гріх, і Бог пообіцяв судити та знищити їх. Але важливий момент для нас міститься у вірші 15. Коли Бог виллє Свій Дух на людей, життя повернеться на землю. Все буде оновлено. Справедливість знову існуватиме, а результатом буде мир, спокій і безпека. Це вчення про те, що коли Бог відлучає Свого Духа, приходить смерть, а коли Він дає Свого Духа, приходить життя, часто повторюється в Старому Завіті. Наприклад, Псалми 104:29-30: «Як ховаєш обличчя своє, вони жахаються; коли забираєш у них дух, вони вмирають і повертаються в порошок. Коли ви посилаєте свій Дух, вони створюються, і ви оновлюєте обличчя землі».

Б. Ісая 44:1-5

«А тепер послухай, Якове, рабе Мій, Ізраїлю, якого Я вибрав. Так говорить Господь, Той, Хто створив тебе, Хто створив тебе в утробі, і Хто допоможе тобі: Не бійся, Якове, Мій рабе Єшуруне, якого Я вибрав. Бо Я виллю воду на спраглу землю, і потоки на сушу; Я виллю Духа Свого на потомство твоє, і благословення Моє на нащадків твоїх. Зростуть вони, як трава в лузі, як тополі над потоками. Хтось скаже: Я Господній; інший назве себе ім'ям Яків; ще інший напише на руці своїй: «Господня», і візьме ім'я Ізраїль».

Тут, коли Боги виллють Свій Дух, нащадки Якова, Ізраїль, отримають Духа і прийдуть благословення Господа (життя та оновлення) (вірші 3-4). Ми побачимо, що це основне вчення в усіх пророцтвах.

С. Ісая 59:20-21

«Прийде Викупитель до Сіону, до тих, хто в Якові кається в своїх гріхах, — говорить Господь. Щодо Мене, то це Мій заповіт із ними, говорить Господь. «Дух Мій, що на тобі, і слова Мої, які Я вклав у твої уста, не відступлять від твоїх уст, ані від уст твоїх дітей, ані від уст їхніх нащадків відтепер і навіки», — каже Бог.»

Це має справу з судом Божим. Сіон судять, а також народи. Але Викупитель прийде і врятує тих, хто навернений. Ці люди будуть у завіті з Богом (вірш 21). Дух не відбереться

від них. Якби Дух був забраний, Слово також було б забрано, тому що Слово походить від Духа. Цей народ завжди зможе догодити Богу і, таким чином, завжди буде благословенним. Павло цитує цей уривок у Римлян 11:26.

Г. Єзекііль 36:16-28

І знову було до мене слово Господнє: Сину людський, коли сини Ізраїля сиділи на своїй землі, вони осквернили її своєю поведінкою та своїми вчинками. Їхня поведінка була в моїх очах як щомісячна нечистота жінки. І Я вилив Свій гнів на них за те, що вони пролили кров на Край і за те, що вони осквернили його своїми ідолами. Я розсівав їх між народами, і вони були розпорошені по країнах; Я судив їх за їхньою поведінкою та вчинками. І куди б вони не ходили між народами, вони зневажали Моє святе ім'я, бо про них говорилося: «Це народ Господній, але вони мусили покинути Його землю». Я хвилювався про моє святе ім'я, яке дім Ізраїлів зневажив серед народів, куди він пішов.

Тому скажи Ізраїлевому дому: Так говорить Господь Господь: Не заради вас, доме Ізраїлів, Я зроблю це, але заради Мого святого імені, яке ви збезчестив серед народів, куди ти пішов. Я покажу святість мого великого імені, яке зневажалося між народами, ім'я, яке ти зневажив між ними. Тоді народи пізнають, що Я Господь, говорить Господь Господь, коли Я покажу себе святим тобою перед їхніми очима. Бо Я виведу вас із народів; Я зберу вас з усіх країн і поверну вас у вашу землю. Я окроплю вас чистою водою, і станете чисті; Я очистю вас від усіх ваших нечистот і від усіх ваших ідолів. Я дам тобі нове серце і нового духа в тебе дам; Я вийму з тебе твоє кам'яне серце і дам тобі серце з плоті. І Я вложу в вас Свого Духа, і спонукаю вас дотримуватися Моїх постанов і стежити за дотриманням Моїх законів. Ви будете жити на землі, яку Я дав вашим прабатькам; ви будете Моїм народом, а Я буду вашим Богом».

Тут представлена ідея спасіння. Ізраїль, розсіяний між народами, буде возз'єднаний Богом завдяки Його святому імені. Ізраїль буде освячений і отримає Духа (вірші 25-27). Таким чином вони будуть ходити згідно з волею Бога. Схоже, що роль Духа пов'язана з тим, щоб люди йшли згідно зі статутами та вироками Бога. Тоді люди залишаться на землі, а Бог буде їхнім Богом. Отже, Дух підтримує життя, яке існує в Бозі. З Духом люди не будуть знову відділені від Бога.

Е. Єзекііль 37:11-14

Тоді він сказав мені: Сину людський, ці кістки — увесь Ізраїлів дім. Вони кажуть: «Висохли наші кістки, і зникла наша надія; ми відрізані». Тому пророкуй і скажи їм: Так говорить

Господь Господь: Народе мій, Я відкрию ваші гроби і виведу вас із них; Я поверну тебе до Ізраїлевої землі. Тоді ви, народе мій, пізнаєте, що Я Господь, коли відкрию гроби ваші й виведу вас із них. Я вкаду в вас Свого Духа, і ви оживете, і Я поселю вас на вашій землі. Тоді ви пізнаєте, що Я, Господь, сказав, і зробив це, говорить Господь.

Пророк говорить про спасіння після знищення. Єрусалим уже був зруйнований, люди були полоненими, а їхня надія зникла. Але Бог може врятувати Своїх людей, даючи життя їхнім мертвим, сухим кісткам. Функція Духа (вірш 14) полягає в тому, щоб давати життя. Коли Бог вкладає в когось Свій Дух, Він дає життя. Дух є обітницею життя. Єзекїїль 39:29 «Я вже не буду ховати обличчя Свого від них, бо Я виллю Духа Свого на дім Ізраїля, говорить Господь Господь». Спасіння прийшло в дім Ізраїля, і злиття Духа є гарантією постійної присутності Бога. “Викуплені люди” отримують Духа.

Ф. Йоїл 2:12-32

І тепер, говорить Господь, поверніться до Мене всім своїм серцем у пості, і в плачі, і в жалобі! Роздирайте ваше серце, а не вашу одержу. Поверніться до Господа, Бога вашого, бо Він милостивий і милосердний, довготерпеливий і багатомилосердний, і Він жаліється, щоб наслати лиху. Хто знає? Він може обернутися, змилуватися і залишити благословення, хлібні жертви та литі жертви для Господа, Бога твого.

«Засурміть у Сіоні, оголосите святий піст, скличте священні збори. Зберіть народ, освятить збори; зберіть старших, зберіть дітей, тих, що годують грудьми. Нехай молодий вийде зі своєї кімнати, а наречена — зі своєї кімнати. Нехай плачуть священники, що служать перед Господнім лицем, між притвором храму та жертівником. Нехай скажуть: Пощади, Господи, людей Своїх! Не роби спадщину твою ганьбою, прислів'ям між народами. Навіщо їм говорити між народами: Де їхній Бог?

«Тоді Господь заздрить за Свій край і змилосердиться над Своїм народом. Господь відповість їм: Я посилаю вам зерно, молоде вино та оливу, щоб ви наситилися; Я ніколи більше не зроблю тебе предметом глузування для народів. «Я віджену північну армію далеко від вас, виштовхнувши її на висохлу й безплідну землю, де її передні колони йдуть у східне море, а ті, що знаходяться в тилу, — у західне море. І підійметься сморід його; його запах підніметься». Звичайно, він зробив великі справи. Не бійся, земле; радій і радій. Справді, Господь зробив великі справи. Не бійтеся, дикі тварини, бо зеленіють відкриті пасовища.

«Дерева плоди приносять; фігове дерево й виноградна лоза дають свої багатства. Веселіться, сіонські люди, радійте в Господі, Богові вашому, бо Він дав вам осінні дощі в правді. Він посилає тобі рясні зливи, і осінні, і весняні, як і раніше. Гумна наповнять зерном; кадки переповняться молодим вином та оливою.

«Я відплачу тобі за ті роки, коли сарана з'їла велику сарану та молоду сарану, іншу сарану та рій сарани – моє велике військо, яке я послав до вас. Ти будеш ситно їсти, аж поки не наситишся, і будеш хвалити Ім'я Господа, Бога твого, що вчинив для тебе чудеса. ніколи більше мій народ не буде осоромлений. Тоді ви пізнаєте, що Я в Ізраїлі, що Я Господь, Бог ваш, і що іншого немає. ніколи більше мій народ не буде осоромлений.

«І потім Я виллю Свого Духа на всіх людей. Ваші сини та дочки будуть пророкувати, вашим старим сниться сні, вашим юнакам будуть видіння. Навіть на слуг Моїх, чоловіків і жінок, Я виллю Свого Духа в ті дні. Я покажу чуда на небі й на землі, кров, вогонь і клуби диму. Сонце обернеться на темряву, а місяць на кров перед настанням великого й страшного дня Господнього. І кожен, хто покличе ім'я Господнє, буде спасений; бо на Сіонській горі та в Єрусалимі буде визволення, як сказав Господь, серед уцілілих, яких Господь покличе».

Петро цитує цей уривок у Діях 2. Контекст дуже схожий на наведені вище уривки: суд Божий, а потім спасіння. Безпека життя або спасіння знову пов'язана з вилиттям Духа. Різниця тут полягає в тому, що всі Божі люди отримують Духа, який дасть їм безпеку. Спасіння буде для всіх і ніхто не буде соромний.

Г. Про що ми дізнаємося зі Старого Завіту?

По-перше, ізраїльський народ зазнав суду від Бога за свої гріхи.

По-друге, для всіх, хто хоче покаятися, настає день спасіння. Бог змінить серця людей і виллє на них Свого Святого Духа. Це те, що було потрібно людям, тому що протягом усієї історії Ізраїлю вони каялися, але незабаром знову відпадали. Їм потрібна була зміна думки. Їм був потрібен Дух, щоб зберегти їх святими. Усі Божі люди отримують Духа і (оскільки присутність Духа означає присутність Бога і, отже, життя) усі матимуть мир і життя вічне. Дар Духа означає продовження життя і благовоління Бога.

Н. Про що ми дізналися з Нового Завіту

Іван Хреститель, останній пророк старого порядку, приписав цю обітницю Сину Божому, Ісусу Христу.

Івана 1:32-34— «Тоді Іван засвідчив таке: «Я бачив Духа, що сходив із неба, як голуб, і перебував на Ньому. Я б не пізнав його, якби той, хто послав мене хрестити водою, сказав мені: Людина, на яку ти побачиш Духа, що сходить і залишається на ній, той буде хрестити Святим Духом. Я бачив і свідчу, що це Син Божий».

Іван 7:39— «Цим він мав на увазі Духа, Якого пізніше мали прийняти ті, хто в Нього увірував. До того часу не було дано Духа, бо Ісус ще не був прославлений».

Ісус уже говорив учням про обіцянку Отця. Батько пообіцяв послати Духа в ім'я Ісуса після Його повернення на небо.

Івана 14:15-18— «І Я вблагаю Отця, і Він дасть вам іншого Утішителя, щоб був з вами навіки Дух правди. Світ не може прийняти Його, бо не бачить і не знає Його. Але ви знаєте Його, бо Він живе з вами і буде в вас».

Іван 14:26— «Але Утішитель, Дух Святий, Якого Отець пошле в Ім'я Моє, навчить вас усього і нагадає вам усе, що Я вам говорив».

Іван 15:26— «Коли ж прийде Утішитель, Якого Я пошлю вам від Отця, Дух правди, що від Отця виходить, Він свідчитиме про Мене».

Іван 16:7— «Але я вам правду кажу: це для вашого добра, що я йду геть. Якщо я не піду, Радник не прийде до вас; а як піду, то пошлю його до вас».

Дії 1:3-5— «Котрим Він також явився живим після страждань Своїх багатьма непомильними доказами, будучи перед ними протягом сорока днів і говорячи про речі, що стосуються Царства Божого. І, зібравшись із ними, Він наказав їм не відходити від Єрусалиму, але чекати обітниці Отця, яку, як Він сказав, ви чули від Мене, бо Іван хрестив водою, а ви маєте охрестися Святим Духом через кілька днів».

Ця «обіцянка Отця» в Діях 1:3-5 є злиттям Святого Духа. Отець уже обіцяв це в Старому Завіті. Петро в Діях 2:33 також каже, що обітниця — це злиття Духа: «Він, вознесений по правницю Бога, прийняв від Отця обіцяного Святого Духа і вилив те, що ви тепер бачите, і чути». У Діях 1:5 обітниця називається хрещенням Святим Духом. У день П'ятидесятниці Батько виконав Свою обіцянку, і Ісус вилив Духа на кожне тіло. З того дня Святий Дух став доступним для всього людства. Ті, хто приходять до Христа за спасінням, отримують користь. Це вилиття Духа в день П'ятидесятниці називається хрещенням Духом. Як тільки Його вилили, Дух почав діяти в житті християн:

а. Декому дав чудодійну силу (чудодійні дари).

б, Він оселився у викупленому.

в. Деяким він давав нечудесні дари.

1. Бог вилив Свого Духа на народ Ізраїлю, благословляючи його фізичними благословеннями.

Т. _____ Ф. _____

2. Викупитель прийде до:

А. ____ Ті, хто кається

Б. ____ З Ізраїлю

С. ____ А і В

3. Що можна дізнатися зі Святого Письма про обітницю Святого Духа?

А. ____ Діти Божі страждають від Божих судів

В. ____ Всім Божим людям, які покалися, зізнавшись у своєму гріховному шляху, і повернулися до Нього, прощено.

С. ____ Святий Дух потрібен, щоб зберегти людей святими

Д. ____ Люди, які отримують Святого Духа, матимуть мир і життя.

Е. ____ Людина, на яку зійде Святий Дух, буде христити Святим Духом.

Ф. ____ Ісус сказав, що ви будете охрещені Святим Духом.

Г. ____ Все вище

Н. ____ С, D, Е та F

ХРЕЩЕННЯ ДУХОМ СВЯТИМ

Урок 4

Однією з біблійних тем, яку люди найбільше неправильно розуміють і заплутують, є хрещення Святим Духом. Значна частина плутанини вирішується правильним біблійним визначенням - що саме таке хрещення Святим Духом? Цей урок намагається зробити саме це. Коли це зрозуміло, багато інших тем стають зрозумілими, наприклад:

1. Коли хтось хреститься Духом?
2. Як хтось може знати, чи був він охрищений Духом чи ні?
3. Чи є говоріння мовами ознакою того, що хтось був хрещений Духом?
4. Що сталося в домі Корнилія в Дії 10?
5. Чи є хрещення «з» або «в» Духом те саме, що хрещення «з» або «в» Духом?
6. Чи Ісус говорив про хрещення Духом, коли сказав апостолам: «приймете силу, коли на вас зійде Святий Дух»? (Дії 1:8)
7. Якщо є хрещення Святим Духом і хрещення у воді, чи можна сказати, що є «лише одне хрещення»?

I. Хрещення Святим Духом було здійснено виключно Ісусом.

В. Матвія 3:11 – «Я хрещу вас водою на покаєння, але Той, Хто йде за мною, сильніший від мене, і я недостойний носити Його сандалі. Він охрестить вас Духом Святим і вогнем».

Марка 1:8– «Я хрестив вас водою, а Він охрестить вас Святим Духом».

Луки 3:16– «Іоанн відповів, кажучи до всіх: «Я хрещу вас водою, але йде Сильніший за мене, Якому я недостойний розв'язати ремінець на сандаліях Якого. Він хреститиме вас Духом Святим і вогнем».

Іван 1:33– «Я не знав Його, але Той, Хто послав мене хрестити водою, сказав мені: «На Кого бачиш, що Дух сходить і зостанеться на Ньому, це Той, Хто хрестить Духом Святим».

Примітка: це не було зроблено ні людьми, ні Святим Духом, а лише Ісусом.

1. Іван (який хрестив у воді) проповідував своїм слухачам покаятися у своїх гріхах, щоб врятуватися.

2. Він повідомив їм, що прийде хтось більший за нього; тому час для прийняття рішення покаятися був обмежений.

3. Іван не говорив про дати чи хронології (ані про порядок, ані про те, коли це станеться); а лише про велич Ісуса.

4. Влада Ісуса буде видно в тому, що Він хреститиме Святим Духом і вогнем.

a. Ісус має владу над двома (Святим Духом і вогнем)

b. Не те, що це те саме.

5. Хрещення Святим Духом не передбачало вогню.

a. «Вогненні язики», які спочивали на апостолах у 2-й частині Дії, не були зануренням у вогонь.

b. Ці два хрещення мають дві різні цілі.

6. Хрещення вогнем

Матвій 3:12– «Віяло Його в руці Його, і Він повністю очистить тік Свій, і збере пшеницю Свою в комору; а полову спалить вогнем негасимим».

a. Іван знав, що серед його слухачів є дві групи людей: ті, які приймуть його послання (пшениця), і ті, які відкинуть його (полова).

b. Ті, хто приймуть це і покаються, отримають благословення хрещення Духом.

в. Тих, хто відкинув його, чекала кара вогнем.

1) Це сталося з цими слухачами в 70 році нашої ери, коли римляни зруйнували Єрусалим.

2) Ця подія не згадується в Євангелії від Івана, ймовірно тому, що Іван був написаний після 70 року нашої ери

d. Малахія 4:1-6 є паралеллю до Матвія 3:10-12.

Б. Дії 2:33 – «Тому Він вознісся по правиці Божій і, прийнявши від Отця обітницю Святого Духа, вилив те, що ви тепер бачите і чуєте».

С. Ніхто (ані люди, ані Дух) не хрестив би Духом. Тільки Ісус зробив би це. Люди, які хрестилися водою і Духом, давали дари та силу, але не хрестили Духом. Коли ми читаємо в Біблії про дію людини або про те, що Дух робить щось, ми можемо знати, що це не стосується хрещення Святим Духом.

II. Хрещення Святим Духом було зроблено з Духом, а не від Духа.

А. Ісус ... «хрестить Духом (або в) Духом».

Матвій 3:11– «Я хрещу вас водою на покаяння. Але після мене прийде той, хто сильніший за мене, і сандалі якого я не годен носити. Він охрестить вас Духом Святим і вогнем».

Б. Біблія не говорить про хрещення «Духом», а про хрещення «Духом».

1. Це не було те, що зробив Дух (наповнити, запечатати, дати силу, дати дари), а щось, що Ісус зробив з Духом.

2. Це не дар говорити мовами (це те, що зробив Святий Дух, а не Ісус. (1 Коринтян 12:11)

3. Просто це було не те, що робить Дух, а те, що робиться з Духом.

III. Хрещення Святим Духом відбулося в день П'ятидесятниці, а не раніше.

В. Цього ще не сталося, коли Ісус був хрещений Іваном. (Матвія 3:11)

В. Це станеться лише після прославлення Ісуса (після його воскресіння).

Іван 7:39– «В останній і найбільший день свята Ісус став і промовив гучним голосом: «Хто спраглий, нехай прийде до Мене і п'є». Хто вірує в Мене, як сказано в Писанні, з його нутра потечуть потоки води живої». Під цим він мав на увазі Духа, Якого мали пізніше отримати ті, хто в Нього увірував. До того часу не було дано Духа, бо Ісус ще не був прославлений».

С. Тут, у годину вознесіння Ісуса, вони ще не отримали обітницю від Отця (вірш 4), якою було хрещення Святим Духом (вірш 5).

Дії 1:4-5– “4 Одного разу, коли Він їв з ними, Він дав їм такий наказ: Не виходьте з Єрусалиму, але чекайте дару, обіцяного Отцем, про який ви чули, як я говорив. 5 Бо Іван хрестив водою, а ви через кілька днів будете охрещені Святим Духом».

Г. У день П'ятидесятниці, у своїй проповіді Петро визначає події того дня як виконання пророцтва про хрещення Святим Духом, зробленого пророком Йоїлем.

«Ні, це те, що сказав пророк Йоїл:
«В останні дні, каже Бог,
Я виллю Свого Духа на всіх людей.
Ваші сини й дочки будуть пророкувати,
твої юнаки побачать видіння,
твоїм старим будуть снитися». (Дії 2:16-17)

Д. Дух був присутній, діяв, рухав, надавав сили тощо ще до створення світу, але нічого з того, що Він зробив або було зроблено з Ним до дня П'ятидесятниці, не називається «хрещенням Духом». До П'ятидесятниці люди були сповнені Духом і отримували силу від Духа, але нічого з цього не називалося «хрещенням Духом».

Е. Отже, хрещення Святим Духом не є:

1. Сила творити чудеса (багато хто робив чудеса до П'ятидесятниці).
2. Дар натхнення (багато людей отримали натхнення до П'ятидесятниці).
3. Бути сповненим Духом (багато було до П'ятидесятниці).

а. Джон

Луки 1:15— «Бо він (Іван) буде великий в очах Господа. Він ніколи не повинен пити вина чи іншого бродіння, і він буде сповнений Святого Духа від народження».

б. Єлисавета

Луки 1:41 – «Коли Єлисавета почула привітання Марії, здригнулася дитина в її лоні, і Єлисавета сповнилася Святого Духа».

в. Захарія

Луки 1:67 – «Його батько Захарія сповнився Святого Духа і пророкував».

4. Бути одягненими в Духа, оскільки люди в Старому Завіті (до П'ятидесятниці) були одягнені в Духа. (Див. Суддів 6:34; 1 Хронік 12:18; 2 Хронік 24:20)

IV. Це називається «Обіцянка Батька»

А. Ісус уже говорив про обіцянку Отця своїм учням. Батько пообіцяв послати Духа в ім'я Ісуса після повернення Ісуса на небо.

1. Івана 14:16-17, 26 – «І Я вблагаю Отця, і Він дасть вам іншого Утішителя, щоб був з вами назавжди Дух правди. Світ не може прийняти Його, бо не бачить і не знає Його. Але ви знаєте Його, бо Він живе з вами і буде в вас. ... Але Порадник, Святий Дух, якого Отець пошле в Моє ім'я, навчить вас усього і нагадає вам усе, що Я вам говорив».

2. Івана 15:26 – «Коли ж прийде Утішитель, Якого Я пошлю вам від Отця, Дух правди, що від Отця походить, Він свідчитиме про Мене».

3. Івана 16:7 – «Але Я правду кажу вам. Тобі вигідно, щоб я пішов; бо як Я не піду, то Утішитель не прийде до вас; а як піду, то пошлю Його до вас».

4. Дії 1:4-5 – «І, зібравшись із ними, Він наказав їм не виходити з Єрусалиму, але чекати обітниці Отця, яку, як Він сказав, ви чули від Мене; Бо Іван хрестив водою, а ти будеш охрищений Святим Духом не через багато днів».

В. У день П'ятидесятниці Ісус вилив Духа на всяке тіло. Цю подію Йоїл (та Ісая) пророкував століттями тому:

1. Ісая 32:15 – «Доки Дух не виллється на нас з висоти. І пустиня стане родючим полем, а родюче поле буде вважатися лісом».

2. Ісая 44:3 – «Бо Я виллю воду на спраглою. І повені на сухому місці; Я виллю Свого Духа на твоїх нащадків».

3. Йоїла 2:28 (Дії 2:17) – «І станеться після того, що Я виллю Духа Свого на кожне тіло».

С. У день П'ятидесятниці Батько виконав Свою обіцянку, і Ісус злив Духа.

Дії 2:33– «Бувши вознесений по правиці Божій і прийнявши від Отця обітницю Святого Духа, Він вилив те, що ви бачите і чуєте».

Примітка: Хрещення Духом завжди було обіцянкою, а ніколи не наказом.

V. Визначення хрещення Святим Духом:

Хрещення Святим Духом — це те, що Ісус зробив Духом у день П'ятидесятниці на виконання обіцянки Батька — Ісус вилив Духа на кожне тіло. Тоді Дух став доступним для всіх спасених людей, незалежно від раси (євреї чи язичник) чи ролі в правлінні Бога (священик, пророк тощо).

VI. Деякі наслідки:

A. Це означає, що Дух був доступний для всього людства. Ті, хто отримують благо, це ті, хто стає християнами.

Б. Хрещення Духом відбулося один раз в історії. Він, Дух, був влитий раз і назавжди.

1. Подібно до того, як Ісус помер раз і назавжди, Дух був пролитий раз і назавжди. Ці дві історичні події ніколи не повинні повторюватися.

2. Навіть Дії 10:45 відображають цю істину. Петро був покликаний проповідувати язичникам. Коли він проповідував, зійшов Дух на язичників, і вони почали говорити різними мовами. Чи означає це, що язичники отримали Духа до того, як стали християнами? Зовсім ні. Звичайно, Дух уже діяв на деяких людей до Дії 2. Прикладом є Савл у Старому Завіті. У 1 Самуїла 10:10 Дух Господа охопив Саула, і він пророкував. (також див. 1 Самуїла 11:6) У 1 Самуїла 16:14 сказано, що Дух Господа було видалено, але в 1 Самуїла 19:23 Дух знову зійшов на Саула, і він пророкував. Дух може зійти на когось, змусити його пророкувати (або зробити щось інше), а потім усунути Себе. Якщо хтось перебуває під впливом Духа, навіть аж до пророкування, це не обов'язково означає, що Дух перебуває в цій особі, як було обіцяно в Старому Завіті.

У Діях ми дізнаємося про обітницю Духа через проповідування Петра в розділі 2. Коли хтось покликаний Богом через Євангелію і стає християнином, ця особа отримує Духа як дар від Бога, дар Духа. Це можливо тому, що Дух вилився на кожну плоть. У Дії 10 Бог хотів показати, що це включало язичників, як пізніше було проповідувано: «Він не робить різниці». Дух зійшов на них ще до того, як вони стали християнами, показуючи, що Бог прийняв язичників, а також євреїв, які вірили в Ісуса як Христа. Коли Петро та інші побачили це, вони визнали, що Святий Дух був вилитий як на язичників, так і на юдеїв.

Тоді, не вагаючись, язичники прийняли хрещення, без обрізання, і, згідно з обітницею, отримали Святого Духа.

3. Але коли Він був вилитий на язичників? У день П'ятидесятниці. Перфектний час дієслова в Дії 10:45 показує це. Він вказує на дію, завершену в минулому, наслідки якої тривають у теперішньому. (Ось чому деякі переклади – наприклад, НАНБ, вірш 45 перекладають так: «Всі обрізані віруючі, що прийшли з Петром, були здивовані, бо дар Святого Духа вилився і на поган»). Як тільки Він був вилитий, Святий Дух почав творити Свої справи, але ніщо з того, що Він робить, не називається «хрещенням».

4. Хрещення Святим Духом – це те, що Ісус зробив Духом у день П'ятидесятниці. Наслідки хрещення Святим Духом такі ж, як смерть Христа. Хоча Він помер за всіх, тільки ті, хто вірить, кається і охрещується у воді, отримують користь. Незважаючи на те, що вона проливається на всю плоть, користь отримують лише ті, хто вірить, кається і хреститься у воді.

5. Після того, як Його вилили, Дух почав творити Свої діла, але ніщо з того, що Він зробив або робить, не називається хрещенням Духом. Хрещення — це те, що Ісус зробив Духом у день П'ятидесятниці.

6. На практиці наслідки хрещення Духом є такими ж, як смерть Христа. Незважаючи на те, що він помер за всіх людей усіх часів, віків і поколінь, тільки ті, хто вірить, кається і охрещується у воді, отримують користь. Незважаючи на те, що Дух був пролитий на все людство, тільки ті, хто вірить, кається і охрещується у воді, отримують користь.

С. Усі люди різного віку були хрещені Духом потенційно, і всі спасенні в Христі всіх віків ефективно хрещені Духом.

1. Це була обіцянка Батька

Дії 1:4-5– «Одного разу, коли Він їв з ними, Він дав їм такий наказ: «Не виходьте з Єрусалиму, але чекайте дару, який обіцяв Мій Отець, про який ви чули, як я говорив. Бо Іван хрестив водою, а ви через кілька днів будете охрещені Святим Духом».

2. Ісус отримав обіцянку Батька.

Дії 2:33— «Він вознесений по правиці Божій, прийняв від Отця обіцяного Святого Духа і вилив те, що ви бачите і чуєте».

З Петро пояснив, що обітниця була для «вас інших» — тих євреїв, присутніх на П'ятидесятницю, «для ваших дітей» — євреїв майбутніх поколінь, і «для всіх, хто далеко» — язичників.

Дії 2:39— «Обітниця для вас, і для дітей ваших, і для всіх, хто далеко, для всіх, кого покличе Господь, Бог наш».

4. Це було для всіх, кого Господь Бог наш покличе — усіх християн у всі віки.

Ефесянам 2:13— «А тепер у Христі Ісусі ви, що колись були далеко, стали близькі через кров Христа».

Д. Сьогодні, якщо ви перебуваєте у Христі, ви дійсно були охрищені Духом. Але коли? У день П'ятидесятниці. Але як? Таким же чином Ісус помер за вас 2000 років тому. Ви отримали користь від смерті Христа, коли стали християнином. 2000 років тому Дух вилився на кожну плоть. Ви отримали користь від цього виливу, коли стали християнином.

VII. Хрещення Духом не означає «отримати чудодійну силу від Духа».

Луки 24:49 — «Я пошлю вам те, що обіцяв Мій Отець; але залишайся в місті, доки не зодягнешся силою з висоти».

Це не означає, що обіцянка Батька — це те саме, що «отримати силу». Він сказав, що обидві події стануться, тому вони повинні залишитися в Єрусалимі. Дух дав силу перед П'ятидесятницею, але хрещення Духом не відбулося до П'ятидесятниці.

В. Ісус дав Духа, а Дух дав силу, але хрещення — це те, що зробив Ісус, а не те, що зробив Дух.

С. Не всі християни творили чудеса, але всі християни отримали Духа.

Д. Оскільки хрещення Святим Духом є унікальною історичною подією, немає сенсу говорити про «отримання хрещення Святим Духом». Біблія ніколи не вживає такого типу фраз. Як можна сприйняти минулу історичну подію? Ми можемо отримати Духа або отримати дар від Духа, але ми не можемо отримати “хрещення Духом”.

VIII. Нам потрібно розрізнати «хрещення Духом», яке було дією Ісуса, і дарування сили, яке є дією Духа.

А. Це найпоширеніша помилка багатьох людей – плутання того, що Ісус робив з Духом (охрестився чи вилився), і того, що робив Дух, коли Він був вилитий або став доступним.

В. Наприклад, Дух дав чудодійну силу людям говорити іншими мовами та зцілювати хворих.

С. Дух запечатує віруючих у Христа, живе у викуплених, надихає апостолів і пророків, втішає і направляє тощо, але нічого з цього не називається «хрещенням».

Г. Хрещення – це те, що Ісус зробив з Духом у день П’ятидесятниці – Він вилив Його на всяку плоть.

Е. У Біблії, коли Дух сходив на когось, приходив на когось або падав на когось, ця особа отримувала божественну силу.

1. Він зійшов на Ісуса і творив чудеса:

Матвій 3:16– «Ісус, як тільки охрестився, вийшов із води. Тієї миті відкрилося небо, і він побачив Духа Божого, що сходив, як голуб, і спустився на нього».

Луки 3:22– «Дух Святий зійшов на нього в тілесному вигляді, як голуб. І почувся голос із неба: Ти Син мій, якого я люблю; я дуже задоволений тобою».

Марка 1:10– «Коли Ісус виходив із води, то побачив, що небо розривається, і Дух, як голуб, сходив на Нього».

Іван 1:32– «Тоді Іван засвідчив таке: «Я бачив Духа, що сходив із неба, як голуб, і перебував на Ньому».

Луки 4:18– «Дух Господній на мені, бо Він помазав мене звіщати добру новину вбогим. Він послав мене проголошувати свободу для в’язнів і повернення зору для сліпих, щоб звільнити пригноблених».

2. Симеон пророкував:

Луки 2:25-27— «Був же в Єрусалимі чоловік на ім'я Симеон, праведний і благочестивий. Він чекав розради Ізраїля, і Святий Дух був на ньому. Йому було відкрито від Святого Духа, що він не помре, доки не побачить Христа Господнього. Спонуканий Духом, він увійшов до храму. Коли батьки привели немовля Ісуса, щоб зробити для нього те, що вимагав звичай Закону».

3. Марія зачала Ісуса:

Луки 1:35— «Ангел відповів: «Дух Святий зійде на Тебе, і сила Всевишнього осінить Тебе. Тож Святе, що народиться, Сином Божим назветься».

4. Апостоли отримали владу.

Дії 1:8— «Але ви приймете силу, коли зійде на вас Дух Святий; і будете Моїми свідками в Єрусалимі, і в усій Юдеї, і в Самарії, і аж до краю землі».

5. Вони говорили мовами:

Дії 2:3-4— «Вони побачили те, що здавалося вогненними язиками, які розділилися і зупинилися на кожному з них. Усі вони сповнилися Святим Духом і почали говорити іншими мовами, як Дух давав їм».

6. Виконували знаки:

Дії 8:16— «Тому що Святий Дух ще не зійшов ні на одного з них; вони просто були охрещені в ім'я Господа Ісуса».

7. Вони говорили мовами:

Дії 10:44-45— «Коли Петро ще говорив ці слова, зійшов Святий Дух на всіх, хто чув це слово. Віруючі з обрізанням, які прийшли з Петром, були здивовані тим, що дар Святого Духа вилився навіть на язичників».

8. Вони говорили мовами і пророкували:

Дії 19:6-7— «Коли Павло поклав на них руки, зійшов на них Дух Святий, і вони заговорили іншими мовами та пророкували».

Примітка: у 8 розділі Дії апостоли були спеціально обраними людьми, щоб свідчити про воскресіння Ісуса. Вони мали вимоги: Луки 24:48; Дії 1:8; 1 Івана 1:1-2 та вірчі грамоти: 2 Коринтян 12:12; 1 Коринтян 9:1; Дії 1:21, 22; Дії 8:18. Вони і тільки вони мали силу змусити Духа зійти на когось через покладання рук (і таким чином дати силу).

ІХ. Яке хрещення є «єдиним хрещенням» з Ефесян 4:4-6? «Є одне тіло і один Дух – так само, як ви були покликані до однієї надії, коли вас покликали – один Господь, одна віра, одне хрещення; один Бог і Отець усіх, що над усіма, і через усіх, і в усіх».

ХРЕЩЕННЯ У ВОДІ (В ІМ'Я ІСУСА):

А. Зроблено чоловіками

Матвій 28:19– «Тож ідіть і навчіть усі народи, хрестячи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа».

Дії 8:38– І він наказав зупинити колісницю. Тоді Пилип і євнух зішли у воду, і Пилип охрестив його».

1 Коринтян 1:14-16 – «Я дякую, що я не хрестив нікого з вас, крім Криспа та Гая, щоб ніхто не міг сказати, що ви були хрещені в моє ім'я. (Так, я також охрестив родину Стефана; крім того, я не пам'ятаю, чи я хрестив ще когось.)»

В. Виконано з водою

Дії 8:38-39– І він наказав зупинити колісницю. Тоді Пилип і євнух зішли у воду, і Пилип охрестив його. Коли вони вийшли з води, Дух Господній раптом забрав Пилипа, і євнух більше не побачив його, а пішов своєю дорогою, радіючи».

Дії 10:47 – «Чи може хтось утримати цих людей від хрещення водою? Вони отримали Святого Духа, як і ми».

С. Траплялося багато разів (з кожною зареєстрованою конверсією)

Д. Це заповідь, а не обіцянка

Дії 2:38– «Петро відповів: «Покайтеся, і нехай кожен із вас охреститься в ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів». І ви отримаєте дар Святого Духа».

Дії 22:16 – «... А тепер чого ти чекаєш? Устань, охрестись і змий гріхи свої, прикликавши ім'я Його».

Е. Означення: Християнське хрещення - це занурення у воду в ім'я Ісуса (владою Ісуса) для відпущення гріхів. Йому завжди передують віра і покаяння.

Ф. Деякі вчення:

Хрещення у воді є необхідним для прощення ваших гріхів (Марка 16:16; Дії 2:38; 22:16)

Хрещення дозволено лише тому, хто вірить (Дії 8:37-8)

Хрещення символізує поховання, занурення. (Римлянам 6:3-6)

У хрещенні ми входимо в Христа. (Галатам 3:27)

Послання до Ефесян 4:5 говорить, що існує «лише одне хрещення». Це хрещення є хрещенням у воді, тому що хрещення Духом уже відбулося і не потребує повторення. Водне хрещення в ім'я Ісуса, однак, продовжує здійснюватися кожного разу, коли хтось стає християнином.

Х. Чи хрещення Духом було обіцяне лише апостолам?

Деякі кажуть, що «хрещення Святим Духом» було обіцяне лише апостолам. «Хрещення Духом» для цих людей — це коли хтось отримує силу від Духа як натхнення, одкровення, чудеса тощо. Але проблеми з цією ідеєю існують. По-перше, у Біблії не існує виразу «хрещення Духом». У всіх перекладах є «хрещення Духом» або «хрещення Духом». Це не хрещення, яке виконує Дух, а скоріше, це хрещення, у якому використовується Дух. В обітницях Старого Завіту саме Дух буде вилито, і це стане очевидним через чудесні дари, які дасть Дух. Треба пам'ятати, що це було вилито — це були не дари, а радше Дух. Обіцанням був Дух, а не дари, які Дух роздавав би після вилиття. Чудеса й дари вже були дані задовго до цього хрещення, але те, що було обіцяно, відбулося лише в той день, а не раніше. До того дня Дух ніколи не виливався для всіх людей, але з того дня всі можуть отримати Духа. Слова Ісуса в Діях 1:4-5 показують, що обітниця Отця і хрещення Духом були одним і тим же. Коли апостоли отримали Духа в Діях 2, Петро сказав у вірші 16, що пророцтво Йоїла (обіцянка Батька) виконується. Це узгоджується зі словами Ісуса в Дії 1:4-5 — «Одного разу, коли Він їв з ними, Він дав їм такий наказ: Не виходьте з Єрусалиму, але чекайте дару, який обіцяв Мій Отець, який ви чули, як я говорю про це. Бо Іван хрестив водою, а ви через кілька днів будете охрещені Святим Духом». Петро погоджується з Івана 7:39 і чітко говорить, що обітницею було злиття Святого Духа.

Дії 2:33— «Вознесений правицею Божою, Він прийняв від Отця обіцяного Святого Духа і вилив те, що ви зараз бачите і чуєте» Коли Петро каже: «це, що ви бачите і чуєте», він використовує прояви Духа, щоб проілюструвати, що Дух насправді був влитий. Ісус вилив Духа, як було обіцяно ще в Старому Завіті. Івана 7:39 — «Цим він мав на увазі Духа, Якого пізніше мали прийняти ті, хто в Нього увірував. До того часу Дух не був даний [вилитий], оскільки Ісус ще не був прославлений».

Деякі з тих, хто каже, що обітниця хрещення Духом була дана лише апостолам, стверджують, що в тих місцях, де Ісус говорить про це, присутні лише апостоли (наприклад, Дії 1:4-5). Але коли Ісус говорив з апостолами, це не обов'язково обмежувало

обітницю. Насправді, коли ми дивимося на всі уривки, які говорять про це хрещення, ми бачимо, що це було не так. Коли Іван Хреститель говорив, він звертався не лише до апостолів, але й до безлічі євреїв, які пішли хреститися від нього. (Матвія 3:1-12 і Луки 3:15-16) Коли апостол Іван говорив про обітницю (хрещення Духом) в Івана 7:39, це не обмежувалося апостолами. Обітниця Дії не обмежується лише деякими, але є обітницею для всіх спасених. Однією з причин, чому деякі вважають, що воно було обмеженим, є те, що вони не розуміють, що хрещення Духом не є розподілом дарів (наприклад, мов) і не є чудом.

1. Як людина хреститься Святим Духом?

- A. ____ Коли Христос злив Святого Духа на все людство
- B. ____ Коли людина чує, розуміє Євангеліє
- C. ____ Коли хтось повертає своє життя до Христа
- D. ____ Зануренням в ім'я Ісуса

2. Коли відбувається/відбулося хрещення Святим Духом?

- A. ____ Коли Святий Дух діє на когось.
- B. ____ Кожного разу, коли хтось вірить у Христа.
- C. ____ Коли хтось помирає для гріха, його ховають зануренням і воскрешають Богом у Христі
- D. ____ Коли світ вперше почув, що прощення гріхів доступне через Смерть, Поховання, Воскресіння та вознесіння Христа.

3. Хто має доступ до Святого Духа, вилитого Христом?

- A. ____ Тільки обрані
- B. ____ Усе людство, яке слухається заклику Христа до спокути, євангельського послання.

4. Лише люди, які отримали особливу владу творити чудеса, були хрещені Святим Духом?

T. ____ Ф. ____

5. Хрещення, яке згадується в кожному Новому Завіті про навернення, є:

A. ___ Занурення, повне занурення.

B. ___ Зроблено у воді

C. ___ Виконано людиною

D. ___ Обіцянка

E. ___ Команда

Ф. ___ Все вищезазначене

G. ___ A, B і C

H. ___ A, B, C і D

I. ___ A, B, C і E

СВЯТИЙ ДУХ В ЖИТТІ ХРИСТΙΑНИНА

Урок 5

Коли Ісус злив Духа на всяке тіло в день П'ятидесятниці, Святий Дух розпочав Своє служіння в житті християн. Усі, хто повірив, покався і охрестився, отримали Духа як дар від Бога. «Петро відповів: «Покайтеся, і нехай кожен із вас охреститься в ім'я Ісуса Христа на прощення ваших гріхів». І ви отримаєте дар Святого Духа». (Дії 2:38)

Про який дар Святого Духа йдеться в Діях 2:38? Це не та чудодійна сила, яку Павло описав у 1 Коринтян 12 і яку Ісус обіцяв у Марка 16:17-20. Це очевидно, тому що дар Святого Духа в Діях 2:38 обіцяно для «всіх», хто був охрещений в ім'я Ісуса (Дії 2:39, 5:32), але це підтверджений факт, що чудесні дари не були надається всім охрещеним. Також не всі, хто хрестився у воді, не говорили мовами, не пророкували чи зцілювали хвороби. Тому цей дар, описаний у Діях 2:38, не є чудесним даром, як у 1 Коринтян 12.

Дар Святого Духа, обіцяний у Діях 2:38, є обітницею внутрішньої присутності Духа Божого в житті християн. Дух, даний у нашому хрещенні, дає нам нове духовне життя з новим народженням і Його особистим перебуванням.

I. Дух відроджує нас (змушує народитися знову для нового життя) або оновлює нас. Це частина нашого навернення.

Тита 3:5-6– «Він врятував нас не завдяки праведним вчинкам, які ми робили, а через Свою милість. Він врятував нас купівлею відродження та оновлення Святим Духом, Якого Він щедро вилив на нас через Ісуса Христа, нашого Спасителя».

Івана 3:5– «Ісус відповів: «Істинно кажу вам: ніхто не може увійти в Царство Боже, якщо не народиться від води і Духа».

Римлянам 6:1-6– «То що ми скажемо? Чи будемо далі грішити, щоб благодать зросла? Ні в якому разі! Ми померли для гріха; як ми можемо жити в ньому далі? Або ви не знаєте, що ми всі, хто хрестився в Ісуса Христа, христилися в смерть Його? Тому ми були поховані з ним через хрещення в смерть, щоб, як Христос воскрес із мертвих славою Отця, так і ми могли жити новим життям. Якщо ми були так з'єднані з Ним у Його смерті, то точно будемо з'єднані з Ним і в Його воскресінні. Бо ми знаємо, що наша стара людина була розірвана з Ним, щоб тіло гріховне було знищено, щоб ми більше не були рабами гріха».

Ці вірші показують, як людина розпинає своє старе грішне життя. Після цієї смерті він був похований шляхом занурення та воскрес із води

могила хрещення, яка дає нове життя (відродження) і з'єднується з Христом у Його Тілі, Церкві.

II. Дух живе або перебуває в християнах особисто.

A. Ісус обіцяв це.

Івана 7:37-39– «В останній і найбільший день свята Ісус став і промовив гучним голосом: Хто спраглий, нехай прийде до Мене і п'є. Хто вірує в Мене, як сказано в Писанні, з його нутра потечуть потоки води живої». Під цим він мав на увазі Духа, Якого мали пізніше отримати ті, хто в Нього увірував. До того часу Дух не був даний [вилитий], оскільки Ісус ще не був прославлений».

Івана 14:16-20– І Я вблагаю Отця, і Він дасть вам іншого Утішителя, щоб був з вами навіки, Духа істини. Світ не може прийняти Його, бо не бачить і не знає Його. Але ви знаєте Його, бо Він живе з вами і буде в вас. Я не залишу вас сиротами; Я прийду до тебе. Невдовзі світ мене більше не побачить, але ти побачиш мене. Бо Я живу, то й ви будете жити».

B. Цю обіцянку було виконано.

Дії 2:38-41– «Петро відповів: «Покайтеся, і нехай кожен із вас охреститься в ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів». І ви отримаєте дар Святого Духа. Обітниця для вас, і для дітей ваших, і для всіх, хто далеко, для всіх, кого покличе Господь, Бог наш. Багатьма іншими словами він попередив їх; і він благав їх: «Врятуйтеся від цього зіпсованого покоління». Ті, хто прийняв його звістку, охрестилися, і того дня до них додалося близько трьох тисяч».

Дії 5:32– «Ми свідки цього, а також Святий Дух, якого Бог дав тим, хто Йому кориться».

Римлянам 8:9-11– «Ти ж керуєшся не гріховною природою, а Духом, якщо Дух Божий живе в тобі. А хто Духа Христового не має, той не Христовий. Але якщо Христос у вас, то ваше тіло мертве через гріх, але ваш дух живий через праведність. І якщо живе в вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, то Той, Хто воскресив Христа з мертвих, оживить і ваші смертні тіла Духом Своїм, що живе в вас».

Галатам 3:2-5– «Я хотів би дізнатися від вас лише одне: чи ви отримали Духа через дотримання закону, чи через віру в те, що ви чули? Ти такий дурний? Почавши з Духа, чи тепер ви намагаєтеся досягти своєї мети людськими зусиллями? Невже ви так багато страждали дарма, якщо це справді було даремно? Чи Бог дає вам Свого Духа і творить чудеса серед вас, тому що ви дотримуєтеся закону, чи тому, що ви вірите в те, що чуєте?»

Галатам 3:26-29– Усі ви сини Божі через віру в Христа Ісуса, бо всі ви, що в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися. Немає юдея, ані грека, невільника, ані вільного, чоловіка, ані жінки, бо всі ви одне у Христі Ісусі. Якщо ви Христові, то ви насіння Авраамове і спадкоємці за обітницею».

Галатам 4:5-6– «Оскільки ви сини, Бог послав у наші серця Духа Свого Сина, Духа, який кличе: «Авва, Отче». Отже, ти вже не раб, а син; а як ти син, то Бог зробив тебе й спадкоємцем».

1 Коринтян 6:19-20– Хіба ви не знаєте, що ваше тіло то храм Святого Духа, Який у вас, Якого ви прийняли від Бога? Ти не свій; ви куплені дорогою ціною. Тому шануй Бога своїм тілом».

1 Фессалонікійців 4:7-8– «Бо Бог не покликав нас бути нечистими, але жити святим життям. Тому той, хто відкидає цю настанову, відкидає не людину, а Бога, який дає вам Свого Святого Духа».

С. Його присутність у нас є Божою печаткою (Його печаткою або знаком схвалення та власності). Це дає нам відчуття безпеки.

Ефесянам 1:13– «І ви були включені до Христа, коли ви почули слово правди, Євангеліє вашого спасіння. Увірувавши, ви були позначені в Ньому печаттю, обітованим Святим Духом».

Ефесянам 4:30– «І не засмучуйте Святого Духа Божого, Яким ви запечатані на день викупу».

2 Коринтян 1:21-22– «Тепер Бог робить і нас, і вас твердими у Христі. Він помазав нас, поставив на нас Свою печатку власності і вклав Свого Духа в наші серця як депозит, гарантуючи те, що прийде». Дух не запечатує нас; навпаки, Отець запечатує нас Духом. Дух є печаткою або знаком того, що ми належимо Богові. Як ми дізнаємося, що на нас штамп? Бог сказав, що ми!

1 Івана 4:10-13– «Дорогі друзі, оскільки Бог так полюбив нас, то й ми повинні любити один одного. Бога ніхто ніколи не бачив; але коли ми любимо один одного, то Бог живе в нас, і Його любов довершена в нас. Ми знаємо, що живемо в Ньому, а Він у нас, бо Він дав нам від Свого Духа».

Г. Святий Дух, даний Богом християнину, є заporукою нашої спадщини. Це дає нам надію. Цей «задаток» є початковим внеском, який дається як гарантія того, що буде дано повне благословення. Це гарантія того, що одного дня ми отримаємо Його славу.

Ефесянам 1:14– «Він є заставою, що гарантує нашу спадщину аж до викуплення тих, хто належить Богові, на хвалу Його слави».

2 Коринтян 1:22– «Він помазав нас, поставив на нас Свою печатку власності і вклав Свого Духа в наші серця як депозит, гарантуючи те, що має статися».

2 Коринтян 5:5– «Тепер Бог створив нас саме для цієї мети і дав нам Духа як заставу, яка гарантує те, що має статися».

III. Він зміцнює нас силою у внутрішній людині.

Ефесянам 3:16– «Я молюся, щоб зі Свого славетного багатства Він міг зміцнити вас силою через Свого Духа у вашому внутрішньому єстві».

IV. Він підбадьорює нас.

Дії 9:31– «Тоді Церква по всій Юдеї, Галілеї та Самарії насолоджувалася часом миру. Його зміцнили; і підбадьорене Духом Святим, воно зростало чисельно, живучи в страху Господньому».

V. Він перетворює нас на образ Христа.

Живучи в нас, Дух перетворює нас на подобу, образ Божий і приносить у нас Свій плід: любов, радість, мир, довготерпіння, лагідність, милосердя, віру, лагідність і здержливість у нас.

2 Коринтян 3:18– «А ми, що всі з відкритими обличчями відбиваємо славу Господню, перетворюємося на Його подобу все більшою славою, що від Господа, Який є Дух».

Галатам 5:22-23– «А плід духа: любов, радість, мир, довготерпіння, доброта, милосердя, вірність, лагідність, здержливість. Проти таких речей немає закону».

А. ЛЮБОВ: Воно походить від Духа.

Багато людей думають, що любов — це почуття або емоція, яку людина відчуває до когось. Але любов, яка є плодом Духа, не є емоцією чи почуттям, тому що ви не можете керувати почуттям, а нам наказано любити. Любити означає робити те, що правильно. Треба практикуватися (золоте правило). Матвія 7:12 – «Тож у всьому чиніть іншим те, що бажаєте, щоб чинили вам, бо це підсумовує Закон і Пророків». Учень Христа може мати таку любов у своєму житті. Він може любити Бога всім своїм серцем і навіть своїх ворогів. Він може це зробити, тому що так наказує Бог і Його Святий Дух живе в його тілі, щоб він міг приносити плід любові Духа. Хороший спосіб пояснити любов - це прочитати, що робить любов.

Римлянам 5:5– «І надія не засоромить нас, бо Бог влив Свою любов у наші серця Духом Святим, Якого Він дав нам».

1 Коринтян 13:4-7– «Любов терпелива, любов милосердна. Воно не заздрить, не вихваляється, не пишається. Він не грубий, не корисливий, його нелегко розгнівити, він не веде записів про помилки. Любов не тішиться злом, а радіє правдою. Воно завжди захищає, завжди довіряє, завжди сподівається, завжди витримує».

Б. РАДІСТЬ: це результат дії Духа.

Радість приходить від знання про достатність сили Бога. Діяльність Святого Духа полягає в тому, щоб дарувати віруючим радість, яку Христос відкрив для них.

Дії 13:52– «І сповнилися учні радості та Святого Духа».

1 Фессалонікійців 1:6— «Ви стали наслідувачами нам і Господу; незважаючи на тяжкі страждання, ви прийняли звістку з радістю, дарованою Святим Духом».

С. МИР: Він походить від Духа. Це безпека завжди перемагати в Бозі.

Римлянам 14:17— «Бо Царство Боже не в їжі та питті, але в праведності, мирі та радості в Дусі Святому».

Филип'ян 4:5-7— «Ні про що не журіться, але в усьому молитвою й благанням з подякою виявляйте свої бажання Богові. І мир Божий, що вищий від усякого розуму, стерегтиме ваші серця та ваші думки у Христі Ісусі».

Римлянам 8:37— «Ні, у всьому цьому ми більш ніж переможці через Того, Хто полюбив нас».

Ісус пообіцяв: «Мир мій даю вам» (Івана 14:27). Цей плід Святого Духа не залежить від обставин цього життя, тому що це «мир Божий», дарований Духом Божим.

Д. ТЕРПІННЯ: це вправа прощення. Це означає виявляти толерантність і терпіння, коли несправедливість заподіюється іншими. Це терпіння під тиском провокації. Лише Святим Духом ми можемо виконати закон, який виходить за межі прощення. Дух може дати нам терпіння, яке Бог має для грішних людей.

Римлянам 2:4— «Або ти зневажаєш багатство Його доброти, толерантності та терпеливості, не розуміючи, що Божа доброта веде тебе до покаяння?»

Римлянам 9:22— «Що, якби Бог, вирішивши виявити Свій гнів і оприлюднити Свою силу, з великим терпінням переносив об'єкти Свого гніву, підготовлені до знищення?»

Е. ДОБРОТА: Це бажання робити добро і не шкодити іншим. Це любов у дії. Хороший спосіб догодити Богові — бути добрим до Його інших дітей.

Ф. ДОБРОТА: Ця якість відрізняється від доброти, оскільки наміри відрізняються від дій. Доброзичливість - це намір, доброта - це дія. Бути хорошим означає практикувати те, що добре.

Матвій 25:34-36— «Тоді скаже Цар тим, хто праворуч: Прийдіть, благословенні Отця Мого; візьміть свою спадщину, царство, уготоване вам від створення світу. Бо я був голодний, і

ви дали мені їсти, мав спрагу, і ви напоїли мене, був мандрівником, і ви запросили мене, я потребував одягу, і ви одягли мене, я був хворий, і ви доглядали за мною, Я був у в'язниці, а ви прийшли мене відвідати».

Доброта – це любов у доброзичливості до інших. Петро сказав, що Ісус ходив, чинячи добро. Варнава був доброю людиною, сповненим Святого Духа та віри (Дії 11:24 – «Він був добрий чоловік, сповнений Святого Духа та віри, і багато людей було приведено до Господа»). Якби більше християн мали цей плід Святого Духа, було б більше людей, навернених до Христа.

Г. ВІРНИСТЬ: це означає бути відданим, гідним, надійним, заслуговуючим довіри. Небагато речей у християнському житті важливіші, ніж бути вірним. Вірний слуга буде винагороджений Богом. Буквально вірність означає бути сповненим віри до кінця. Ісус є нашим прикладом вірності.

1 Коринтян 4:2– «Тепер потрібно, щоб ті, кому довірили, виявилися вірними».

Матвій 25:23– «Господар йому відповів: «Гаразд, слуго добрий і вірний! Ви були вірні в кількох речах; Я доручу тобі керувати багатьма справами. Приходьте і розділіть щастя свого господаря!»

Євреям 3:1-4– «Отож, брати святі, учасники небесного покликання, подумайте про Ісуса, апостола і первосвященника, Якого ми сповідуємо. Він був вірний тому, хто його поставив, як і Мойсей був вірний у всьому домі Божому. Ісус був визнаний гідним більшої честі, ніж Мойсей, так само як будівничий дому має більшу честь, ніж сам дім».

Н. ЛАГІДНІСТЬ: це означає «бути під контролем Бога». Лагідність – це не слабкість, а сила, якою керує Бог. Мойсей є прикладом лагідності» (Числа 12:3). Греки використовували слово лагідність, щоб описати приручену тварину, навчену підкорятися наказам. Християнин із цим плодом Духа навчається виконувати накази Бога, не нарікаючи.

І. САМОКОНТРОЛ: Ми не можемо слухатися Бога без дисципліни. У 1 Коринтян 9:25 ми бачимо приклад цієї чесноти: «Кожен, хто змагається в іграх, проходить суворе навчання. Вони роблять це, щоб отримати корону, яка не протримається; але ми робимо це, щоб отримати вінець, який триватиме вічно» Самовладання через Святого Духа допомагає християнину розіп'яти стару людину з її старими звичками, щоб нова людина могла вирости в новому житті.

Хоча цей уривок з Послання до Галатів говорить про плід Духа, ми маємо відіграти певну роль у його розвитку. Наша відповідальність полягає в тому, щоб працювати разом з Духом. Як діє Дух? Він діє за допомогою Слова і заступається за нас. Послання до галатів 5 має на увазі, що, поки ми слухаємо натхнене Духом Слово і виконуємо Його вказівки, ця якість розвивається всередині наших душ.

1 Петра 1:5-8— «Які через віру захищені Божою силою аж до приходу спасіння, яке готове об'явитися в останній час. З цього ти дуже радієш, хоч тепер, можливо, ненадовго мусиш би терпіти горе у всяких випробуваннях. Вони прийшли для того, щоб ваша віра — цінніша за золото, яке гине, навіть очищаючись вогнем — виявилася справжньою і принесла хвалу, славу й честь, коли Ісус Христос з'явиться. Хоч ти його не бачив, ти його любиш; і навіть якщо ви не бачите його зараз, ви вірите в нього і сповнюєтеся невимовною і славетною радістю».

Ми знаємо, що Він перетворює нас на образ Ісуса, коли ми споглядаємо славу Христа, як у дзеркалі.

2 Коринтян 3:18— «А ми, що всі з відкритими обличчями відбиваємо славу Господню, перетворюємося на Його подобу все більшою славою, що від Господа, Який є Дух».

VI. Він сприяє нашому духовному зростанню.

Римлянам 8:— «1Тому тепер немає ніякого осуду для тих, хто в Христі Ісусі, 2 бо через Христа Ісуса закон Духа життя визволив мене від закону гріха і смерті. 3 Бо те, що закон був безсилий, оскільки був ослаблений гріховною природою, Бог зробив, пославши Свого власного Сина в подібі грішної людини в жертву за гріх. І тому він засудив гріх у грішній людині, 4 щоб праведні вимоги закону могли бути повністю виконані в нас, які живуть не згідно з грішною природою, але згідно з Духом.

«5 Ті, хто живе згідно з гріховною природою, мають свій розум на тому, чого бажає ця природа; але ті, хто живе згідно з Духом, мають свій розум на тому, чого бажає Дух. 6 Розум грішної людини — це смерть, а розум, керований Духом, — це життя та мир; 7 грішний розум ворожий Богові. Воно не підкоряється Божому закону і не може цього зробити. 8 Ті, хто перебуває під контролем грішної природи, не можуть догодити Богові.

«9 Але вами керує не гріховна природа, але Дух, якщо Дух Божий живе в вас. А хто Духа Христового не має, той не Христовий. 10 Але якщо Христос у вас, то ваше тіло мертве через гріх, але ваш дух живий через праведність. 11 І якщо Дух Того, Хто воскресив Ісуса з

мертвих, живе в вас, то Той, Хто воскресив Христа з мертвих, оживить і ваші смертні тіла через Свого Духа, що живе в вас.

«12 Отже, браття, ми маємо обов'язок, але не перед грішною природою, жити згідно з нею. 13 Бо якщо ви живете згідно з грішною природою, ви помрете; але якщо ви Духом умертвите тілесні провини, то будете жити, 14 бо ті, кого веде Дух Божий, то сини Божі. 15 Бо ви не прийняли духа, що знову робить вас рабом страху, але ви прийняли духа синівства. І в Ньому ми взиваємо: Авва, Отче! 16 Сам Дух засвідчує нашому духу, що ми діти Божі. 17 А якщо ми діти, то ми спадкоємці-спадкоємці Бога і співспадкоємці Христа, якщо справді ми беремо участь у Його стражданнях, щоб також мати участь у Його славі.

«18 Я вважаю, що наші нинішні страждання не варті порівняння зі славою, яка відкриється в нас. 19 Творіння з нетерпінням чекає на відкриття синів Божих. 20 Бо створіння було піддане розчаруванню не за власним вибором, а з волі того, хто його підкорив, у надії, 21 що саме створіння буде звільнене від рабства тління й приведене до славетної свободи дітей. Бога.

«22 Ми знаємо, що все створіння стогне, немов у муках пологів, аж донині. 23 Не тільки це, але ми самі, що маємо первісток Духа, всередині зідхаємо, з нетерпінням чекаючи нашого усиновлення, викуплення наших тіл. 24 Бо в цій надії ми спаслись. Але надія, яку бачать, — це зовсім не надія. Хто сподівається на те, що вже має? 25 Але якщо ми сподіваємося на те, чого ще не маємо, ми терпеливо чекаємо цього.

«26 Так само Дух допомагає нам у нашій слабкості. Ми не знаємо, про що нам молитися, але сам Дух заступається за нас невимовними стогонами. 27 А Той, Хто досліджує наші серця, знає думку Духа, бо Дух заступається за святих згідно з Божою волею.

«28 І ми знаємо, що в усьому Бог діє на благо тим, хто любить Його, хто покликаний згідно з Його постановою. 29 Бо тих, яких Бог передбачив, Він і призначив бути подібними до подоби Його Сина, щоб Він був первородним між багатьма братами. 30 І тих, кого призначив, тих і покликав; кого покликав, тих і виправдав; кого виправдав, тих і прославив».

А. Що відбувається з людиною, яка не має Духа?

1. Він перебуває під законом гріха; тобто під контролем гріха і не зможе допомогти собі. Він іде до знищення. (вірш 2 також Галатам 5:17)

2. Він не в змозі підкорятися закону. Слабкість нашої природи, пораненої гріхом, не в змозі робити те, що Бог хоче від нас. Весь гріх. (проти 3)

3. Він у процесі смерті. Як труп розкладається, так і людина без Духа. Він має схильність до гріха (вірш 5) і ходить згідно з принципами гріха (вірш 4). Його доля — смерть. (вірш 6)

4. Він воює з Богом. Що б він не робив, його спосіб життя завжди ображає Бога. (вірш 7)
- Він не здатний робити добрі справи з правильних мотивів і методів. (вірш 8)
6. Він живе для вічної смерті. Він думає, що справді живе, але вбиває себе назавжди. (вірш 13)
7. Він не спасений і не від Бога. Якщо хтось не має Духа як ознаки Божої власності, той не належить Богові. (вірш 9)

Б. Що відбувається, коли людина має Духа?

1. Немає осуду. Ми прощені Христом. Ми виходимо з порочного кола гріха і можемо жити за іншим законом, за законом Духа, який є джерелом справжнього життя. (вірші 1-2)
2. Ми вільні від рабства сатани. Христос подолав і засудив гріх. Ми вільні від принципу гріха, який діє в нас, поневолюючи нас. (вірші 2-3; 2 Коринтян 3:17; Галатів 5:13).
3. Ми можемо слухатися Бога. До навернення ми не могли слухатися Бога. Отже, з Духом це можливо, і це наказ. (вірш 4 також Галатам 5:16).
4. Ми перебуваємо під впливом і контролем Духа. «Згідно з Духом» дає ідею, що наш спосіб життя тепер є Святим Духом. (вірш 4)
5. Ми перебуваємо в процесі зростання. Ми починаємо з того, що схиляємося до речей Духа. Продовжуючи цей шлях, ми виявляємо, що все більше й більше схильні слідувати за Духом. (проти 5-6)
6. Ми можемо догодити Богові. Незважаючи на гріх, наш дух живе в Божому прощенні. Незважаючи на смерть, наші тіла воскресить Дух. (вірші 10-11)

С. Як діяти, коли людина має Духа?

1. Не кажіть, що ми змушені грішити. Ніхто з нас не повинен грішити. Тепер ми можемо через Духа слухатися Бога. (вірш 12)
2. Умертвити себе та гріх у нас. Ісус сказав, що дорогою до життя є смерть (Марка 8:35; Івана 12:25). Давайте використовувати Духа, щоб убити нашу грішну природу і жити для Христа. Єдиним «інсектицидом», який вбиває тіло, є Святий Дух. (вірш 13)
3. Дозвольте себе вести Духу; тобто слухатися Бога Отця з вдячності та любові до Того, Хто простив наші гріхи. (вірші 14-17)

Довіряйте Богу. Те, що не можемо ми, може Бог. Коли нам не вистачає слів для молитви, Бог все одно знає все. Майте віру в нього, і жодну проблему неможливо подолати (вірші 26-27).

VII. Присутність Духа спонукає нас до святого життя.

1 Коринтян 6:19-20 – «Хіба ви не знаєте, що ваше тіло то храм Святого Духа, який у вас, якого ви прийняли від Бога? Ти не свій; ви куплені дорогою ціною. Тому шануй Бога своїм тілом».

VIII. Свобода приходить, а законництво зникає, коли ми керуємося Духом Галатам 5:18. Ми звільняємося від марних спроб виправдатися законом і отримуємо силу слухатися Бога.

Галатам 5:18 – «Але якщо ви ведені Духом, ви не під законом».

IX. Ми насолоджуємося середовищем, яке сприяє духовному зростанню.

Римлянам 14:17 – «Бо Царство Боже не в їжі та питті, але в праведності, мирі та радості у Святому Дусі».

A. Ми молимося в Дусі.

Ефесянам 6:18 – «І моліться в Дусі в усіх випадках усією молитвою та проханням. Пам'ятаючи про це, будьте пильні і завжди моліться за всіх святих».

B. Ми любимо один одного в Дусі.

Колосянам 1:8 – «І Він також сповістив нам про вашу любов у Дусі».

C. Ми радіємо навіть у стражданнях.

1 Фессалонікійців 1:6 – «Ви стали наслідувачами нам і Господу; незважаючи на тяжкі страждання, ви прийняли звістку з радістю, дарованою Святим Духом».

D. Ми поклоняємося в Дусі.

До Филип'ян 3:3 – «Бо ми обрізані, ми, що вклоняємося Духом Божим, хвалимося Христом Ісусом і не покладаємося на тіло».

1. Що Ісус вилив на всіх людей у день П'ятидесятниці?

- A. ____ Всім прощення
- B. ____ Святий Дух
- C. ____ Сила для кожного творити чудеса

2. Коли Святий Дух починає жити в людині?

- A. ____ Народження
- B. ____ Смерть

C. ____ Після смерті для гріха, поховання та воскресіння, хрещення у Христа.

3. Якщо той, хто в Христі, дозволить, Святий Дух перемінить їх на Божу подобу.

T. _____ Ф. _____

4. Який із них НЕ є плодом Духа?

Кохання

B. ____ Радість

C. ____ Мир

D. ____ Терпіння

E. ____ Доброта

Ф. ____ Безгрішність

Г. ____ Доброта

H. ____ Вірність

I. ____ Лагідність

Ж. ____ Самоконтроль

5. Чи може християнин, єдиний у Христі, жити згідно з грішною природою?

T. _____ Ф. _____

ГРІХИ ПРОТИ СВЯТОГО ДУХА БОЖОГО

Урок 6

Святий Дух Божий, через Якого прийшло до нас Слово Господнє і через Якого живе в нас Бог Отець і Бог Син, є Особою. Проти Нього можна згрішити, як можна згрішити проти Отця і Сина. Один конкретний гріх (богохульство) часто називають «непробачним гріхом».

НА ДУХА СВЯТОГО МОЖНА ХУЛИТИ (ГОВОРИТИ ПРОТИ)

Матвій 12:31-32– І тому кажу вам: всякий гріх і хула проститься людям, але хула на Духа не проститься. Кожному, хто скаже слово проти Сина Людського, буде прощено, а хто скаже проти Святого Духа, не буде прощено ні в цьому віці, ні в майбутньому».

Марка 3:29– «Але хто хулитиме на Духа Святого, не буде прощено ніколи; він винен у вічному гріху».

Що це за хула на Святого Духа? Єдині уривки, в яких використовується цей вираз: Марка 3:20-30 і Матвія 12:22-32. В обох місцях Ісус попереджав фарисеїв і книжників про їхню невіру, яка спонукала їх приписувати чудеса Ісуса (здійснені силою Святого Духа) демонам. Марка 3:29-30 показує, що причина Ісусового попередження була пов'язана з твердженням книжників. Тому можна сказати, що:

А. Богохульство проти Святого Духа було гріхом навмисного приписування дій Духа, які були зроблені для створення віри в Христа, демонам, перешкоджаючи такій людині прийти до віри.

Б. Це непростимий гріх, тому що така особа не повірить у Христа там, де вона зможе знайти прощення.

С. Цей гріх скоїли не люди з сумнівами, а людина, яка не хоче знати про Бога.

Г. Цей «гріх» не слід ототожнювати з Дії 5:1-11; Євреям 6:4-6 і 1 Івана 5.16-17. Існує певна паралель, оскільки ці уривки говорять про свідоме відкидання Христа та Євангелія. Але все ж таки, в контексті Євангелій, богохульство проти Святого Духа означало приписування сили чудес Ісуса демонам, а не Святому Духу.

МОЖЛИВО ОБРАЗИТИ СВЯТОГО ДУХА

Євреям 10:26-29– «Якщо ми свідомо продовжуємо грішити після того, як ми отримали пізнання істини, то не залишиться жертви за гріхи, а лише страшне очікування суду та шаленого вогню, який пожре ворогів Божих. Кожен, хто відкидав закон Мойсея, помирав

без милості за свідченням двох чи трьох свідків. Наскільки суворіше, на вашу думку, заслуговує на покарання людина, яка потоптала Сина Божого, яка вважала нечестивою кров завіту, що її освятила, і яка образила Духа благодаті?»

Цей гріх вчинили євреї, які відrekliся від віри, ставши учнями Христа.

ПОГАСИТИ ДУХОВИЙ ВОГОН МОЖНА

1 Фессалонікійців 5:19 «Не гасить вогню Духа».

Це гріх не сприймати серйозно діяльність Духа у вашому житті. Якщо Дух дає вам дар, служіння або функцію в тілі Христа, але ви не користуєтеся цим і не застосовуєте його, ви виключаєте Духа, який хоче працювати у вашому житті. Якщо ви постійно говорите Йому «Ні», вогонь Духа гасне.

ДУХ СВЯТИЙ МОЖЛИВО ЗГНОБИТИ

Ефесянам 4:25-30— Звертаючись до тих у Христі, в яких живе Святий Дух, Павло сказав: «25 Тому нехай кожен із вас відкине неправду та говорить до свого ближнього правду, бо ми всі члени одного тіла. 26 «У гніві твоїм не гріши»: Не дай сонцю зайти, коли ти ще в гніві, 27 і не дай дияволу опори. 28 Хто крав, нехай більше не крастиме, але повинен працювати, роблячи щось корисне своїми руками, щоб мати чим поділитися з тими, хто потребує. 29 Нехай жодна погана мова не виходить із ваших уст, а тільки те, що корисне для збудування інших за їхніми потребами, щоб воно приносило користь тим, хто слухає. 30 І не засмучуйте Святого Духа Божого, Яким ви запечатані на день викупу».

Ми можемо зробити це:

Нечиста мова (вірш 25 «Тому нехай кожен із вас відкине неправду і говорить правду до свого ближнього, бо всі ми члени одного тіла» і вірш 29 «Нехай не виходить з ваших уст жодна погана мова, а тільки те, що корисно для розвитку інших відповідно до їхніх потреб, щоб це приносило користь тим, хто слухає»).

Словами гніву проти інших (вірш 26 «Не грішіть у своєму гніві: нехай сонце не зайде, коли ви ще гніваєтеся»).

Через грабунок і лінощі (вірш 28 «Той, хто крав, не повинен більше красти, а повинен працювати, роблячи щось корисне своїми руками, щоб мати чим поділитися з тими, хто потребує допомоги».) Дрібниці мають значення. Пам'ятайте, що Він наш постійний супутник.

МОЖНА БРЕХАТИ І СПОКУШАТИ СВЯТОГО ДУХА

Дії 5:3– «Тоді Петро сказав: Ананію, як це сатана так наповнив твоє серце, що ти збрехав Святому Духу і залишив собі частину грошей, які отримав за землю?»

Дії 5:9– «Петро сказав їй: «Як ти погодилася випробувати Духа Господнього? Подивіться! Ноги тих людей, що поховали твого чоловіка, стоять біля дверей, і вони винесуть і тебе».

МОЖЛИВО ПРОТИСТАТИ СВЯТОМУ ДУХУ

Коли люди противляться слову Божому, даному через людей, натхнених Духом, вони противляться Духу.

Дії 7:51– «Ви, твердошиї люди, з необрізаним серцем і вухами! Ви такі самі, як ваші батьки: ви завжди противитеся Святому Духу!»

МОЖЛИВО ПОВСТАТИ ПРОТИ СВЯТОГО ДУХА

Псалом 106:33– «Бо вони повстали проти Духа Божого, і необачні слова вийшли з уст Мойсея». Відмова підкорятися — це бунт.

МОЖЛИВО ПРОФАНУВАТИ ДУХ

1 Коринтян 6:19– Хіба ви не знаєте, що ваше тіло то храм Святого Духа, Який у вас, Якого ви прийняли від Бога? Ти не свій».

1. Богохульство проти Святого Духа – це навмисне приписування дій Святого Духа демонам.

Т. _____ Ф. _____

2. Християнин може свідомо продовжувати грішити після того, як він отримав знання Істини.

Т. _____ Ф. _____

3. Християнин може усунути Духа зі свого життя.

Т. _____ Ф. _____

4. Чи можливий християнин брехати Святому Духу?

Т. _____ Ф. _____

ДАРИ СВЯТОГО ДУХА НА СЛУЖЕННЯ

Урок 7:

Ісус, повернувшись на небо, дав людям дари за допомогою Святого Духа. Для цілей цього дослідження ми розділимо ці подарунки на дві групи:

1. Дари, пов'язані з початковим проповіданням Слова, щоб підтвердити проголошення через ознаки та чудеса. Ці дари були б чудесними і тимчасовими.

2. Дари, які будуть використані для братів у служінні, один одному. Ці дари були постійними і зберігаються до сьогодні.

Однак поділ на дві групи не ідеальний, оскільки деякі подарунки, здається, потрапляють в обидві групи. Наприклад, дар пророцтва вказував на чудесний або надприродний акт отримання знання про Бога, але він також використовувався для служіння (збудови) братам.

ТЕМА ДУХОВНИХ ДАРОВ СТОСОВУЄТЬСЯ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ЦЕРКВИ ТА БЛАГОДАТІ БОЖОЇ.

А. Як функціонує тіло Христа

1. Церква є тілом Христа

Ефесянам 1:9-10— «І Він відкрив нам таємницю Своєї волі згідно зі Своєю волею, яку Він постановив у Христі, щоб вона була виконана, коли сповняться часи, щоб звести все, що на небі і на землі, одна голова, навіть Христос».

Мрія Ісуса — мати таку церкву, як він. Як церква Ісуса Христа, духовне тіло Христа, наша ідентичність допомагає нам знати нашу мету в житті або нашу місію у світі. Ми є Божим інструментом для об'єднання всіх речей і всіх людей з Ісусом. Тому ми існуємо. На практиці те, що ми робимо, визначатиметься нашою метою життя. Ваше служіння, дане Богом, сприятиме досягненню цієї мети. Здійснити цю мрію коштує багато. Ми повинні зректись самих себе і підкоритися Ісусу як голові чи головному пастиреві церкви.

2. Ісус є головою церкви.

Ефесянам 1:22NKJV — «І Він усе підкорив Йому під ноги, і поставив Його Головою Церкви за все».

Ефесянам 4:15NKJV — «Але, говорячи правду в любові, нехай зростає в усьому до Того, Хто є Голова; Христос».

Ефесянам 5:23NKJV — «Бо чоловік голова дружини, як і Христос голова Церкви; і Він є Спаситель тіла».

Колосян 1:18NKJV — «І Він є Голова тіла, Церкви, Хто є початок, первороджений із мертвих, щоб у всьому Він мав першість».

Колосян 2:19NKJV — «І не міцно тримаючись за Голову, від якої все тіло, живлене та з'єднане разом суглобами та зв'язками, росте ростом, що від Бога».

3. Робота належить Ісусу, Голові. Він координує роботу. Він вирішує, що кожен член тіла повинен робити в церкві. Наша частина полягає в тому, щоб підкорятися йому і намагатися зрозуміти, що він хоче, щоб ми робили день у день в організації та в роботі. Ми несемо особисту відповідальність перед ним.

4. Ісус — це не просто фігура. Навпаки, Він бере активну участь у всій церковній роботі. Саме Ісус скеровує, організовує, наглядає та пасе тіло, щоб ми були такими, якими Він хоче, щоб ми були, і робили те, що Він хоче, щоб ми робили. Давайте завжди шукати Його плану, Його керівництва, Його мудрості та Його волі в нашому служінні.

Ефесянам 1:22-2:1— «І все поклав Бог під ноги Йому, і поставив Його Головою над усім для Церкви, яка є тілом Його, повнотою Того, Хто все наповнює в усьому».

5. Ісус сьогодні діє через Святого Духа, роздаючи дари або послуги членам тіла для роботи церкви.

1 Коринтян 12:1-20 — «Щодо духовних дарів, браття, я не хочу, щоб ви не знали. Ви знаєте, що, коли ви були язичниками, так чи інакше ви піддалися впливу і звели до німих ідолів. Тому кажу вам, що ніхто, хто говорить Духом Божим, не скаже: «Нехай буде проклятий Ісус», і ніхто не може сказати: «Ісус є Господь», як тільки через Духа Святого.

«Різні дари, але той самий Дух. Є різні види служіння, але той самий Господь. Існують різні дії, але той самий Бог діє в усіх людях.

«Кожному ж дається виявлення Духа для загального блага. Одному через Духа дається звістка мудрості, іншому — звістка знання за допомогою того самого Духа, іншому — віра тим самим Духом, іншому — дари зцілення цим одним Духом, іншому — чудотворна сила, іншому пророцтво, іншому розрізнення духів, іншому говоріння різними мовами, а ще іншому тлумачення мов. Усе це діло одного й того самого Духа, і Він дає їх кожному, як Він хоче.

«Тіло є єдиним цілим, хоча воно складається з багатьох частин; і хоча всі його частини багато, вони утворюють одне тіло. Так само і з Христом. Бо ми всі одним Духом охрищені в одне тіло, чи євреї, чи греки, чи раби, чи вільні, і всі ми одним Духом напоєні.

«Тіло ж складається не з однієї частини, а з багатьох. Якби нога сказала: «Я не рука, тому я не належу до тіла», — вона б через це не перестала бути частиною тіла. І якби вухо скаже: «Я не око, тому я не належу до тіла», то через це воно не перестане бути частиною тіла. Якби все тіло було оком, де був би слух? Якби все тіло було вухом, де був би нюх? Але насправді Бог розташував частини тіла, кожна з них, так, як Він хотів, щоб вони були. Якби всі вони були однією частиною, де було б тіло? Так є багато частин, а тіло одне».

а. Дух поміщає нас у тіло:

Тіло є єдиним цілим, хоча воно складається з багатьох частин; і хоча всі його частини багато, вони утворюють одне тіло. Так само і з Христом. Бо ми всі одним Духом охрищені в одне тіло, чи євреї, чи греки, чи раби, чи вільні, і всі ми одним Духом напоєні. (вірші 12 і 13)

б. Дух живе в нас

Якби всі вони були однією частиною, де було б тіло? (вірш 19)

в. Дух дає дари членам тіла

Існують різні дії, але той самий Бог діє в усіх людях. Тепер кожному дається виявлення Духа для загального блага. (вірші 6-7)

д. Усе це діло одного й того самого Духа, і Він дає їх кожному, як Він хоче. (вірш 11)

д. Але насправді Бог розташував частини тіла, кожна з них, так, як Він хотів, щоб вони були. (вірш 18)

6. Христос організував Свою церкву Духом через дари. Це означає, що організація – це набагато більше, ніж служителі, євангелісти та ті, хто відповідає за певні сфери роботи. Кожен член є частиною організації.

В. Благодать Божя

1. Дарована благодать:

а. У прощенні гріхів,

Ефесянам 2:4-9– «Але багатомилосердний Бог Своєю великою любов'ю до нас оживив нас із Христом навіть тоді, коли ми були мертві через провини, – благодаттю ви спасені. І Бог воскресив нас із Христом і посадив із Ним на небесах у Христі Ісусі, щоб у майбутніх віках Він міг показати незрівнянне багатство Своєї благодаті, вираженої в Його доброті до нас у Христі Ісусі. Бо благодаттю ви спасені через віру, і це не від вас, це дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився».

б. У нашому повсякденному житті.

2 Коринтян 9:8– «І Бог має силу збагатити вас усякою благодаттю, щоб ви в усьому завжди, маючи все, що потребуєте, збагачувалися всяким добрим ділом».

в. Навіть служіння, яке ви виконуєте для Бога в Його царстві, є милістю, яку Він дарує

Ефессянам 3:7-8– «Я став слугою цієї Євангелії завдяки дару Божої благодаті, даної мені через дію Його сили. Хоча я менший від усіх Божих людей, але ця благодать дана мені: проповідувати поганам незбагненні багатства Христа».

d. Благодать Божа дає нам служіння в церкві.

2. Слово «подарунок» підкреслює, що це подарована річ. Це благодать

1 Петра 4:10-11– «Кожен має використати будь-який дар, який він отримав, щоб служити іншим, вірно роздаючи Божу благодать у її різних формах. Якщо хтось говорить, він повинен робити це як той, хто говорить самі слова Бога. Якщо хтось служить, він повинен робити це з силою, яку дає Бог, щоб у всьому Бог міг бути прославлений через Ісуса Христа. Йому слава і влада на віки вічні. Амінь».

Римлянам 12:3-6– «Бо через дану мені благодать кажу кожному з вас: не думайте про себе більше, ніж належить, але думайте про себе тверезо, згідно з мірою віри, яку Бог дав вам. Подібно до того, як кожен із нас має одне тіло з багатьма членами, і всі ці члени не виконують однакової функцію, так у Христі ми, багато, утворюємо одне тіло, і кожен член належить до всіх інших. Ми маємо різні дари, залежно від даної нам благодаті. Якщо в людини пророцький дар, нехай він використовує його відповідно до своєї віри».

3. «Що Бог дав мені робити в церкві?» «Яке служіння Ісус обрав для мене в церкві?» «Який мій подарунок?»

Нам потрібно пам'ятати, що ми не отримуємо своє місце в тілі завдяки власним зусиллям; воно дається Богом (Ісусом, за допомогою Духа). Ваше служіння в церкві має бути не те, що ви вибрали для себе, а те, що Він вибрав для вас.

II. ДУХОВНІ ДАРИ ЦЕ ФУНКЦІЇ, РОБОТИ, СЛУЖБИ, СЛУЖІННЯ, ПРИЗНАЧЕННЯ

Римлянам 12:3-8– «Бо через дану мені благодать кажу кожному з вас: не думайте про себе більше, ніж належить, але думайте про себе тверезо, згідно з мірою віри, яку Бог дав вам. Подібно до того, як кожен із нас має одне тіло з багатьма членами, і всі ці члени не виконують однакової функцію, так у Христі ми, багато, утворюємо одне тіло, і кожен член належить до всіх інших. Ми маємо різні дари, залежно від даної нам благодаті. Якщо дар

людини пророчий, нехай він використовує його відповідно до своєї віри. Якщо це служити, нехай служить; якщо це навчання, нехай навчає; якщо підбадьорює, нехай підбадьорює; якщо це сприяє потребам інших, нехай віддає щедро; якщо це керівництво, нехай керує старанно; якщо це вияв милосердя, нехай він робить це з радістю».

А. Дари — це функції (роботи, служіння, служби, роботи, ролі), які ви виконуєте як член тіла Христового.

1. Дари — не таланти. Незважаючи на те, що будь-які таланти та ресурси слід і можна використовувати для реалізації вашого дару. Люди народжуються з талантами (природними здібностями), але дари даються людям лише тоді, коли вони є частиною тіла Христа. Кілька новозавітних дарів перебували поза сферою талантів, природних здібностей (мови, Павло не був вражаючим оратором, деякі апостоли були неосвіченими рибалками, яких вибирали, а потім навчали для роботи).

2. Подарунки — це не особистості (терпіння, ніжність, сміливість, відвертість тощо). Петро і Павло мали спільний дар апостола, навіть з різними характерами.

В. Дари — це служіння, які Ісус доручає різним членам виконувати особливим чином.

1. Усі ми повинні служити, але деякі є дияконами; тобто слуги з певною кваліфікацією.

2. Усі ми повинні євангелізувати, але деякі є євангелістами.

3. Усі ми повинні бути милосердними, але деякі мають дар виявляти милосердя.

4. Усі ми повинні робити внесок, але деякі мають дар дарувати.

5. Усі ми повинні піклуватися один про одного, але деякі є пастухами (старійшини, пастори, наглядачі [опікуни або вартові]).

Ми можемо бути задіяні в багатьох сферах обслуговування, але є деякі служби, до яких ми особливо покликані. Це наші подарунки. Найважливішим питанням у цьому сенсі щодо подарунків є не «Господи, що Ти хочеш, щоб я зробив?» а скоріше «Господи, якому служінню Ти хочеш, щоб я спеціалізувався чи присвятив себе?» Подумайте про подарунки як про свою особливість.

С. Не всі члени мають однакові дари, але кожен християнин має один або більше дарів. Вам була дана функція, служба, служіння, відповідальність у церкві. Це Ісус за допомогою Святого Духа дав вам це. Кожен член тіла повинен знайти своє належне місце і

підготуватися до свого служіння. Кожен із нас повинен поставити собі таке запитання: «Яка моя відповідальність у церкві?» або «Хто я в тілі Христа?» Проста відповідь була б такою: «Мій обов'язок у церкві полягає в тому, щоб робити все, що Господь обрав для мене». «Моя відповідальність залежить від дару, який дав мені Бог». Обов'язок кожного – згідно з тим, що йому Бог дав. Римлянам 12:3 і 6 – «Я кажу кожному, хто серед вас, не думати про себе вище, ніж слід думати, але думати тверезо, як Бог дав кожному певну міру віри ... Маючи то дари різні за даною нам благодаттю, користуймося ними: коли пророцтво, то пророкуймо відповідно до нашої віри».

Тоді виникає запитання: «Що Бог дав мені робити в церкві?» «Яке служіння Ісус обрав для мене в церкві?» «Який мій подарунок?» Ваш дар або служіння можуть змінюватися з часом, як у випадку зі Стівеном, який почав роздавати їжу вдовам (Дії 6:4-5), а пізніше був євангелістом (Дії 21:8).

III. ПОДАРУНКИ НАЗИВАЮТЬСЯ «ДУХОВНИМИ ДАРУНАМИ».

2 Тимофія 3:16-17 – «Усе Писання натхнене Богом і корисне для навчання, для докору, для виправлення, для виховання в праведності; щоб Божа людина була досконала, до всякого доброго діла готова».

Слово Боже готує нас до нашого служіння. Через Слово людина Божа буде споряджена для роботи. Це означає, що справи мають бути духовними, тому що Слово стосується духовних речей. Наприклад, Біблія не вчить мистецтву теслі. Воно не вчить нас користуватися конструкторськими інструментами, калькуляторами та комп'ютерами. Але Слово дійсно готує теслю виконувати духовну роботу в межах його ремесла. Дари стосуються причетності до Бога та людей. Ми повинні використовувати ці дари, служачи один одному, і це приносить славу Богу. Це ще раз демонструє, що подарунки – це не таланти чи навички. Майстерність теслі у будівництві будинків не походить від Слова, але його талант можна використати для слави Бога. Цей талант може розмістити його в місцях і ситуаціях, щоб задовольнити потреби людей. Коли комусь потрібен його талант, він може піти задовольнити цю потребу і, якщо буде можливість, може поділитися духовними речами в духовний спосіб.

IV. ОРГАНІЗАЦІЯ ЦЕРКВИ ЧЕРЕЗ ДАРИ РІЗНОМАНІТНА, АЛЕ ЄДНА

А. 1 Коринтян 12:1-11 – «А тепер, брати, я не хочу, щоб ви не знали про духовні дари. Ви знаєте, що, коли ви були язичниками, так чи інакше ви піддалися впливу і звели до німих

ідолів. Тому кажу вам, що ніхто, хто говорить Духом Божим, не скаже: «Нехай буде проклятий Ісус», і ніхто не може сказати: «Ісус є Господь», як тільки через Духа Святого.

«Різні дари, але той самий Дух. Є різні види служіння, але той самий Господь. Існують різні дії, але той самий Бог діє в усіх людях.

«Кожному ж дається виявлення Духа для загального блага. Одному через Духа дається звістка мудрості, іншому — звістка знання за допомогою того самого Духа, іншому — віра тим самим Духом, іншому — дари зцілення цим одним Духом, іншому — чудотворна сила, іншому пророцтво, іншому розрізнення духів, іншому говоріння різними мовами, а ще іншому тлумачення мов. Усе це діло одного й того самого Духа, і Він дає кожному, як хоче».

1. У церкві існує єдність у різноманітності. Це видно з різноманітності дарів, які дає той самий Дух. Різні християни мають різні дари або служіння, і всі вони повинні бути використані для спільного благополуччя. (вірші 4-7)

2. Контекст тут, у прикладі Павла, стосується чудесних духовних дарів Святого Духа. У Новому Завіті згадуються дари, які є чудодійними. (вірші 8-10)

Дії 14:3— «Тож Павло та Варнава провели там багато часу, сміливо промовляючи за Господа, Який підтвердив звістку Своєї благодаті, давши їм змогу творити чудеса та знамення».

Євреям 2:3-4— «Як ми втечемо, якщо ми знехтуємо таким великим спасінням? Це спасіння, яке вперше сповістив Господь, підтвердили нам ті, хто його слухав. Бог також засвідчив це знаменнями, чудами та різними чудами та дарами Святого Духа, розданими згідно з Його волею».

а також дари, які не є чудодійними

Ефесянам 4:11— «Це він дав одних бути апостолами, інших — пророками, інших — євангелістами, а інших — пастирями та вчителями».

Римлянам 12:7-8— «Якщо служить, то нехай служить; якщо це навчання, нехай навчає; якщо підбадьорює, нехай підбадьорює; якщо це сприяє потребам інших, нехай віддає щедро; якщо це керівництво, нехай керує старанно; якщо це вияв милосердя, нехай він робить це з радістю».

3. Це той самий Дух, який дає один дар одному члену і інший дар іншому члену. Це Дух приймає рішення, яка людина отримає який дар. Людина з трьома подарунками не краща за людину з одним подарунком. Людина з даром знання була не кращою за людину з даром мов. (вірш 11)

В. 1 Коринтян 12:12-31 – «Тіло є єдиним цілим, хоча воно складається з багатьох частин; і хоча всі його частини багато, вони утворюють одне тіло. Так само і з Христом. Бо ми всі одним Духом охрищені в одне тіло, чи євреї, чи греки, чи раби, чи вільні, і всі ми одним Духом напоєні.

«Тіло ж складається не з однієї частини, а з багатьох. Якби нога сказала: «Я не рука, тому я не належу до тіла», — вона б через це не перестала бути частиною тіла. І якби вухо скаже: «Я не око, тому я не належу до тіла», то через це воно не перестане бути частиною тіла. Якби все тіло було оком, де був би слух? Якби все тіло було вухом, де був би нюх? Але насправді Бог розташував частини тіла, кожну з них, так, як Він хотів, щоб вони були. Якби всі вони були однією частиною, де було б тіло? Так є багато частин, але одне тіло.

«Око не може сказати руці: «Ти мені не потрібна!» І голова не може сказати ногам: «Ти мені не потрібна!» Навпаки, ті частини тіла, які здаються слабшими, незамінні, а до частин, які ми вважаємо менш почесними, ми ставимося з особливою шаную. Причому до непрезентабельних деталей ставляться з особливою скромністю, а наші презентабельні деталі особливого догляду не потребують. Але Бог поєднав члени тіла і дав більшу честь тим частинам, яким її не вистачає, щоб не було розділення в тілі, але щоб його частини однаково дбали один про одного. Якщо одна частина страждає, кожна частина страждає разом з нею; коли одна частина вшановується, то кожна частка радіє з нею.

«Тепер ви тіло Христове, і кожен з вас є його частиною. І в Церкві Бог поставив насамперед апостолів, по-друге, пророків, по-третє, вчителів, потім чудотворців, також тих, хто має дари зцілення, тих, хто може допомагати іншим, тих, хто має дари управління, і тих, що говорять різними мовами. . Чи всі апостоли? Чи всі пророки? Чи всі вчителі? Чи всі творять чудеса? Чи всі мають дари зцілення? Чи всі говорять мовами? Чи всі тлумачать? Але палко бажайте більших дарів. А зараз я покажу тобі найпрекрасніший шлях».

1. У церкві існує єдність з різноманітністю. Це видно з того, що церква описується як тіло. (вірш 12)

2. У тілі Христовому багато членів. Кожен учасник важливий. Кожна людина необхідна і всі повинні працювати в тілі для благополуччя тіла. (вірш 14)

3. Іноді кажуть: «Я – Церква», бажаючи підкреслити, що церква – це люди, а не цегла та цемент. Але, щоб бути більш правильним, ми повинні сказати «Ми церква» і «Я один з членів тіла Христового».

4. Жоден член не функціонує самостійно. Будь-який член, відділений від тіла, з часом ослабне, помре і смердить. Деякі кажуть: «Я вірний Ісусу, але не приходжу до церкви». Ця думка на сто відсотків помилкова. Відокремлена від тіла рука не може допомогти тілу. Це правда, що різні члени мають різні завдання, але всі працюють як частини тіла. Як сказано в Посланні до Ефесян 4:15-16: «Говорячи правду в любові, ми повинні зростати в усіх аспектах до Того, Хто є Голова, саме Христа, від Нього все тіло, будучи підготовленим і укріпленим тим, що дає кожен суглоб. , згідно з належною роботою кожної окремої частини, викликає ріст тіла для розбудови себе в любові». (вірш 21)

5. Ісус дає вам дозвіл. Члени не повинні запитувати дозволу інших членів, щоб виконувати свою роботу. Як члени тіла, кожен має своє служіння (свій дар). Руки, вам не потрібно питати дозволу, щоб зробити роботу руки. Ти рука – роби свою роботу! Так, ми повинні спілкуватися, співпрацювати та координувати одне з одним заради благополуччя та єдності тіла. Обов'язково нехай рука, що вмикає вимикач, спілкується з ногою, яка стоїть у воді! Ми повинні спілкуватися, ми повинні співпрацювати, але ми повинні використовувати дар, який Бог дав нам для використання.

6. Кожен член церкви важливий. Кожен учасник необхідний. Можливо, хтось думає: «Я не проповідую, я не викладаю. Я не потрібен тілу». Дурниця! Якою була б церква, якби всі члени робили те саме? Господь не закликає нас усіх робити те саме. Не всі мають однакову відповідальність у церкві. Дух дає дари членам тіла Христового відповідно до потреб тіла. Господь, будучи головою, вміє керувати тілом. Він ніколи не змусить тіло бути лише оком чи ногою тощо. Він дає тілу різні типи служінь, щоб задовольнити потреби всієї церкви. (вірш 21)

7. Кожен учасник важливий і потрібний. Ніготь може подумати: «Я не потрібен тілу. Я не важливий. Він може існувати без моєї присутності». Але коли комаха проникає в моє вухо, жодна інша частина тіла не потрібна, як цей мізинець.

8. Члени тіла співпрацюють один з одним. Коли нога наступає на колючку, легені, горло та рот разом створюють крик, який відволікає біль у нозі. Одна нога відриває стопу від землі, а інша нога згортається, щоб тіло могло сісти. Руки ловлять поранену ногу, а очі шукають колючку. Нарешті пальці видаляють шип, і стопа починає відчувати полегшення. Коли страждає один член, страждають усі. Коли один отримує шану, усі шануються. Ми не робимо як орган, члени якого вирішили, що шлунок млявий. Отже, руки відмовлялися класти їжу в рот; рот відмовляється відкриватися; зуби відмовлялися жувати. Вирішили принизити живіт. В результаті все тіло стало настільки слабким, що ні рука не мала сили

взяти їжу, ні рот відкрити, ні зуби жувати, і все тіло померло. Ми є членами одного органу. Кожен з нас має зробити свій внесок заради благополуччя всього організму.

9. При всьому цьому ніколи не забувайте, що краще за будь-який подарунок - любов.
(вірш 31)

V. СПІВПРАЦЯ ТА ОСОБА

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ КОЖНОГО ЧЛЕНА

Матвій 25:14-30— «Знову це буде так, як чоловік, вирушаючи в дорогу, покликав своїх слуг і довірив їм своє майно. Одному він дав п'ять талантів грошей, другому два таланти, а іншому один талант, кожному за його Тоді він пішов у подорож, і той, хто отримав ще два таланти, вклав свої гроші в роботу один талант пішов, викопав яму в землі й сховав гроші свого пана.

«Після довгого часу повернувся пан тих слуг і порахувався з ними. Чоловік, який отримав п'ять талантів, приніс інші п'ять. «Пане, — сказав він, — ти довірив мені п'ять талантів. Бачиш, я отримав ще п'ять».

«Його пан відповів: «Гаразд, слуго добрий і вірний! Ви були вірні в кількох речах; Я доручу тобі керувати багатьма справами. Приходьте і розділіть щастя свого господаря!

«Також прийшов чоловік із двома талантами. «Пане, — сказав він, — ти довірив мені два таланти; дивіться, я отримав ще два».

«Його пан відповів: «Гаразд, слуго добрий і вірний! Ви були вірні в кількох речах; Я доручу тобі керувати багатьма справами. Приходьте і розділіть щастя свого господаря!

«Тоді прийшов чоловік, який отримав один талант. «Пане, — сказав він, — я знав, що ти людина жорстка, збираєш там, де не сів, і збираєш, де не розсипав насіння». Тому я злякався, вийшов і сховав твій талант у землю. Бачиш, ось те, що тобі належить».

«Його пан відповів: «Лихий, ледачий слуго! То ти знав, що я жну, де не сів, і збираю, де не розсипав? Ну, тоді ви повинні були покласти мої гроші на депозит до банкірів, щоб, коли я повернуся, я отримав їх назад з відсотками.

«Візьміть у нього талант і дайте тому, хто має десять талантів. Бо кожному, хто має, дасться йому, і він матиме достаток. Хто не має, у того заберуть навіть те, що він має. А цього нікчемного слугу викиньте надвір, у темряву, де буде плач і скрегіт зубів».

В. Ця притча, притча про гроші, говорить про індивідуальну відповідальність кожного, незалежно від дій інших. Кожного судитимуть по вчинках його. Однак у церкві, тілі Христовому, коли один член не виконує своєї частини, це завдає шкоди не тільки йому самому, але й усьому тілу. Якщо очі не бачать, то все тіло в темряві. Якщо ноги не ходять, все тіло відмовляється від ходьби. Навіть якщо ви отримали лише одне служіння, ви все одно повинні це зробити. Кожен член, отримавши одне, два чи п'ять служінь, повинен використати отримане на благо тіла.

Б. Ми не повинні допустити існування системи, де один піклується про всіх. Якщо руки не працюють, а чекають роботи очей. ...Якщо ноги не ходять, а чекають, що очі ходять. ...Якщо вуха не чують, а чекають, щоб очі почули... Якщо рот не їсть, а очікує, що їдять очі. ...Якщо ніс не відчуває запаху, але очікує запаху очей. ... Це було б не тіло. Це був би монстр!

С. Церква повинна мати місце для служіння всіх членів у тілі. Церква — це всі брати і сестри, які виконують функції свого духовного служіння, кожен служить Господу, включаючи тих, що вважаються менш важливими. Це смертельно для тіла мати непотрібні члени. Усі є членами тіла. Кожен член має свою функцію. Кожен член має виконувати своє служіння перед Богом. Кожен повинен служити.

Д. Часом ми нагадуємо священицьку систему католицизму чи душпастирську систему протестантизму. Кілька людей опікуються всією роботою церкви. Ми повинні дозволити Христу діяти і розкривати наші індивідуальні функції. Будучи тілом Христа, немає браку в роботі. Кожен християнин є священиком. Якщо Бог покладає вагу брата на ваші плечі і якщо ви здатні, тоді ви моліться і підходите, щоб допомогти.

1 Петра 2:9— «Але ви вибраний народ, царське священство, народ святий, народ Божий, щоб ви звіщали славу Того, Хто покликав вас із темряви до свого дивного світла».

Об'явлення 1:5-6— «Тому, хто любить нас і звільнив нас від наших гріхів Своєю кров'ю, і зробив нас царством і священиками для служіння Богові й Отцеві своєму, — Йому слава і сила на віки віків!»

Д. Іноді в церкві ті, хто має п'ять «талентів», «дарів» або «служінь», несуть вагу багатьох членів з одним «талантом». Це велика вага для носіння. Керівництво церквою – це не те, що залежить лише від роботи декого, а скоріше питання про те, чи маємо ми здатність змусити кожного з одним «талантом» використовувати свої дари. Велика проблема сучасної церкви полягає в тому, що єдині «талантливі» члени приховують свій «талант». Якби всі «талановиті» члени реалізовували свій «талант», не потрібно було б так багато багатоталанових учасників. У нас є те, що мотивує всіх учасників виконувати свою роботу.

Е. Все тіло повинно навчитися служити. Ми всі повинні засукати рукава. Це може бути прибирання будівлі, де збирається церква, піклування про нужденних, розміщення братів, зустріч відвідувачів, роздача їжі, носіння мішка з грошима... У домі Господа жоден слуга не може виправдовуватися тим, що ніхто не дав йому щось робити. Перед Богом усі Його діти служать у служінні, яке Він дав їм. Якщо ми думаємо, що є хтось, кого Господь не може використати, ми насправді не знаємо благодаті Божої. У церкві не повинно бути маргінальних членів. Нам усім потрібно встати і приступити до роботи.

У Ефесянам 4:16 сказано, що «все тіло, з'єднане й утримуване кожною опорною зв'язкою, росте й будується в любові, оскільки кожна частина виконує свою роботу».

Це вчить 100% залучення учасників. Жоден член не може нехтувати своїм обов'язком. Ми повинні завжди заохочувати один одного проявляти ініціативу, щоб робити те, до чого, на їхню думку, закликає їх Ісус, і не піддаватися стримуванню організації. Організація повинна сприяти, а не перешкоджати служінню будь-якого християнина.

Г. Правильно закликати братів служити Христу відповідно до їхніх дарів. Правильно заохочувати один одного віддавати всі наші ресурси в розпорядження Господа. Але не правильно створювати комплекс провини через те, що хтось не робить те, що не дав йому Господь.

В. Ви є одним із багатьох членів тіла. Коли ви працюєте, служите, проповідуете, відвідуєте, навчаєте, заохочуєте, радите тощо, тіло працює, оскільки тіло функціонує лише через своїх членів. Ви, будучи членом тіла, завжди є членом тіла, не тільки тоді, коли тіло зібрано. Обов'язки церкви - це сукупність усіх обов'язків кожного члена окремо.

Наприклад, організм працює, коли:

1. Чоловіки піклуються про своїх дружин
2. Дружини доглядають за домом
3. Батьки виховують своїх дітей у дорозі Господній
4. Слуги зупиняються, щоб допомогти нужденній людині
5. Старійшини пасуть отару
6. Лідери організовують відступ
7. Віруючі люди моляться за втрачених і хворих
8. Євангелісти проповідують
9. Члени відвідують лікарні
10. Консультанти допомагають шлюбу
11. Автори пишуть книги та навчальні матеріали, які повчають

Кожен брат і кожна сестра мають своє служіння. Нам потрібно допомогти їм зрозуміти, що це таке, а також спорядити їх для хорошої роботи у служінні.

VI. ХТО Я В ТІЛІ ХРИСТА?

Це питання, яке потрібно задати кожному з нас. Як я можу знати, що є моїм Богом даним служінням. Новий Заповіт не дає стислого переліку кроків для визначення духовного дару людини (функції в тілі). Деякі кроки запропоновано нижче, але їх не слід вважати останнім словом у цьому питанні.

A. Стати християнином: Бог дає дари через Духа членам тіла.

B. Цілком віддайтеся в розпорядження Бога: це об'єктивне рішення, яке впливає з вашого рішення стати християнином. Скажіть Богові, як Ісая: «Ось я, пошли мене». (Ісая 6:8)

C. Моліться: Ви знаєте, що Бог має для вас мету в тілі Христа. Тож тепер ви просите Його показати вам, що це таке, знаючи, що Він відповість, бо це Його воля.

Псалом 25:12– Хто ж тоді той чоловік, що боїться Господа?

Він навчить його обраним для нього шляхом».

D. Перегляньте списки дарів у Новому Завіті:

Римлянам 12:3-8– «Бо я кажу кожному завдяки даній мені благодаті про вас: Не думайте про себе вище, ніж вам належить, але краще думайте про себе з тверезим судженням, відповідно до міри віри, яку вам дав Бог. Подібно до того, як кожен із нас має одне тіло з багатьма членами, і всі ці члени не виконують однакову функцію, так у Христі ми, багато, утворюємо одне тіло, і кожен член належить до всіх інших. Ми маємо різні дари, залежно від даної нам благодаті. Якщо дар людини пророчий, нехай він використовує його відповідно до своєї віри. Якщо це служити, нехай служить; якщо це навчання, нехай навчає; якщо підбадьорює, нехай підбадьорює; якщо це сприяє потребам інших, нехай віддає щедро; якщо це керівництво, нехай керує старанно; якщо це вияв милосердя, нехай він робить це з радістю».

1 Коринтян 12:28-29– «І в Церкві Бог поставив насамперед апостолів, по-друге пророків, по-третє вчителів, потім чудотворців, а також тих, що мають дари зцілення, тих, що можуть допомагати іншим, тих, що мають дари управління, і тих, що говорять різними словами. мов».

Ефесянам 4:11-12– «Це Він дав одних бути апостолами, інших — пророками, інших — євангелістами, а інших — пастирями та вчителями, щоб приготувати Божий народ до діл служіння, щоб будувалося тіло Христове. »

1 Петра 4:10-11– «Кожен має використати будь-який дар, який він отримав, щоб служити іншим, вірно роздаючи Божу благодать у її різних формах. Якщо хтось говорить, він повинен робити це як той, хто говорить самі слова Бога. Якщо хтось служить, він повинен робити це з силою, яку дає Бог, щоб у всьому Бог міг бути прославлений через Ісуса Христа. Йому слава і влада на віки вічні».

Ці списки повинні дати вам уявлення про те, що Бог називає служінням. Нижче наведено кілька прикладів дарів, служінь (не враховуючи тимчасових чи чудесних):

Сервіс

1 Петра 4:11– «Якщо хтось говорить, нехай говорить як слова Божі. Якщо хтось служить, він повинен робити це з силою, яку дає Бог, щоб у всьому Бог міг бути прославлений через Ісуса Христа. Йому слава і влада на віки вічні».

Римлянам 12:7– «Якщо служить, то нехай служить; якщо це навчання, нехай навчає».

вчитель

1 Коринтян 12:28– «І в церкві Бог поставив ... по-перше апостолів, по-друге пророків, по-третє вчителів».

Римлянам 12:7– «Якщо служить, то нехай служить; якщо це навчання, нехай навчає».

2 Тимофія 1:11– «І цього Євангелія я був поставлений благовісником, і апостолом, і вчителем».

Умовляч

Римлянам 12:8– «Якщо підбадьорює, нехай підбадьорює».

Той, хто дає

Римлянам 12:8– «Якщо це сприяє потребам інших, нехай віддає щедро».

Той, хто допомагає/допомагає

1 Коринтян 12:28– «І в церкві Бог призначив ... також тих, хто має дари зцілення, тих, хто може допомагати іншим».

Той, хто виявляє милосердя

Римлянам 12:8– «Якщо це милосердя, нехай робить це з радістю».

Адміністратор

1 Коринтян 12:28– «І в церкві Бог призначив ... тих, хто має дари управління».

Пастир, пастор, єпископ

Дії 20:28-29– «Пильнуйте самих себе та всього стада, над яким Дух Святий поставив вас наглядачами. Будьте пастирями Церкви Божої, яку Він купив власною кров'ю».

Ефесянам 4:11– «Це він дав одних бути апостолами, інших — пророками, інших — євангелістами, а інших — пастирями та вчителями».

1 Тимофія 3:1-2– «Ось є вірна приказка: хто хоче бути наглядачем, той прагне благородної справи. Тепер наглядач має бути бездоганним, чоловіком лише однієї дружини, поміркованим, стриманим, поважним, гостинним, здатним навчати».

Тита 1:5-7– «Причина, чому я залишив вас на Криті, полягала в тому, щоб ви могли виправити те, що залишилося незавершеним, і призначити старійшин у кожному місті, як я вам наказав».

Євангеліст, проповідник, служитель

1 Коринтян 9:16-18– Але коли я проповідую Євангеліє, я не можу хвалитися, бо я змушений проповідувати. Горе мені, якщо я не проповідую Євангелія! Якщо я проповідую

добровільно, я маю нагороду; якщо не добровільно, я просто відмовляюся від наданої мені довіри».

Ефесянам 4:11– «Це він дав одних бути апостолами, інших — пророками, інших — євангелістами, а інших — пастирями та вчителями».

2 Петра 2:5-6– «Якби він не пощадив стародавній світ, коли навів на його безбожних людей потоп, але захистив Ноя, проповідника праведності, та сімох інших».

1 Тимофія 4:6-7– «Якщо ти будеш розповідати про це братам, ти будеш добрим служителем Ісуса Христа, вихованим в правдах віри та доброму вченні, якого ти наслідував».

2 Тимофія 1:11– «І цього Євангелія я був поставлений благовісником, і апостолом, і вчителем».

диякон

1 Тимофію 3:8– «Диякони також повинні бути людьми гідними поваги, щирими, не вживати багато вина і не гнатися за нечесною наживою».

І серед усього цього є багато справ, які потрібно зробити, щоб ви могли служити Господу. Розглянемо різні міністерства, які вже існують. Можливо, деякі з них потребують вашої участі. (Не обмежуйтеся цим списком. Нам потрібно розширити наші сфери обслуговування. Подивіться навколо, щоб побачити, що потрібно зробити, а не робиться.)

Е. Розглянемо потреби Церкви: Петро прямо каже нам, що ми повинні використовувати наш дар один для одного як добрі розпорядники різноманітної Божої благодаті. Тому ми маємо дивитися на потреби церкви.

1 Петра 4:10– «Кожен має використати будь-який дар, який він отримав, щоб служити іншим, сумлінно використовуючи Божу благодать у її різних формах».

Шукайте можливості: Заведіть щоденник дверей, які Бог відкрив для вас. З часом ви можете почати бачити напрямок, у якому Він вас веде.

Г. Шукайте керівництва Церкви: Дари керівництва даються церкві для спорядження святих. Добре використовуйте ці дари керівництва.

Ефесянам 4:11-12 – «Він дав одних бути апостолами, інших — пророками, інших — євангелістами, а інших — пастирями та вчителями, щоб підготувати Божий народ до справ служіння, щоб тіло Христос може бути збудований».

Н. Візьміть ініціативу: ви молилися Господу, переглянули список служінь у Новому Завіті, врахували потреби церкви, на які Господь звернув вашу увагу, і, можливо, навіть поклали у вас бажання виконати. Ви зазначили, що Бог завжди відкриває двері можливостей у певних напрямках, і ви обговорили це з керівництвом церкви. Не чекайте більше, візьміть ініціативу в свої руки і приступайте до того, що Господь хоче від вас.

Зрозумів ідею? Пройдіть наведені кроки. Почніть служити Господу, застосовуючи свій дар один для одного як добрих розпорядників різноманітної Божої благодаті. Нехай Господь благословить вас у всьому доброму, що ви бажаєте зробити.

ВИСНОВОК:

Церква в Новому Завіті розглядається як організм: живий, зростаючий і скоординований. Цей організм складається з багатьох частин, з'єднаних організовано. Незважаючи на те, що церква організована, це більше, ніж проста організація. Слово, яке найчастіше (40 разів) використовується для опису цього аспекту церкви в Новому Завіті, це слово «тіло». Багато разів проводяться паралелі між характеристиками людського тіла (фізичним) і церквою, яка є тілом (духовним) Ісуса Христа. Усі члени працюють як одиниця в тілі. Немає відключених учасників. Служіння церкви – це духовна діяльність святих, членів один одного в Дусі. Як орган, кожен член працює у своєму міністерстві. Це не самостійна діяльність окремої людини, а злагоджена робота всіх членів цього органу.

Давайте всі присвяtimo себе служінню християнського життя, але ми будемо «спеціалістами» в тому служінні (дарі), яке Господь Ісус через Святого Духа вибрав для нас.

1. Є багато різних видів подарунків, послуг і робіт.

Т. _____ Ф. _____

2. Божя благодать дарована людині

- A. ____ У прощенні гріхів
- B. ____ У своєму повсякденному житті
- C. ____ У роботі, служінні чи служінні християнин повинен робити це
- D. ____ Все вищезазначене

3. Як правило, дар дається безкоштовно, а не заробляється, але можна заслужити Божу благодать, виконуючи багато добрих справ.

Т. ____ Ф. ____

4. Духовні дари, дані християнам:

- A. ____ Природні здібності, таланти
- B. ____ Особистість, відвертість або боязкість
- C. ____ Служби/служіння, призначені Богом для християн

5. Слово Боже готує християн до служіння

Т. ____ Ф. ____

6. У Христі кожен має однаковий духовний дар

Т. ____ Ф. ____

7. У Христі ніхто не є важливішим за когось іншого.

Т. ____ Ф. ____

8. Бог судить християн за кількістю робіт, послуг чи функцій, які вони виконують, а не за тим, що він робить із даром, послугами чи функціями, які отримує.

Т. ____ Ф. ____

9. Для того, щоб виконувати дар, роботу, служіння або функцію, призначену Богом, необхідно отримати схвалення керівника(ів) церкви.

Т. _____ Ф. _____

10. Усі християни схожі і повинні виконувати однакові роботи, служіння або функції, щоб бути приємними Богу.

Т. _____ Ф. _____

11. Бути старійшиною, пастором, пастухом чи дияконом є найважливішою роботою, служінням чи функцією, яку призначив Бог, оскільки Він визначив їхні кваліфікації.

Т. _____ Ф. _____

ЗНАК ДАРІВ СВЯТОГО ДУХА

Урок 8:

Первісна церква була наділена чудотворними і нечудотворними дарами. У біблійній історії були різні періоди, коли особливий свідок був необхідним для встановлення авторитету посланців Бога. Це були часи Мойсея, Іллі, Єлисея, Христа та Його апостолів. Хоча були й інші чудеса в інші періоди, це були періоди більшої частоти чудес, коли деякі святі люди ставали великими «чудотворцями» силою Божою. Коли одкровення Бога людям було завершено (Новий Заповіт), необхідність цього особливого підтвердження слова, проповідованого Божими посланцями, відпала. Сьогодні проповідникам не потрібен Дух, щоб підтверджувати свої слова знаками. Їм потрібно лише проповідувати те, що написано. «Багато інших чуд учинив Ісус перед своїми учнями, про які не записано в цій книзі. Але це написано, щоб ви вірували, що Ісус є Христос, Син Божий, і щоб, віруючи, ви мали життя в ім'я Його». (Івана 20:30-31) Записаних чудес достатньо, щоб породити віру так само, як породили самі чудеса. Слово різними способами вказує на той факт, що ці чудесні дари мали припинитися незабаром після завершення Нового Завіту.

I. Спосіб нагородження.

Те, як зазвичай надавалися ці дари, показує, що вони були тимчасовими.

B. Це було через покладання рук апостолів.

Дії 8:4-25— «Ті, що були розпорошені, проповідували слово всюди, де йшли. Пилип пішов у місто в Самарії і проповідував там Христа. Коли натовп почув Пилипа і побачив чуда, які він творив, усі звернули увагу на його слова. З криком з багатьох виходили злі духи, багато розслаблених і калік зцілювалося. І була велика радість у тому місті.

«Ось деякий час чоловік на ім'я Симон займався чарівництвом у місті й дивував усіх самарійців. Він вихвалявся, що він є кимось великим, і всі люди, як високі, так і низькі, звернули на нього увагу та вигукнули: «Ця людина — божественна сила, відома як Велика Сила». Вони пішли за ним, тому що він довгий час дивував їх своєю магією. Але коли вони повірили Пилипу, коли він проповідував добру новину про Царство Боже та ім'я Ісуса Христа, вони охрестилися, як чоловіки, так і жінки. Сам Симон увірував і охрестився. І він скрізь слідував за Пилипом, дивуючись великим знаменням і чудесам, які бачив.

«Коли апостоли в Єрусалимі почули, що Самарія прийняла слово Боже, то послали до них Петра та Івана. «Коли вони прибули, вони молилися за них, щоб вони могли отримати Святого Духа, бо Святий Дух ще не сходив ні на кого з них; вони просто були охрещені в ім'я Господа Ісуса. Тоді Петро та Іван поклали на них руки, і вони отримали Святого Духа.

«Коли Симон побачив, що Дух дається при покладанні рук апостолів, він запропонував їм гроші і сказав: «Дайте й мені цю здатність, щоб кожен, на кого я покладу руки, міг отримати Святого Духа».

«Петро відповів: «Нехай згинуть із вами гроші ваші, бо ви думали, що за гроші можете купити дар Божий! Ти не маєш ні частки, ні частки в цьому служінні, бо твоє серце неправе перед Богом. Покайтеся в цьому нечестиві і моліться Господу. Можливо, він пробачить вам, що в серці зародилася така думка. Бо я бачу, що ти сповнений грікоти та полонений гріхом».

«Тоді Симон відповів: Помоліться Господу за мене, щоб нічого, що ви сказали, не сталося зі мною».

«Коли вони свідчили та проповідували слово Господнє, Петро та Іван повернулися до Єрусалиму, проповідуючи Євангеліє в багатьох самарянських селах».

1. Пилип, сповнений Духа (Дії 6:3) і з силою творити чудеса (Дії 8:13), не міг передати цей дар іншим.
2. Крім того, Бог не дав їм владу безпосередньо.
3. Двох апостолів було послано до Самарії, щоб накласти на них руки.
4. Симон зрозумів, що Святий Дух (виявлення Його сили) був даний через покладання рук апостолів.

В. Сила Духа була дана через покладання рук апостола Павла, і тоді вони почали говорити мовами.

Дії 19:1-6— «Коли Аполлос був у Коринті, Павло пішов дорогою через внутрішні країни й прибув до Ефеса. Там він знайшов кількох учнів і запитав їх: «Чи прийняли ви Святого Духа, коли увірували?» Вони відповіли: «Ні, ми навіть не чули, що існує Святий Дух». Тоді Павло запитав: «Тоді яке хрещення ти прийняв?» Вони відповіли: Іванове хрещення. Павло сказав: «Іванове хрещення було хрещенням покаєння. Він сказав людям вірити в того, хто прийде після нього, тобто в Ісуса». Почувши це, вони охристилися в Ім'я Господа Ісуса. Коли Павло поклав на них руки, зійшов на них Дух Святий, і вони заговорили мовами та пророкували».

К. Тимофій отримав свій дар (можливо, пророцтва) через покладання з рук Павла.

2 Тимофія 1:6— «З цієї причини нагадую тобі розпалити дар Божий, який є в тобі через покладання моїх рук».

Д. Якби ці дари продовжувалися, апостоли мали б продовжувати покладати руки, але коли апостол Яків помер, ніхто не зайняв його місце. Наділення чудодійною силою припинилося зі смертю останнього апостола.

II Тимчасовий характер.

Новий Завіт навчає, що чудодійні дари будуть тимчасовими.

1 Коринтян 13:8-13— "Любов ніколи не вмирає. Але там, де є пророцтва, вони припиняться; де є мови, вони замовкнуть; де є знання, воно минає. Бо ми частково знаємо і частково пророкуємо, але коли приходить досконалість, недосконале зникає. Коли я був дитиною, я говорив як дитина, я думав як дитина, я міркував як дитина. Коли я став чоловіком, я залишив дитинство позаду. Тепер ми бачимо лише погане відображення, як у дзеркалі; тоді ми побачимося віч-на-віч. Тепер я знаю частково; тоді я повністю пізнаю, як я

повністю пізнаний. А тепер залишилося ці три: віра, надія і любов. Але найбільша з них — любов».

III Мета

Біблійна мета цих дарів показала, що вони були тимчасовими.

А. Метою чудес Ісуса було:

1. Створити віру в те, що Ісус дійсно був посланий Богом.

Івана 10:31-39— «Знову юдеї підняли каміння, щоб укаменувати його, але Ісус сказав їм: «Я показав вам багато великих чудес від Отця». За що з цього ти мене каменуєш?» «Ми не побиваємо тебе камінням за будь-що з цього, — відповіли євреї, — але за богохульство, бо ти, проста людина, називаєш себе Богом». Ісус відповів їм: Хіба не написано у вашому законі: Я сказав, що ви боги? Якщо він назвав їх «богами», до яких прийшло слово Боже і Писання не може бути порушене, то що сказати про того, кого Батько виділив як власного і послав у світ? Чому ж ви звинувачуєте мене в богохульстві за те, що я сказав: Я Син Божий? Не вірте мені, якщо я не буду робити те, що робить мій Отець. Але якщо я зроблю це, хоч ви не вірите мені, вірте в чудеса, щоб ви знали і розуміли, що Отець в мені, а я в Отці».

2. Зміцнювати віру учнів

Івана 11:11-16— «Сказавши це, він сказав їм: «Наш друг Лазар заснув; але я йду туди, щоб його розбудити». Його учні відповіли: «Господи, якщо він засне, то йому стане краще». Ісус говорив про свою смерть, але його учні думали, що він мав на увазі природний сон. Тоді він прямо сказав їм: Лазар помер, і ради вас я радий, що мене не було, щоб ви повірили. Але підемо до нього». Тоді Фома (званий Близнюком) сказав до решти учнів: «Ходімо й ми, щоб померти з ним».

3. Для досягнення цих цілей достатньо письмового звіту

Іван 20:30-31 — «Багато інших чуд учинив Ісус у присутності Своїх учнів, які не записані в цій книзі. Але це написано, щоб ви вірували, що Ісус є Христос, Син Божий, і щоб, віруючи, ви мали життя в ім'я Його».

Б. Цілі чудес апостольського віку:

1. Довести, що апостоли були посланцями Бога.

2 Коринтян 12:12– «Те, що знаменує апостола знаменнями, чудами та чудами, робилося між вами з великою наполегливістю».

Дії 2:43– «Усі були сповнені благоговіння, і багато чуд і чудес творили апостоли».

Дії 5:12– «Апостоли творили багато чудес і чуд серед людей. І всі віруючі збиралися разом у Соломоновій колонаді».

2 Коринтян 5:18-21– «Все це від Бога, який через Христа примирив нас із Собою і дав нам служіння примирення: що Бог у Христі примирив із Собою світ, не зараховуючи гріхів людей. І він доручив нам послання примирення. Отже, ми посли Христа, ніби Бог звертається через нас. Ми благаємо вас від імені Христа: примиріться з Богом. Того, Хто не мав гріха, Бог зробив для нас гріхом, щоб ми в Ньому стали Божою праведністю».

Римлянам 15:17-19– «Я не ризикну говорити ні про що, крім того, що Христос зробив через мене, скерувавши язичників до покори Богові через те, що я сказав і зробив, силою знаків і чудес, через силу Духа. Тож від Єрусалиму аж до Ілліріку я повністю проголошував Євангеліє Христа».

Без апостолів сьогодні нам не потрібно встановлювати їхню владу.

2. Навчити людей доносити Слово Боже без помилок.

2 Петра 1:21– «Бо пророцтво ніколи не виникало з волі людини, але люди говорили від Бога, ведені Святим Духом».

1 Петра 1:10-11– «Щодо цього спасіння пророки, які говорили про благодать, що мала прийти до вас, досліджували пильно і з найбільшою ретельністю, намагаючись знайти час і обставини, на які вказував Дух Христа в них, коли передрікав страждання Христа і славу, яка буде слідувати».

1 Коринтян 2:6-13– «Однак ми проголошуємо послання мудрості серед зрілих, але не мудрість цього віку чи правителів цього віку, які сходять нанівець. Ні, ми говоримо про таємну Божу мудрість, мудрість, яка була прихована і яку Бог призначив для нашої слави ще до початку часу. Ніхто з правителів цього віку не зрозумів цього, бо якби вони зрозуміли, то не розіп'яли б Господа слави. Але, як написано: «Не бачило око, не чуло вухо, не спало на думку, що Бог приготував для тих, хто любить Його», але Бог відкрив нам це Духом Своїм. Дух досліджує все, навіть глибини Бога. Бо хто з людей знає думки людини, крім людського духу всередині неї? Так само ніхто не знає думок Божих, крім Духа Божого. Ми прийняли не духа світу, але Духа, що від Бога, щоб зрозуміти те, що Бог дарував нам. Це те, що ми говоримо не словами, яких навчила нас людська мудрість, а словами, яких навчив Дух, виражаючи духовні істини духовними словами».

Юди 3– «Дорогі друзі, хоча мені дуже хотілося написати вам про спасіння, яке ми спільне, я відчув, що повинен написати і спонукати вас боротися за віру, яка була раз назавжди довірена святим».

Це повідомлення вже доставлено один раз за всі часи

3. Щоб підтвердити слово, сказане апостолами і пророками.

Марка 16:15-20– «Він сказав їм: Ідіть по всьому світу та проповідуйте добру новину всьому створінню. Хто увірує й охреститься, буде спасений, а хто не увірує, буде засуджений. І ці знаки будуть супроводжувати тих, хто увірує: Ім'ям Моїм виганятимуть демонів; вони будуть говорити новими мовами; вони будуть руками збирати змії; а коли вони вип'ють смертельну отруту, це їм зовсім не зашкодить; вони покладуть свої руки на хворих, і вони одужають». Після розмови з ними Господь Ісус був узятий на небо і сів праворуч Бога. Тоді учні вийшли й проповідували скрізь, а Господь працював з ними і підтверджував Своє слово знаменнями, що його супроводжували».

Євреям 2:1-4– «Отже, треба уважніше звертати увагу на те, що ми чуємо, щоб не відійти. Бо якщо послання, проголошене ангелами, було обов'язковим, а кожне порушення та непослух отримували справедливе покарання, то як ми втечемо, якщо ігноруємо таке велике спасіння? Це спасіння, яке вперше сповістив Господь, підтвердили нам ті, хто його слухав. Бог також засвідчив це знаменнями, чудами та різними чудами та дарами Святого Духа, розданими згідно з Його волею».

Дії 14:3– «Тож Павло та Варнава провели там багато часу, сміливо промовляючи за Господа, Який підтвердив звістку Своєї благодаті, давши їм змогу творити чудеса та знамення».

Євреям 6:13-18– «Коли Бог дав свою обітницю Аврааму, оскільки не було нікого більшого, щоб він міг поклястися, він поклявся собою, кажучи: «Я справді поблагословлю тебе і дам тобі багато нащадків». І тому, терпляче чекаючи, Авраам отримав те, що було обіцяно. Люди клянуться кимось більшим, ніж вони самі, і клятва підтверджує сказане й кладе край усім суперечкам. Оскільки Бог хотів, щоб незмінний характер Свого наміру був дуже зрозумілим для спадкоємців того, що було обіцяно, Він підтвердив це клятвою. Бог зробив це для того, щоб дві незмінні речі, в яких Богові неможливо збрехати, могли отримати велике підбадьорення для нас, які втекли, щоб прийняти дану нам надію».

Суть цього уривка в Посланні до Євреїв полягає в тому, щоб показати, що після підтвердження Слово Боже встановлюється, і його не потрібно повторно підтверджувати.

IV. Припинення чудес

Чудодійні дари припинилися, коли було виконано їх призначення і закінчився шлях їх отримання. Сьогодні вже написаного і підтвердженого Слова достатньо. Треба тільки, щоб хтось проповідував Слово.

V. Чи Ісус також творив чудеса лише з міркувань доброзичливості?

Якщо це так, то чому він не вилікував усіх? Там говорилося, що його служіння було для дому Ізраїля (Марка 7). Головною місією Ісуса була проповідь.

Марка 1:38-39— «Ісус відповів: «Ходімо кудись в інше місце — у сусідні села, — щоб і там я міг проповідувати». Ось чому я прийшов». Тож він мандрував Галілеєю, проповідуючи в їхніх синагогах і виганяючи демонів».

Його чудеса відбувалися в основному з євангельських причин.

Івана 10:37-39— «Не вірте Мені, якщо Я не буду робити те, що робить Мій Отець. Але якщо я зроблю це, хоч ви не вірите мені, вірте в чудеса, щоб ви знали і розуміли, що Отець в мені, а я в Отці».

Івана 11:14-15— «Тож він їм прямо сказав: «Лазар помер, і ради вас я радий, що мене не було, щоб ви повірили». Але підемо до нього».

VI. Чи в наш час люди все ще творять чудеса?

Чудеса Христа й апостолів мали владу над:

1. природа
2. демони
3. всі хвороби
4. смерть
5. отрути
6. гадюки отруйні
7. божественне знання (одкровення, передбачення, мови тощо).

Сказане вище, здається, не відбувається сьогодні, тож як би ми пояснили так звані сучасні чудеса? Здебільшого їх роблять цілителі, спіритисти тощо. Чи вони:

1. брехня обманщиків?
2. продукти самонавіювання чи гіпнозу?
3. невідомі природні парапсихологічні явища?
4. робота диявола?

2 Фессалонікійців 2:9-10– «Прихід беззаконника буде відповідати ділу сатани, виявленому у всіляких підроблених чудах, знаках і чудах, і в усякому злі, що зводить тих, хто гине. Вони гинуть, тому що відмовилися любити правду і бути врятованими».

VII. Чи духовний дар зцілення все ще існує сьогодні?

Якщо так, то це дуже відрізняється від того, що робили Ісус і апостоли:

1. Ісус і апостоли не робили реклами

Марк 2:4 – «Оскільки вони не могли доставити його до Ісуса через натовп, вони зробили отвір у даху над Ісусом і, прокопавши його, опустили циновку, на якій лежав паралізований».

2. Зцілення в Новому Завіті були миттєвими

Марка 3:5– «Він розгнівано подивився на них і, глибоко засмучений їхнім упертим серцем, сказав тому чоловікові: «Простягни свою руку». Він простягнув її, і рука його повністю відновилася».

Матвій 8:13– «Тоді Ісус сказав сотнику: Іди! Це буде зроблено так, як ви думали». І одужав його слуга тієї ж години».

- 3, Ісус і апостоли зцілювали всі види недуг

Марка 1:32-34– Того вечора після заходу сонця люди принесли до Ісуса всіх хворих і біснуватих. Все місто зібралося біля дверей, і Ісус зцілював багатьох, хто мав різні хвороби. Він також вигнав багатьох бісів, але не давав демонам говорити, бо вони знали, хто він».

Дії 5:15-16– «В результаті люди виносили хворих на вулицю і клали їх на ліжка та циновки, щоб хоч тінь Петра, коли він проходитьиме, упала на когось із них. Збиралися також

натовпи з міст навколо Єрусалиму, приносячи своїх хворих і мучених злими духами, і всі вони були зцілені».

4. Вони не робили часткового або тимчасового лікування

Марка 7:35– «Тут у чоловіка відкрилися вуха, розв’язався язик, і він почав говорити ясно».

5. У Новому Заповіті згадується лікування крайніх випадків (мертвий воскрес). Прочитайте також Івана 9 і 11.

Луки 22:50-51– «І один із них ударив слугу первосвященника, відтяв йому праве вухо. Але Ісус відповів: Не більше цього! І він доторкнувся до вуха того чоловіка і зцілив його».

Дії 4:22– «Бо чоловікові, який чудесним чином зцілювався, було більше сорока років».

6. Ісус і апостоли зцілювали на відстані.

Матвій 15:21-28– «Покинувши те місце, Ісус відійшов до краю Тиру та Сидону. Жінка-ханаанеянка з тих околиць підійшла до нього, кричачи: «Господи, сину Давидів, помилуй мене! Моя дочка страшенно страждає від одержимості демонами». Ісус не відповів ні слова. І підійшли до Нього учні Його та благали Його: Відпусти її, бо вона кричить услід нам. Він відповів: Я посланий тільки до загинувших овець Ізраїля. Жінка підійшла й стала перед ним на коліна. «Господи, допоможи мені!» вона сказала. Він відповів: «Не годиться брати хліб у дітей і кидати його собакам». «Так, Господи, — сказала вона, — але навіть пси їдять крихти, що падають зі столу їхніх господарів». Тоді Ісус відповів: Жінко, ти маєш велику віру! Ваше прохання задоволено». І одужала дочка її тієї години».

Івана 4:46-54– «Він знову відвідав Кану Галілейську, де воду перетворив на вино. І був один царський чиновник, чий син лежав хворий у Капернаумі. Коли цей чоловік почув, що Ісус прибув у Галілею з Юдеї, він пішов до нього і благав його прийти й зцілити його сина, який був близький до смерті. «Якщо ви не побачите чудес, — сказав йому Ісус, — ви ніколи не повірите». Королівський чиновник сказав: «Сер, прийдіть, поки моя дитина не померла». Ісус відповів: «Можете йти». Ваш син буде жити». Чоловік повірив Ісусові на слово і пішов. Коли він ще був у дорозі, слуги його зустріли його з новиною, що його син живий. Коли він запитав, коли сину стало краще, вони сказали йому: гарячка покинула його вчора о сьомій годині. Тоді батько зрозумів, що це був саме той час, коли Ісус сказав йому: «Твій син буде жити». І увірував він та ввесь його дім. Це було друге чудо, яке вчинив Ісус, прийшовши з Юдеї до Галілеї».

Луки 7:1-10– «Коли Ісус скінчив говорити все це вслух народу, Він увійшов у Капернаум. Там слуга одного сотника, якого пан дуже цінував, був хворий і був при смерті. Сотник почув про Ісуса і послав до нього кількох юдейських старших, щоб він прийшов і зцілив його слугу. Коли вони підійшли до Ісуса, вони щиро благали Його: «Цей чоловік заслуговує, щоб ти зробив це, бо він любить наш народ і збудував нашу синагогу». Тож Ісус пішов з ними. Він був недалеко від дому, коли сотник послав друзів сказати йому: «Господи, не турбуйся, бо я не заслужив, щоб ти увійшов під мій дах». Тому я навіть не вважав себе гідним прийти до вас. Але скажи слово, і одужає мій слуга. Бо сам я людина підвладна, а під собою воїни. Я кажу цьому: «Іди», і він іде; і той, "Приходь", і він приходить. Я кажу своєму слугі: «Зроби це», і він робить це. Почувши це, Ісус здивувався йому і, обернувшись до народу, що йшов за Ним, сказав: Кажу вам, що навіть в Ізраїлі Я не знайшов такої великої віри. Тоді посланці повернулися до дому й знайшли слугу здоровим».

7. Ісус і апостоли зцілювали реальні хвороби.

Матвій 11:5– «Сліпі прозрівають, криві ходять, хворі на проказу зцілюються, глухі чують, мертві воскресають, а бідним проповідується добра новина».

8. У Новому Завіті не видно ні гіпнозу, ні самонавіювання, ні заздалегідь підготовлених обумовлень і установок.

9. Ісус не завжди вимагав від зцілених віри.

Луки 7:11-17– «Невдовзі Ісус пішов у місто, що зветься Наїн, а з Ним ішли Його учні та великий натовп. Коли він підходив до міської брами, виносили мертвого — єдиного сина матері, а вона була вдова. І з нею був великий натовп із міста. Коли Господь побачив її, то Його серце запалилося до неї, і Він сказав: «Не плач». Тоді він підійшов і доторкнувся до труни, а ті, що несли її, зупинилися. Він сказав: «Юначе, кажу тобі, вставай!» Померлий сів і почав говорити, а Ісус віддав його матері. Усі вони були сповнені благоговіння і славили Бога. "Великий пророк з'явився між нами, - сказали вони. - Бог прийшов допомогти своєму народу". Ця звістка про Ісуса розійшлася по всій Юдеї та околицях».

Марка 9:23-24- "'Якщо можеш?' сказав Ісус. «Все можливо тому, хто вірує». Батько хлопчика негайно вигукнув: «Я вірю; допоможи мені подолати мою невіру!» (Прочитайте також Івана 11)

10. Ісус зцілив перед скептиками та ворогами.

11. Навіть його вороги не могли заперечити чудеса. Не було сумніву, що відбуваються надприродні речі.

12. Загальне зцілення не обіцяно в Новому Завіті. Насправді багато християн не були зцілені

1 Тимофія 5:23– Перестань пити тільки воду і вживай трохи вина через свій шлунок і часті хвороби.

2 Тимофія 4:20– «Ераст залишився в Коринті, а Трофима я залишив хворого в Мілеті».

Філіппійців 2:27– «Він дійсно був хворий, і мало не помер. Але Бог змилювався над ним, і не тільки над ним, але й зо мною, щоб позбавити мене горя за горем».

2 Коринтян 12:7-10– «Щоб я не став зарозумілим через ці надзвичайно великі одкровення, мені дано колючку в тіло моє, посланця сатани, щоб мучити мене. Тричі я благав Господа забрати його від мене. Але Він сказав мені: Досить тобі Моєї благодаті, бо сила Моя в немочі досконала. Тому тим радше хвалитимусь своїми слабкостями, щоб сила Христова спочивала на мені. Тому, Христа ради, я тішуся слабкостями, образами, труднощами, переслідуваннями, труднощами. Бо коли я слабкий, тоді я сильний».

У кожному з цих тверджень ми можемо помітити, що сьогодні «цілителі» практикують протилежне. Те, що вони роблять, не є таким самим даром зцілення, як у Новому Завіті.

VIII. Чи можемо ми ще молитися про зцілення?

Той факт, що дар зцілення все ще не існує, не означає, що Бог не відповідає на наші молитви. Яків говорить про молитву, за допомогою якої Бог може зцілити когось від хвороби, але важливо зауважити, що це відрізняється від дару зцілення. Дар зцілення — це зцілення, яке Бог дав через людину, яка мала силу зцілювати від Духа. Як правило, молитва не виконувалася, тому що людина вже мала силу зцілення. На молитву про зцілення Бог відповідає без посередника. Молитва завжди присутня.

Якова 5:13-18– Хтось із вас у біді? Він повинен молитися. Хтось щасливий? Нехай співає хвалебні пісні. Хтось із вас хворий? Він повинен покликати старійшин церкви, щоб вони помолилися над ним і помазали його оливою в ім'я Господа. А молитва з вірою зцілить

хворого; Господь його підійме. Якщо він згрішив, йому буде прощено. Тож признавайтесь один перед одним у гріхах і моліться один за одного, щоб одужати. Молитва праведника сильна і дієва. Ілля був такою ж людиною, як і ми. Він щиро молився, щоб не було дощу, і не було дощу на землі три з половиною роки. І знову він помолився, і небо дало дощ, і земля дала свій урожай».

IX. Чи вчить Євреїв 13:8 «Ісус Христос учора й сьогодні Той самий, і Він буде навіки», що Ісус сьогодні має продовжувати творити чудеса?

A. Неправильне розуміння Послання до Євреїв 13.8 спонукає деяких стверджувати, що якщо Ісус і апостоли творили чудеса в першому столітті, Він (Ісус) не змінюється, тому Він повинен продовжувати робити те, що робив завжди.

В Отже, якщо Ісус не може змінитися щодо Своїх дій під час свого служіння:

1. Ісус мав би продовжувати особисто жити на землі.
2. Ісус повинен був мати фізичне тіло і жити в Палестині.
3. Ісус повинен мати єврейських апостолів серед тих, яких він вибрав.
4. Чи був би цей Ісус, який не змінюється, хлопчиком у Віфлеємі, розп'ятим Ісусом чи воскреслим Ісусом? Що з цього не повинно змінюватися?

C. Краще розуміння: текст не говорить, що Ісус не може брати участь в історії як людська істота в процесі зростання.

1. Текст навчає, що в Своїй внутрішній сутності чи найінтимнішій природі Ісус не змінюється. Наступний вірш (9) говорить про небезпеку впасти в фальшиві доктрини «Не захоплюйтеся всякими дивними вченнями. Добре, щоб наші серця зміцнювалися благодаттю, а не обрядовими стравами, які не мають жодної вартості для тих, хто їх споживає». Урок полягає в тому, що природа Ісуса (любов, істина і святість) і Його вчення не змінюються, і тому нам не потрібно змінюватися.

2. Однак історично Ісус працював різними способами. У створенні Він працював не так, як коли був простим теслею в Назареті. Він також робив різні речі під час різних етапів Свого служіння.

3. Отже, Ісус, який творив чудеса, є тим самим сьогодні, але має інше служіння.

Х. Що таке «досконалість» 1 Коринтян 13:10?

1 Коринтян 13:8-12- "Любов ніколи не вмирає. Але там, де є пророцтва, вони припиняться; де є мови, вони замовкнуть; де є знання, воно минає. Бо ми частково знаємо і частково пророкуємо, але коли приходить досконалість, недосконале зникає. Коли я був дитиною, я говорив як дитина, я думав як дитина, я міркував як дитина. Коли я став чоловіком, я залишив дитинство позаду. Тепер ми бачимо лише погане відображення, як у дзеркалі; тоді ми побачимося віч-на-віч. Тепер я знаю частково; тоді я пізнаю повністю, так само як я повністю пізнаний".

В. Відповідь на це запитання цікава тим фактом, що текст говорить про час, коли ці чудові дари Духа припиняться.

Б. Важливим віршем у цьому питанні є вірш 10, і одним із ключів до правильного розуміння є дослівний і граматично правильний переклад вірша. Зверніть увагу: міжрядковий переклад грецької/англійської мови:

«АЛЕ КОЛИ МОЖЕ НАСТАТИ ТЕ, ЩО Є ДОСКОНАЛИМ (teleion), ТОДІ ЧАСТИНА (ek merous) БУДЕ ЗНИЩЕНО».

Цей вірш перекладено ASV, NKJV і KJV таким чином: але коли прийде те, що досконале, тоді те, що є частково, зникне".

С. Слово, перекладене як «досконалість» у вірші 10 у NIV, не є іменником. Це прикметник. Більш дослівні переклади: «але коли прийде те, що досконале, тоді те, що є частково, зникне» правильно відображає цей факт. Два прикметники, «ідеальний» і «частковий» (частково), змінюють припущений, але ненаписаний іменник. Ці два прикметники протиставляються, і насправді perfect (teleion) означає цілий, цілий або повний. Дослівний переклад був би таким: «але коли прийде ідеальне _____, часткове _____ буде покінчено». Два пропуски необхідно заповнити іменником. Питання: яким іменником заповнити пропуски? Що таке «досконале»?

D. У грецькій мові має бути граматична узгодженість між артиклями, іменниками та прикметниками у фразі. Наприклад, розглянемо цю фразу: «коли я купую нову машину, я продам стару». Слова старий і новий повинні узгоджуватися зі словом «машина» за числом і родом. Щоб зрозуміти вірш 10, нам потрібно заповнити пропуски після «ідеального» та «часткового», а іменник, який ми обираємо для заповнення пропусків, має узгоджуватися з прикметниками, які стоять перед ними. Це означає, що слово, яке ми обираємо для заповнення пропусків, має бути чоловічого роду, оскільки грецькою мовою прикметник «досконалий» має чоловічий рід. Грецькі іменники можуть бути чоловічого, жіночого або середнього роду. Ми можемо виключити певні слова в місці 10 вірша, дотримуючись узгодженості. Наприклад:

1. Любов. Хоча ця ідея здається гарною, граматики уривка цього не дозволяє. Perfect в оригіналі — прикметник середнього роду, а love — жіночого роду). Крім того, любов і подарунки не виключають одне одного.
2. Небо або Повернення Христа. Як зазначалося, «ідеальний» — середній рід, а Христос — чоловічий рід. Крім того, це слово ніколи не вживається стосовно небес чи повернення Христа.
3. Досконалість людини. Хоча це слово використовується для позначення людської поведінки (Матвія 5:48; 19:21; 1 Коринтян 2:6; 14:20; Якова 3:2), воно не вписується ні в контекст віршів 8-13, ні у граматику цього тексту. Контраст у цьому контексті полягає в тривалості, а не в якості.

E. Деякі дотримуються точки зору, що «досконалий» є станом зрілості церкви в її ранньому розвитку в 1 столітті християнської ери.

1. Зверніть увагу на паралель між посланнями до Ефесян і 1 Коринтян щодо ідеї всієї церкви як тіла.
2. Ідея полягає в тому, що подарунки припиняться зі зрілістю церкви. Апостоли б померли, а апостоли сьогодні церкві вже не потрібні. Пророки та вчителі залишили б свої вчення в письмовій формі, і вони самі більше не були б потрібні. Те, що було необхідно в зародковому стані церкви, не знадобиться пізніше.

Ефесянам 4:3-13— «Є одне тіло і один Дух, як ви були покликані до однієї надії, коли ви були названі одним Господом, однією вірою, одним хрещенням; один Бог і Отець усіх, що над усіма, і через усіх, і в усіх. Але кожному з нас дана благодать, як розподілив її Христос. Ось чому сказано:

«Коли він піднявся на висоту,

він водив полонених у своєму поїзді

і дав подарунки людям».

(Що означає «він вознісся», крім того, що він також спустився до нижчих, земних областей? Той, хто зійшов, — це той самий, хто піднявся вище за всі небеса, щоб наповнити весь всесвіт.) Це він дав деякі бути апостолами, деякі бути пророками, деякі бути євангелістами, а деякі бути пастирями та вчителями, щоб підготувати Божий народ до справ служіння, щоб тіло Христа могло будуватися, поки ми всі не досягнемо єдності у вірі та у пізнанні Сина Божого і стати зрілими, досягаючи всієї міри повноти Христа».

1 Коринтян 12:12-14— «Тіло є єдиним цілим, хоча воно складається з багатьох частин; і хоча всі його частини багато, вони утворюють одне тіло. Так само і з Христом. Бо ми всі одним Духом охрищені в одне тіло, чи євреї, чи греки, чи раби, чи вільні, і всі ми одним Духом напоєні. Тепер тіло складається не з однієї частини, а з багатьох».

Г. Більш логічна ідея полягає в тому, що «досконалий» стосується завершення Нового Завіту та завершення одкровення Бога для християнської епохи.

1. Чому говорять про кінець чудодійних дарів у зв'язку з повним об'явленням? Тому що метою цих дарів було утвердження слова, сказаного натхненними людьми.

Марка 16:20— «Тоді учні вийшли й проповідували всюди, а Господь працював з ними і підтверджував слово Своє знаменнями, що його супроводжували».

Євреям 2:3-4— «Як ми втечемо, якщо ми знехтуємо таким великим спасінням? Це спасіння, яке вперше сповістив Господь, підтвердили нам ті, хто його слухав. Бог також засвідчив це знаменнями, чудами та різними чудами та дарами Святого Духа, розданими згідно з Його волею».

2. Чи була мета подарунків для зрілих християн? Або щоб зріла любов християн? Ні. Пророцтва, знання та мови мали відкрити Боже Слово.

1 Коринтян 13:2— «Якщо я маю дар пророцтва і можу досягнути всі таємниці та все знання, і якщо я маю віру, яка може пересунути гори, але не маю любові, я ніщо».

1 Коринтян 14:3-6— «Але кожен, хто пророкує, говорить людям для їх зміцнення, підбадьорення та розради. Хто говорить чужою мовою, той себе будує, а хто пророкує, той Церкву будує. Я хотів би, щоб кожен із вас говорив мовами, але хотів би, щоб ви пророкували. Той, хто пророкує, більший від того, хто говорить мовами, якщо не тлумачить, щоб церква будувалася. А тепер, брати, якщо я прийду до вас і буду говорити

мовами, то яка користь від мене буде для вас, якщо я не принесу вам якоесь одкровення, чи знання, чи пророцтво, чи слово настанови?»

1 Коринтян 14:19 – «Але в церкві я краще скажу п'ять зрозумілих слів, щоб навчити інших, ніж десять тисяч слів мовою».

Знаком для невіруючих були мови. Чудесні дари серед коринфян сприяли їхньому браку любові та незрілості.

1 Коринтян 3:1 – «Браття, я не можу звертатися до вас як до духовних, а як до мирських немовлят у Христі».

1 Коринтян 14:20 – Брати, перестаньте думати, як діти. Щодо зла будьте немовлятами, а в думках будьте дорослими».

Їм були потрібні дари, тому що первісна церква була як діти в знаннях.

1 Коринтян 13:11 – «Коли я був дитиною, я говорив як дитина, я думав як дитина, я міркував як дитина. Коли я став чоловіком, я залишив дитинство позаду».

3. «Ідеальний» (грецьке «telios») означає цілий, повний, дорослий, ні в чому не бракує. У відношенні до людей означає дорослий, зрілий. Прочитайте Матвія 5:44-48; Луки 6:36; Матвій 19:21; 1 Коринтян 2:6, 14; 1 Коринтян 14:20; Філіппійців 3:15; Колосян 4:12; Євреям 5:14.) Вам не потрібно досягти цієї досконалості, щоб потрапити на небо.

Вони (коринфські християни) були досконалими (цілими, повними, дорослими, ні в чому не бракувало), але не без гріха.

Філіппійцям 3:15 – «Усі ми, зрілі, повинні так дивитися на речі. І якщо в якийсь момент ти думаєш по-іншому, Бог тобі це теж прояснить».

Якова 1:17 – «Кожен добрий і досконалий дар походить згори від Отця небесних світил, який не змінюється, як тіні, що міняються».

Якова 1:4 – «Наполегливість повинна завершити свою роботу, щоб ти міг бути зрілим і завершеним, без жодної нестачі».

Якова 2:22 – «Ви бачите, що його віра та його дії діяли разом, і його віра була довершена завдяки тому, що він зробив».

4. Дивіться контраст із віршем 9: Щось тепер «ek merous» (частково, неповне, недосконале, чогось бракує), але пізніше буде «teleios» (ціле, повне, досконале, нічого не бракує). Предметом є те, як ми отримуємо божественне знання та кінець натхненного проповідування. Слово, яке потрібно розмістити в пробілах (частина С вище), буде «одкровення». До кінця Нового Заповіту Бог відкривав Свою волю частково. Трохи тут. Трохи там. Тепер усе одкровення для церкви вже дано, і ми можемо читати без того, щоб хтось мав дар пророцтва чи знання.

5. Ілюстрація з життя Павла: Павло покинув дитячі речі, коли виріс. Церква-немовля залишить речі дитинства, коли ці дари припиняться.

6. Вони бачили невиразно, як у дзеркалі. «Дзеркало» - те саме, що «зір». На відміну від інших пророків, які покладалися на незрозумілі слова, сон чи видіння, Бог говорив з Мойсеєм «віч-на-віч». Одкровення, яке він отримав, було ясным.

7. Деякі речі, які ми можемо чітко знати:

Матвій 7:19– «Кожне дерево, що не приносить доброго плоду, буде зрубане й у вогонь кинуте».

Луки 1:3-4– «Отож, оскільки я сам ретельно все досліджував від початку, мені здалося також добре написати для тебе, преподобний Теофіле, щоб ти знав достовірність того, чого тебе навчили».

Римлянам 1:32– «Хоча вони знають праведний наказ Бога, що ті, хто робить такі речі, заслуговують на смерть, вони не тільки продовжують робити ці самі речі, але й схвалюють тих, хто їх практикує».

1 Коринтян 14:37– «Якщо хто думає, що він пророк або духовно обдарований, нехай визнає, що те, що я вам пишу, є заповідь Господня».

Колосянам 1:5-6– «... Євангеліє, яке прийшло до вас. По всьому світу це Євангеліє приносить плід і зростає, так само як і серед вас з того дня, як ви почули його і зрозуміли Божу благодать у всій її правді».

1 Тимофія 4:3– «Вони забороняють людям одружуватися і наказують їм утримуватися від певної їжі, яку Бог створив, щоб її приймали з подякою ті, хто вірить і хто знає правду».

2 Петра 2:21– «Краще б їм не пізнати дороги праведності, ніж пізнати її, а потім відвернутися від переданої їм священної заповіді».

2 Петра 1:2– «Благодать вам і мир у великій кількості через пізнання Бога та Ісуса, Господа нашого».

8. Поки тривало натхнення, також тривали ознаки та чудеса. «Тож Павло та Варнава провели там багато часу, сміливо промовляючи від імені Господа, Який підтвердив звістку Своєї благодаті, дозволивши їм творити знамення та чуда». (Дії 14:3)

Апостоли, обрані Христом, жили в першому столітті приблизно до 100 року нашої ери, коли помер останній апостол Іван. Апостоли мали чудодійні дари, і тільки вони могли передати ці дари іншим. «Коли апостоли в Єрусалимі почули, що Самарія прийняла слово Боже, то послали до них Петра та Івана. Коли вони прибули, то помолилися за них, щоб вони отримали Святого Духа, бо Святий Дух ще не сховався ні на кого з них; вони просто були охрещені в ім'я Господа Ісуса. Тоді Петро та Іван поклали на них руки, і вони отримали Святого Духа. Коли Симон побачив, що Дух дається під час покладання рук апостолів, він запропонував їм гроші і сказав: «Дайте й мені цю здатність, щоб кожен, на кого я покладу руки, міг отримати Святого Духа». (Дії 8:14-19)

Ті, на кого апостоли поклали свої руки, могли жити у другому столітті, тому чудодійні дари все ще діяли безпосередньо в церкві. Але, оскільки вони не мали сили передати цей дар іншим, подарунки закінчилися їх смертю. На той час копії Нового Завіту були поширені у відомому світі. Це був Дух, який діяв зараз не через чудесні дари знамення, а через Слово.

1. Метою дару Святого Духа творити чудеса було:

A. ____ Зцілювати хворих

B. ____ Покажіть, що апостоли вищі за всіх

C. ____ Доведіть, що послання апостолів про те, що Ісус був Богом
прийшов у плоті, щоб забезпечити єдиний спосіб життя людини
примирився з Богом.

2. Чудеса Святого Духа не припиняються і можуть здійснюватися й сьогодні

Т. _____ Ф. _____

3. Сьогодні люди, які творять «чудеса», творять ті ж чудеса, що й апостоли, таким же чином і з

однакові результати

Т. ____ Ф. ____

4. Яке «ідеальне» мало статися, що спричинило зникнення недосконалого?

A. ____ На сьогодні не надійшло

B. ____ Безпомилкове натхненне послання від Бога, записане для всіх майбутніх поколінь

C. ____ Небо

D. ____ Повернення Христа

E. ____ Любов

5. Інші християни, крім апостолів, могли давати іншим людям здатність творити чудеса.

Т. ____ Ф. ____

ДАР МОВ

Урок 9

I. Це був чудесний дар, дарований Святим Духом (Дії 2.4-11; 10.45-46; 11:15-17; 19.1-6; 1 Коринтянам 12-14; Марка 16:15-20).

II. Мовами були **МОВИ** та **ДІАЛЕКТИ**, якими розмовляли люди в той час, коли відбулося явище мовлення.

A. У Діях 2:4 «Всі вони сповнилися Святим Духом і почали говорити іншими мовами, як Дух давав їм» слово, перекладене як «язык», є glossa, що в Біблії означає мову народу або нація.

Б. Вирази «власною мовою» в Діях 2:6 «Коли вони почули цей звук, зійшовся натовп у здивуванні, бо кожен чув, як вони говорили його рідною мовою». і «рідна мова» в Діях 2:8, «Як же кожен із нас чує їх своєю рідною мовою?» походить від грецького слова dialectos, від якого походить наше слово «діалект», що означає мову певного народу.

К. Лука каже, що безліч людей, які зібралися в Єрусалимі в день П'ятидесятниці з багатьох різних країн, могли зрозуміти те, що сказали апостоли, кожен своєю рідною мовою. «Тепер в Єрусалимі перебували богобоязливі євреї з усіх народів під небом ... парфяни, мідяни та еламці; мешканці Месопотамії, Юдеї та Каппадокії, Понту та Азії, Фрігії та Памфілії, Єгипту та частин Лівії поблизу Кірени; гості з Риму (як євреї, так і навернені в

іудаїзм); Критяни й араби — ми чуємо, як вони оповідають чудеса Божі нашими мовами!» (Дії 2:5; 9-11)

Г. Розмовляти мовами означало б, наприклад, говорити вірменською, ніколи не вивчивши цю мову і не будучи чудово зрозумілим тим, хто розмовляє цією мовою.

Е. У Коринті дар був таким же, але через відсутність людей з різних націй була необхідна присутність перекладача (перекладача).

1. Той, хто не розуміє цієї мови, був би іноземцем. «Якщо я не розумію значення того, що хтось говорить, я іноземець для того, хто говорить, і він для мене». (1 Коринтян 14:11) Це показує, що явище все ще говорило мовами.

2, Павло цитує Ісаю 28:11-12 у 1 Коринтянам 14:21 «Через людей чужих язиків і устами чужинців я буду говорити до цього народу, але навіть тоді вони не будуть слухати мене». Проводиться паралель між асирійським діалектом і діалектами тих, хто говорить іншими мовами. Таким чином можна зробити висновок, що дар мов означає «розмовляти мовою, не вивчивши її природним шляхом».

III. Мови не були найважливішим даром і останніми згадуються в двох списках.

1 Коринтян 12:7-10— «Одному дається через Духа звістка мудрості, іншому — звістка знання за допомогою того самого Духа, іншому віра тим самим Духом, іншому дари зцілення цим одним Духом, іншому — чудодійні сили. , іншому пророцтво, іншому розрізнення духів, іншому говоріння різними мовами, а ще іншому тлумачення мов».

1 Коринтян 12:28-30— «І в Церкві Бог поставив насамперед апостолів, по-друге пророків, по-третє вчителів, потім чудотворців, а також тих, що мають дари зцілення, тих, що можуть допомагати іншим, тих, що мають дари управління, і тих, що говорять різними словами. мов. Чи всі апостоли? Чи всі пророки? Чи всі вчителі? Чи всі творять чудеса? Чи всі мають дари зцілення? Чи всі говорять мовами? Усі тлумачать?»

IV. Дар мов був марним без любові.

1 Коринтян 13— «Якщо я говорю мовами людськими та ангельськими, але любові не маю, то я лише дзвінкий мінь... найбільша з них любов».

V. **МОВИ** в 1 Коринтян 14:

«Ідіть дорогою любові і палко бажайте духовних дарів, особливо дару пророцтва. 2 Бо кожен, хто говорить чужою мовою, говорить не до людей, а до Бога. Дійсно, ніхто його не розуміє; він вимовляє таємниці своїм духом. 3 Але кожен, хто пророкує, говорить до людей для зміцнення, підбадьорення та потіхи. 4 Хто говорить чужою мовою, той будує себе, а хто пророкує, той будує Церкву. 5 Я хотів би, щоб кожен із вас говорив мовами, але я хотів би, щоб ви пророкували. Той, хто пророкує, більший від того, хто говорить мовами, якщо не тлумачить, щоб церква будувалася.

«6 Отож, браття, якщо я прийду до вас і буду говорити мовами, то яка користь від мене буде для вас, якщо я не принесу вам якесь одкровення, чи знання, чи пророцтво, чи слово повчання? 7 Навіть у випадку неживих речей, які видають звуки, таких як флейта чи арфа, як хтось дізнається, яка мелодія грається, якщо немає відмінності в нотах? 8 Знову, якщо сурма не засурмить ясно, хто буде готуватися до бою? 9 Так і з вами. Якщо ви не говорите зрозумілих слів своїм язиком, як хтось дізнається, що ви говорите? Ви просто будете говорити в повітря. 10 Безсумнівно, у світі існує безліч мов, але жодна з них не позбавлена значення. 11 Якщо ж я не розумію того, що хтось говорить, то я чужий для того, хто говорить, і він для мене. 12 Так і з вами. Оскільки ви прагнете мати духовні дари, намагайтеся досягти успіху в дарах, які будують церкву.

«13 Тому кожен, хто говорить чужою мовою, нехай молиться, щоб витлумачити те, що він говорить. 14 Бо коли я молюся чужою мовою, то дух мій молиться, але розум мій безплідний. 15 Отже, що мені робити? Буду молитися духом, але буду молитися і розумом; Я буду співати духом, але буду співати і розумом. 16 Якщо ти своїм духом хвалиш Бога, то як може той, хто знаходиться серед нерозуміючих, сказати «амінь» на твою подяку, коли він не знає, що ти кажеш? 17 Можливо, ти добре дякуєш, але інший чоловік не навчає.

«18 Я дякую Богові, що я говорю мовами більше, ніж усі ви. 19 Але в церкві я краще скажу п'ять зрозумілих слів, щоб навчити інших, ніж десять тисяч слів мовою.

«20 Брати, перестаньте думати, як діти. Щодо зла будьте немовлятами, а в думках будьте дорослими. 21 У Законі написано:

«Через людей чужих язиків і через уста чужинців

Я буду говорити з цим народом, але навіть тоді вони не будуть слухати мене, говорить Господь.

«22 Отже, мови є знаком не для віруючих, а для невіруючих; пророцтво, однак, для віруючих, а не для невіруючих. 23 Отже, якщо вся церква зійдеться, і всі будуть говорити іншими мовами, і увійдуть нерозуміючі або невіруючі, чи не скажуть вони, що ти з глузду з'їхав? 24 Але якщо хтось невіруючий або хтось нерозуміючий увійде, коли всі пророкують, він буде визнаний усіма, що він грішник, і буде суджений усіма, 25 і таємниці його серця будуть виявлені. Тож він упаде й поклониться Богові, вигукуючи: «Бог справді серед вас!»

«26 Що ж скажемо, брати? Коли ви збираєтесь разом, у кожного є гімн, або слово настанови, одкровення, мова чи тлумачення. Усе це треба робити для зміцнення церкви. 27 Якщо хтось говорить мовою, нехай говорять двоє чи щонайбільше троє, по одному, а хтось має витлумачити. 28 Якщо немає перекладача, то той, хто говорить, нехай мовчить у церкві і говорить собі та Богові».

Все, що робиться в церковних зборах, має бути зроблено для зміцнення (збудови) церкви. «Я хотів би, щоб кожен із вас говорив мовами, але я хотів би, щоб ви пророкували. Той, хто пророкує, більший від того, хто говорить мовами, якщо він не тлумачить, щоб церква була збудована». (вірш 5)

«Так і з тобою. Оскільки ви прагнете мати духовні дари, намагайтеся досягти успіху в дарах, які розбудовують церкву». (вірш 12)

«Що ж скажемо, браття? Коли ви збираєтесь разом, у кожного є гімн, або слово настанови, одкровення, мова чи тлумачення. Усе це треба робити для зміцнення церкви». (вірш 26)

Мови у вірші 2 - Говорить до Бога, а не до людей.

В. Дару пророцтва слід віддати перевагу над даром мов, тому що використання цього дару розбудовує церкву (вірші 3-4). П'ять слів з розумінням краще, ніж десять тисяч на мові. (вірш 19)

С. Люди з даром мов виконували три дії: молилися, співали та прославляли – усі вони спрямовані до Бога. (вірші 14-17)

Д. Не можна говорити мовами на церковних зборах без перекладача. (вірші 26-28)

Е. Мов є знаком для невіруючих, і його метою не було будівництво церкви. (вірші 21-22)

1. Для того, щоб будувати, повідомлення має бути зрозуміле (вірші 7-11).

2. Знак для невіруючих, але вони не прийняли Бога. (Ісая 28:11-12)

3. Реакція невіруючих, коли все зібрання говорить мовами: «Ці люди з глузду з'їхали!»

VI. Дар мов був тимчасовим.

А. Вони, очевидно, мали особливу мету.

Б. Наявність дару мов не було випробуванням на спасіння. Не всі християни отримали цей дар.

С. Дар мов не вказує на велику духовність особи, яка використовує цей дар. Багато хто в Коринті, а також багато хто в наш час, хто стверджує, що має цей дар, доводять, що вони тілесні, а не духовні.

Д. Пол згадав дари пророцтва, знання та мов як «часткові» і сказав, що вони припиняться. Ці подарунки були тимчасовими порівняно з любов'ю, яка є постійною. (1 Коринтян 13)

VII. Дар мов у Новому Завіті сильно відрізнявся від «сучасного дару мов».

А. На зборах церкви, на практиці дару мов і пророцтва, жінки повинні були мовчати.

1 Коринтян 14:34– «Жінки повинні мовчати в церквах. Їм заборонено говорити, але вони повинні підкорятися, як говорить Закон».

Б. Дар мов був не для повчання один одного.

1 Коринтян 14:4– «Хто говорить чужою мовою, той будує себе, а хто пророкує, той будує Церкву».

С. Язики були на користь невіруючим.

1 Коринтян 14:21-22– «У Законі написано: «Через людей чужих язиків і устами чужинців Я буду говорити до цього народу, але й тоді вони не послухають Мене, говорить Господь». Отже, мови є знаком не для віруючих, а для невіруючих; пророцтво, однак, для віруючих, а не для невіруючих».

Д. Мови були мовами людей, зрозумілими людям, які розмовляли цими мовами.

Дії 2:1-8– «Коли настав день П'ятидесятниці, усі вони були разом в одному місці. Раптом почувся з неба звук, немов подув сильного вітру, і наповнив увесь дім, де вони сиділи. Вони побачили те, що здавалося вогненними язиками, які розділилися і зупинилися на кожному з них. Усі вони сповнилися Святим Духом і почали говорити іншими мовами, як Дух давав їм. А в Єрусалимі перебували богобоязливі євреї з усіх народів під небом. Коли вони почули цей звук, натовп зійшовся в ошелешенні, бо кожен чув, як вони говорили своєю мовою. Вкрай здивовані, вони запитали: «Хіба всі ці люди, що говорять, не галілеяни? Тоді як же кожен із нас чує їх своєю рідною мовою?»

П'ятидесятники кажуть, що вони є «екстатичними висловлюваннями» і незрозумілі іншим. Якою б не була причина, те, що зазвичай робиться сьогодні, не те саме, що робилося в Новому Завіті.

ПРИМІТКА. Можна було б уникнути плутанини щодо цієї теми, якби слово «glossa» було перекладено як «мова». Слово може означати або мову, або язик, орган у роті, який використовується для утворення слів.

1. У твердженні в Діях «почніть говорити іншими мовами», слово glossa, перекладене як мови, означає:

- A. ____ Екстатичні вислови, які розуміє лише Бог
- B. ____ Будь-яка мова, невідома мовцеві
- C. ____ Мова ангелів

2. Чудо розмовляти мовами, невідомими тому, хто говорить, було найважливішим даром.

T. _____ Ф. _____

3. Розмовляти мовою, невідомою слухачам, марно, якщо хтось не може перекладати.

T. _____ Ф. _____

4. Дар говорити чужою мовою був тимчасовим даром Святого Духа.

T. _____ Ф. _____

5. Висловлювання людей, які «говорять мовами» сьогодні, можуть бути витлумачені будь-ким, хто знає мову, якою вимовляється.

Т. _____ Ф. _____

СВЯТИЙ ДУХ В ЖИТТІ ІСУСА

Урок 10:

Дія Святого Духа в плані спокути Бога виділяється у відносинах Ісуса з Духом. Дух не є нашим Викупителем, але без Нього Ісус не був би нашим Викупителем.

ДО НАРОДЖЕННЯ ІСУСА Святий Дух діяв на пророків, даючи їм знання про події майбутнього життя Ісуса, таким чином готуючи народ Божий до Його приходу.

1 Петра 1:10-12– «Щодо цього спасіння пророки, які говорили про благодать, що мала прийти до вас, досліджували пильно і з найбільшою ретельністю, намагаючись знайти час і обставини, на які вказував Дух Христа в них, коли передрікав страждання Христа і слава, яка буде наступати. Їм було відкрито, що вони служили не собі, а вам, коли вони говорили про те, що вам тепер сказали ті, хто проповідував вам Євангеліє Духом Святим, посланим з неба. Навіть ангели прагнуть заглянути в ці речі».

II. У ЗАЧАТТІ ІСУСА Святий Дух відповідав за незаймане народження Ісуса Марією, забезпечивши втілення Слова Божого.

Матвій 1:18-20– «Ось як сталося народження Ісуса Христа: Його мати Марія була заручена з Йосипом, але перед тим, як вони зійшлися, виявилось, що вона вагітна від Святого Духа. Оскільки її чоловік Йосип був праведною людиною і не хотів виставляти її на загальну ганьбу, він мав на думці тихо розлучитися з нею. Але після того, як він це подумав, ангел Господній з'явився йому уві сні та й сказав: «Йосипе, сину Давидів, не бійся взяти Марію до себе за жінку, бо те, що в ній зачалось, — від Духа Святого. '.

Луки 1:35– «Ангел відповів: «Дух Святий зійде на Тебе, і сила Всевишнього осінить Тебе». Тому й святе, що народиться, Сином Божим назветься».

Іван 1:14– «Слово стало тілом і оселилося між нами. Ми бачили славу Його, славу Єдиного, що прийшов від Отця, повного благодаті та правди».

III. У ДИТИНСТВІ ІСУСА Дух діяв у людях і обставинах, щоб підготувати світ прийняти свого Царя.

Луки 2:25-27– «Був же в Єрусалимі чоловік на ім'я Симеон, праведний і благочестивий. Він чекав розради Ізраїля, і Святий Дух був на ньому. Йому було відкрито від Святого Духа, що він не помре, доки не побачить Христа Господнього. Спонуканий Духом, він увійшов до храму. Коли батьки привели немовля Ісуса, щоб зробити для нього те, що вимагав звичай Закону».

IV. У ПРОПОВІДІ ІВАНА ХРИСТИТЕЛЯ Ісус був оголошений як той, хто зробить Святий Дух доступним для всіх через хрещення Святим Духом.

Луки 3:16– Іван відповів усім: Я хрещу вас водою. Але прийде сильніший від мене, що я недостойний розв'язати ремінці на сандаліях Його. Він охрестить вас Духом Святим і вогнем».

Євреям 2:4– «І Бог засвідчив про це знаменнями, чудами та різними чудами, і дарами Святого Духа, розданими згідно з його волею».

V. ПІД ЧАС ХРЕЩЕННЯ ІСУСА Дух представив Себе тілом у вигляді голуба, щоб вказати Ісуса як СИНА БОЖОГО.

Луки 3:22– «І зійшов на Нього Дух Святий у тілесному вигляді, як голуб. І почувся голос із неба: Ти Син мій, якого я люблю; я дуже задоволений тобою».

VI. У СПОКУШІ ІСУСА Дух привів Його до пустелі на 40 днів посту, посвячення та подальших спокус.

Луки 4:1– «Ісус, сповнений Святого Духа, повернувся з Йордану, і Дух провадив його в пустелю».

VII. НА ПОЧАТКУ СЛУЖЕННЯ ІСУСА Дух наповнив Ісуса силою, необхідною для Його служіння.

Луки 4:14-15– «Ісус повернувся до Галілеї в силі Духа, і чутка про Нього розійшлася по всій країні. Він навчав у їхніх синагогах, і всі славили Його».

Ісус розумів, що Його служіння було виконанням уривка з Ісаї (11:2), який говорив про Духа, що діє через Месію.

Луки 4:16-21– «Він пішов у Назарет, де був вихований, і в день суботній увійшов до синагоги за своїм звичаєм. І він підвівся, щоб прочитати. Йому вручили сувій пророка Ісаї. Розгорнувши його, він знайшов місце, де написано:

«Дух Господній на мені,
бо він помазав мене
проповідувати добру новину бідним.
Він послав мене проголошувати свободу
для в'язнів і відновлення зору
для сліпих, щоб звільнити пригноблених,
щоб проголосити рік Господньої ласки».

«Тоді він згорнув сувій, віддав його слугі та й сів. Очі всіх, хто був у синагозі, були звернені на нього, і він почав їм, говорячи: «Сьогодні сповнилося це Писання у ваших слуханнях».

Дух помазав Ісуса і зробив Його готовим розпочати Своє служіння. У цьому служінні Його вчення викликало подив у людей.

VIII. ВСЕ СЛУЖІННЯ ІСУСА супроводжувалось і направлялось Святим Духом, щоб:

A. Його служіння загалом

Матвій 12:15-21– «Зрозумівши це, Ісус пішов з того місця. Багато хто пішов за ним, і він зцілював усіх їхніх хворих, застерігаючи, щоб не казали, хто він. Це було, щоб збулося сказане через пророка Ісаю:

«Ось мій слуга, якого я вибрав,
той, кого я люблю, в якому я насолоджуюсь;
Покладу на Нього Духа Свого,

і він проголошуватиме справедливість народам.

Він не буде сваритися і не кричати;

ніхто не почує його голосу на вулицях.

Надломленої очеретини він не злаватиме,

і тліючого ґнота він не погасить,

доки він не приведе справедливість до перемоги.

На ім'я Його покладуть надію народи».

Ісая 42:1-4— «Ось мій слуга, якого я підтримую, мій

обранець, яким я в захваті; Я покладу на нього Свого Духа, і він принесе справедливість народам. Він не буде кричати чи кричати, чи підвищуватиме голос на вулицях.

Надломленої очеретини не зламає, і тліючого ґнота не погасить. У вірності він здійснить справедливість; він не захитається й не занепаде духом, доки не встановить справедливість на землі. На його закон острови покладуть надію».

Ісая 32:15-20— «Аж доки Дух не зіллється на нас з висоти, і пустиня не стане родючим полем, а родюче поле стане лісом. Справедливість житиме в пустелі, а справедливість житиме на родючому полі. Плодом праведності буде мир; наслідком праведності буде спокій і впевненість навіки. Мій народ житиме в мирних місцях проживання, у безпечних домівках, у спокійних місцях відпочинку. Хоча град знищить ліс і місто буде повністю зрівняно з землею, яким благословенням ви будете, посіявши своє насіння біля кожного струмка, і відпустивши свою худобу та ослів на волю».

Ісая 44:3-5— «Бо Я виллю воду на спраглу землю, і потоки на сушу; Я виллю Духа Свого на потомство твоє, і благословення Моє на нащадків твоїх. Зростуть вони, як трава в лузі, як тополі над потоками. Хтось скаже: Я Господній; інший назве себе ім'ям Яків; ще інший напише на руці своїй: «Господня», і візьме ім'я Ізраїль».

Єзекиїль 36:26-31— «Я дам тобі нове серце і нового духа в тебе дам; Я вийму з тебе твоє кам'яне серце і дам тобі серце з плоті. І Я вкаду в вас Свого Духа, і спонукаю вас дотримуватися Моїх постанов і стежити за дотриманням Моїх законів. Ви будете жити на землі, яку Я дав вашим прабатькам; ви будете Моїм народом, а Я буду вашим Богом. Я врятую вас від усієї вашої нечистоти. Я покличу зерно, і розмножу його, і не наведу на вас

голоду. Я примножу плід дерев і врожай поля, щоб ви більше не терпіли ганьби серед народів через голод. Тоді ви згадаєте свої злі шляхи та злі вчинки, і ви будете гидувати собою за ваші гріхи та огидні вчинки»

Захарія 12:10– «І виллю на дім Давидів і на мешканців Єрусалиму дух благодаті та благання. Вони дивитимуться на Мене, якого прокололи, і будуть сумувати за ним, як за єдиним дитиною, і гірко сумувати за ним, як за перворідним сином».

В. Його служіння зцілення

Матвій 12:28– «Але коли я Духом Божим виганяю демонів, то прийшло до вас Царство Боже».

Дії 10:38– «Як Бог помазав Ісуса з Назарету Святим Духом і силою, і як Він ходив, роблячи добро та зціляючи всіх, що були під владою диявола, бо Бог був із Ним».

Без Духа Ісус не міг би творити Своїх чудес.

С. Його молитовне служіння

Луки 10:21– «Тоді Ісус, сповнений радості через Святого Духа, промовив: Славлю Тебе, Отче, Господи неба і землі, що Ти втаїв це від мудрих і вчених, а дітям відкрив. Так, отче, бо це було твоє велике задоволення».

Д. Його служіння навчання Духом

Дії 1:1-2– «У моїй попередній книзі, Теофіл, я писав про все, що Ісус почав робити і навчати аж до дня, коли Він був узятий на небо, після того, як через Святого Духа дав настанови обраним ним апостолам».

ІХ. ЖЕРТВА ХРИСТА НА ХРЕСТІ була принесена Богові Святим Духом.

Євреям 9:14– «Наскільки ж більше кров Христа, що через вічного Духа приніс Себе непорочного Богові, очистить наше сумління від учинків, що ведуть до смерті, щоб ми могли служити Богові Живому!»

Дух допоміг Йому в Його найтяжчу годину.

Х. ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТА було дією Святого Духа.

Римлянам 8:11– «І якщо живе в вас Дух Того, Хто воскресив Ісуса з мертвих, то Той, Хто воскресив Христа з мертвих, оживить і ваші смертні тіла Духом Своїм, що живе в вас».

ХІ. ПРОСЛАВЛЕННЯ ХРИСТА серед людей від Його вознесіння.

Іван 16:14– «Він прославить мене, взявши з того, що є моїм, і оголосить це тобі».

Святий Дух був присутній у кожній миті життя Майстра. Так і Він завжди з нами. Повне і переможне християнське життя можна знайти лише в Дусі.

1. На Ісуса діяв Святий Дух

- A. ___ Про пророків до Різдва Христового
- B. ___ Про Марію в зачатті Ісуса
- C. ___ На інших відразу після Його народження.
- D. ___ Зовсім не діяв
- E. ___ А і С
- F. ___ А, В і С

2. Святий Дух сказав Івану Хрестителю, хто такий Месія.

Т. _____ Ф. _____

3. Святий Дух представив Месію, помазанника або Христа, світові, коли Ісус був охрещений, занурений у воду Іоанном, сказавши: «Ти Мій Син, Якого Я люблю, Тобою Я вподобав».

Т. _____ Ф. _____

4. Хто воскресив Ісуса після Його розп'яття зі смерті та могили?

- A. ___ Сам Ісус
- B. ___ Святий Дух
- C. ___ Тільки Бог, Отець

СВЯТИЙ ДУХ В ЖИТТІ АПОСТОЛІВ

Урок 11:

Апостоли були спеціально обраними для свідків воскресіння Ісуса. Вони мали:

кваліфікація:

Луки 24:46-8– «Він сказав їм... «Ви свідки цього».

Дії 1:7-8– «Він сказав їм: ... Але ви приймете силу, коли на вас зійде Святий Дух; і ви будете моїми свідками в Єрусалимі, і в усій Юдеї, і в Самарії, і аж до краю землі».

1 Івана 1:1-2– «Те, що було споконвіку, що ми чули, що ми бачили своїми очима, що ми дивилися і наші руки торкалися – це ми проголошуємо про Слово життя. З'явилося життя; ми бачили і свідчимо про це, і звіщаємо вам життя вічне, яке було в Отця і з'явилося нам».

облікові дані:

2 Коринтян 12:12– «Те, що відзначає апостола, — знаки, чуда й дива — чинилися між вами з великою наполегливістю».

1 Коринтян 9:1– «Хіба я не вільний? Хіба я не апостол? Хіба я не бачив Ісуса, Господа нашого? Хіба ти не результат моєї праці в Господі?»

Дії 1:21-22– «Отже, треба вибрати одного з тих мужів, які були з нами весь час, поки Господь Ісус входив і виходив між нами, починаючи від Іванового хрещення аж до часу, коли Ісус був взятий від нас. Бо один із них має стати разом з нами свідком Його воскресіння».

Дії 8:18– «Тоді Симон побачив, що при покладанні рук апостолів дається Дух, і запропонував їм гроші».

Потужність:

Вони мали владу давати людям силу Святого Духа [примусити Духа зійти на людей (і таким чином отримати силу) шляхом покладання рук]. Через Його важливу роль для Ісуса, Дух мав особливу функцію в житті та служінні апостолів.

Він, Дух, був обіцяний апостолам як інтимна присутність.

Івана 14:16-19— «І Я вблагаю Отця, і Він дасть вам іншого Утішителя, щоб був з вами навіки Дух правди. Світ не може прийняти Його, бо не бачить і не знає Його. Але ви знаєте Його, бо Він живе з вами і буде в вас. Я не залишу вас сиротами; Я прийду до тебе. Невдовзі світ мене більше не побачить, але ти побачиш мене. Бо Я живу, то й ви будете жити».

Іван 20:22— «І при цьому дихнув на них і сказав: Прийміть Духа Святого».

«Дихання на них» символізувало дарування Святого Духа, оскільки слова «подих» і «дух» однакові в грецькій і єврейській мовах. Деякі сучасні вчені вважають зв'язок між цими віршами та Дії 2 непримиренним, але немає вказівка в Івана 20, що апостоли отримали Святого Духа в цій нагоді, міг запевняти їх Ісус, символічно, що те, що він обіцяв їм, станеться, і це дійсно відбулося в Діях 2 у неділю воскресіння. У цьому контексті немає вказівок на те, що вони отримали Духа в той час. Саме в Діях 1:4-5 Ісус наказав їм чекати обітниці пришествя Святого Духа. Насправді ця обіцянка була виконана в Дії 2.

Апостоли стали очевидцями служіння Ісуса. Тепер Дух через проповідь і чудеса свідчитиме з ними про Слово Боже.

Марка 16:19-20— «Після того, як Господь Ісус промовив до них, Він був узятий на небо і сів праворуч Бога. Тоді учні вийшли й проповідували скрізь, а Господь працював з ними і підтверджував Своє слово знаменнями, що його супроводжували».

Івана 15:26-27— «Коли ж прийде Утішитель, Якого Я пошлю вам від Отця, Дух правди, що від Отця виходить, Він свідчитиме про Мене. І ти також повинен свідчити, бо ти був зі мною від початку».

Євреям 2:3-4— «Як ми втечемо, якщо ми знехтуємо таким великим спасінням? Це спасіння, яке вперше сповістив Господь, підтвердили нам ті, хто його слухав. Бог також засвідчив це знаменнями, чудами та різними чудами та дарами Святого Духа, розданими згідно з Його волею».

1 Фессалонікійців 1:4-5— «Він вибрав вас, тому що наше Євангеліє прийшло до вас не просто словами, але й силою, Святим Духом і глибоким переконанням. Ви знаєте, як ми жили між вами заради вас».

Коли вони були ув'язнені через ім'я Ісуса, Дух захистив їх.

Матвій 10:16-20— Посилаю вас, як овець між вовків. Тому будьте хитрі, як змії, і невинні, як голуби. Остерігайтеся чоловіків; вони віддадуть вас місцевим радам і бичуватимуть у своїх

синагогах. Заради мене вас приведуть до правителів і царів за свідків перед ними та перед поганями. Але коли вас заарештують, не турбуйтеся про те, що і як сказати. Тоді вам буде дано, що говорити, бо не ви будете говорити, але Дух вашого Отця буде говорити через вас».

За життя Ісуса апостоли не зрозуміли й не засвоїли багатьох уроків, яких їм навчив Ісус. Святий Дух був би перекладачем і вчителем, який нагадував би їм про те, чого Він навчав, і навіть навчав би більше.

Івана 14:25-26— Усе це я говорив ще з вами. Але Утішитель, Дух Святий, Якого Отець пошле в Ім'я Моє, навчить вас усього і нагадає вам усе, що Я вам говорив».

Дух навчатиме того, чого Ісус не навчав через неспроможність учнів зрозуміти. Уся правда буде відкрита апостолам пізніше.

Івана 16:12-15— Я маю сказати тобі набагато більше, більше, ніж ти зараз можеш винести. Коли ж прийде Він, Дух істини, наведе вас на всю правду. Він не буде говорити сам; він буде говорити тільки те, що чує, і він скаже вам те, що ще буде. Він принесе мені славу, взявши з того, що є моїм, і розкриє це вам. Все, що належить Батькові, є Моє. Ось чому я сказав, що Дух візьме з того, що є моїм, і сповістить це вам».

Влада, з якою вони навчали, була такою ж владою Ісуса, тому що Ісус дав їм цю владу, а їхнє вчення було вченням Духа.

Матвій 18:18— «Істинно кажу вам: що зв'яжете на землі, те буде зв'язане на небі, а що розв'яжете на землі, те буде розв'язане на небі».

1 Івана 1:1-3— «Те, що було споконвіку, що ми чули, що ми бачили своїми очима, що ми дивилися і наші руки торкалися – це ми проголошуємо про Слово життя. З'явилося життя; ми бачили і свідчимо про це, і проповідуємо вам життя вічне, яке було в Отця і з'явилося нам. Те, що ми бачили й чули, звіщаємо вам, щоб і ви мали спільність із нами. А наша спільність — з Отцем і з Його Сином, Ісусом Христом».

1 Івана 4:1-6— «Любі, не кожному духу вірте, а перевіряйте духів, чи від Бога вони, бо багато лжепророків з'явилося на світ. Ось як ви можете розпізнати Духа Божого: кожен дух, який визнає, що Ісус Христос прийшов у плоті, є від Бога, але кожен дух, який не визнає Ісуса, не є від Бога. Це дух антихриста, про якого ви чули, що приходить і вже зараз у світі. Ви, любі діти, від Бога і перемогли їх, бо той, хто в вас, більший від того, хто в світі.

Вони зі світу і тому говорять з точки зору світу, а світ їх слухає. Ми від Бога, і хто знає Бога, той слухає нас; а хто не від Бога, не слухає нас. Так ми розпізнаємо Духа правди і духа брехні».

1 Коринтян 12:3– «Тому кажу вам, що ніхто, хто говорить Духом Божим, не каже: «Нехай буде проклятий Ісус», і ніхто не може сказати: «Ісус є Господь», як тільки через Духа Святого».

1 Коринтян 14:36-37– «Якщо хто думає, що він пророк або духовно обдарований, нехай визнає, що те, що я вам пишу, є заповідь Господня. Якщо він проігнорує це, його самого проігнорують».

1. Чому Святий Дух був даний апостолам?

- A. ____ Щоб вони могли зцілювати хворих
- B. ____ Отже, вони могли бути свідками Ісуса
- C. ____ Щоб захистити їх від шкоди.

2. Що Святий Дух зробив для апостолів?

- A. ____ Допоміг їм точно свідчити про Ісуса, Христа.
- B. ____ Захистити їх у в'язниці
- C. ____ Дозволили їм пригадати, чого навчав Ісус.
- D. ____ Навчив їх тому, чого вони не могли зрозуміти

коли Ісус був з ними.

____ Все вищезазначене

СВЯТИЙ ДУХ І БІБЛІЯ

Урок 12

Дух і Біблія настільки тісно пов'язані, що деякі люди плутають Духа з Біблією. З іншого боку, інші намагаються протиставити те, що говорить Дух, і те, що говорить буква (Біблія). Жодна з цих точок зору не є точною. Основна робота Святого Духа полягає в тому, щоб відкрити людині Бога і вказати людину на Бога. Він є автором Святого Письма, Слова Життя.

Важливо розуміти різницю між одкровенням і натхненням. Одкровення — це дія Бога, яка відкриває людині те, що людина не може відкрити власними зусиллями. Натхнення — це дія Бога, яка змушує людину безпомилково записати одкровення Бога. Все Святе Письмо натхнене (2 Тимофію 3:16), але не все, що натхнено записано, вважається божественним одкровенням. Історичні факти з Царів і Хронік не потребували розкриття. Вони були історією. Запис їх, однак, був за допомогою натхнення. В Юдеї було місце під назвою Віфлеєм, і це географічний факт. Знання про те, що Месія мав народитися у Віфлеємі, було прикладом одкровення та натхнення (Михея 5:2). Багато слів друзів Йова були хибними уявленнями людей без досконалого розуміння. Ці помилкові слова друзів були зареєстровані натхненням для нашого роз'яснення.

I. ОДКРИТТЯ

Джерелом пророцтва є Бог і Святий Дух

2 Петра 1:21— «Бо пророцтво ніколи не виникало з волі людини, але люди говорили від Бога, ведені Святим Духом».

Числа 11:25— «І зійшов Господь у хмарі, і говорив із ним, і взяв від Духа, що був на ньому, і поклав Духа на сімдесятьох старших. Коли Дух спочив на них, вони стали пророкувати, але більше цього не робили».

Числа 11:29— «Але Мойсей відповів: «Ти ревнуєш за мене? Я хочу, щоб усі Господні люди були пророками, і щоб Господь послав на них Свого Духа!»

2 Самуїла 23:2— «Дух Господній говорив через мене;

Його слово було у мене на язиці».

Матвій 22:43— «Він сказав їм: «Як же Давид, говорячи Духом, називає Його «Господом»».

Дії 1:16— «І сказав: «Браття, мусило збутися Писання, яке Дух Святий давно говорив устами Давида про Юду, який був провідником для тих, хто схопив Ісуса».

Дії 28:25— «Вони не погодилися між собою і почали виходити після того, як Павло зробив цю останню заяву: «Святий Дух говорив правду вашим праотцям, коли говорив через пророка Ісаю».

Євреям 10:15— «Про це нам свідчить і Святий Дух. Спочатку він каже...”

II. НАТХНЕННЯ

2 Тимофія 3:16-17— «Усе Писання натхнене Богом і корисне для навчання, докору, виправлення та виховання в праведності, щоб Божя людина була до всякого доброго діла готова».

III. ДЕЯКІ ВАЖЛИВІ МОМЕНТИ.

А. Біблія не є Богом; не Отець, Святий Дух чи Христос.

1. Святе Письмо натхнене Богом, але це не означає, що Писання стало Богом. (2 Тимофія 3:16)

2. Проголошення пророків, зареєстровані в Біблії, були написані під керівництвом Святого Духа, але це показує, що Святий Дух незалежний і вищий за своє творіння, Святе Письмо. (2 Петра 1:20-21)

3. Святий Дух є особою Божества. Біблія є творінням Бога, Духом. Ми не повинні плутати Творця з творінням.

4. «Дух Господній говорив через мене; Його слово було у мене на язиці». Існує різниця між Духом, який говорив через Давида, і словом, яке Дух говорив. (2 Самуїла 23:2)

5. «Він сказав мені: «Сину людський, стань на ноги свої, і Я буду говорити з тобою». Коли він говорив, Дух увійшов у мене і підняв мене на ноги, і я почув, як він говорив зі мною». Дух зійшов на пророка і наказав йому говорити Слово Боже. (Єзекііль 2:1-2)

6. Дух і Слово такі ж різні, як солдат і його меч. Один — це зброя, а інший — сила, що стоїть за зброєю. (Ефесянам 6:17)

В. Біблія не суперечить Святому Духу.

1. Ми вже спостерігали в 2 Тимофію 3:16; 2 Петра 1:20-21, що Святий Дух є тим, хто відповідає за письмове одкровення.

2. Оскільки це так, то Святий Дух як той, хто відповідає за письмове одкровення, не суперечить тому, що міститься в Біблії. Це Він написав Біблію через людей, спонуканих Ним. Слово і воля Духа виявляються у Святому Письмі.

3. Вираз у 2 Коринтян 3:6 «буква вбиває, але Дух оживляє» неправильно розуміють так: «за Біблією ми знайдемо смерть, але за тим, що Святий Дух говорить серцю, ми матимемо життя». Таке тлумачення є абсолютно неправильним і вирваним з контексту. Читаючи весь текст 2 Коринтян 3:1-18, особливо вірш 11, можна легко побачити, що контраст не між Біблією та Святим Духом, а між Старим Заветом (Законом Мойсея, Десятьма Заповідями) і Новим Заветом (Нова воля, Служіння Духа).

2 Коринтян 3:1-18— «Ми знову починаємо себе хвалити? Або нам, як деяким людям, потрібні рекомендаційні листи до вас чи від вас? Ви самі наш лист, написаний у наших серцях, відомий і читаний усіма. Ви показуєте, що ви є листом від Христа, результатом

нашого служіння, написаним не чорнилом, але Духом Бога Живого, не на кам'яних скрижалях, а на скрижалях людських сердець.

«Така впевненість наша через Христа перед Богом. Не те, щоб ми самі по собі компетентні вимагати щось для себе, але наша компетентність походить від Бога. Він зробив нас компетентними служителями Нового Завіту — не букви, а Духа; бо буква вбиває, а дух оживляє.

«Така впевненість наша через Христа перед Богом. Не те, щоб ми самі по собі компетентні вимагати щось для себе, але наша компетентність походить від Бога. Він зробив нас компетентними служителями Нового Завіту — не букви, а Духа; бо буква вбиває, а дух оживляє.

«Тепер, якщо служіння, яке принесло смерть, яке було вигравірувано літерами на камені, прийшло зі славою, так що ізраїльтяни не могли постійно дивитися на обличчя Мойсея через його славу, хоч і зникаючу, чи не буде служіння Дух ще славніший? Якщо служіння, яке засуджує людей, є славним, то наскільки ж славетніше служіння, яке приносить праведність! Бо те, що було славним, тепер не має слави в порівнянні з неперевершеною славою. І якщо те, що зникло, прийшло зі славою, то наскільки більша слава того, що триває!

«Тому, маючи таку надію, ми дуже сміливі. Ми не схожі на Мойсея, який поклав покривало на своє обличчя, щоб ізраїльтяни не дивилися на нього, поки сяйво зникло. Але їхні розуми були притуплені, бо донині та сама завіса залишається, коли читається старий завіт. Вона не була усунена, тому що тільки в Христі вона була усунена. Навіть до цього дня, коли читають Мойсея, покривало покриває їхні серця. Але кожного разу, коли хтось звертається до Господа, завіса знімається. Тепер Господь є Дух, а де Дух Господній, там свобода. А ми, що всі з відкритими обличчями віддзеркалюємо славу Господню, перетворюємось на Його подобу з дедалі більшою славою, яка походить від Господа, Який є Духом».

4. Саме Святе Письмо підтверджує, що ті, хто справді духовні, підкоряються тому, що написано в Біблії. «Якщо хтось думає, що він пророк або духовно обдарований, нехай визнає, що те, що я вам пишу, є заповідь Господня». (1 Коринтян 14:37)

5. Таким чином, якщо хтось каже, що Святий Дух навчає його чогось, що суперечить тому, що є в Святому Письмі, ви можете бути впевнені, що це не Святий Дух, який говорить через цю особу. Святий Дух не суперечить Собі.

С. Святий Дух діє через написане слово.

1. Слово називається «Меч Духа» - Ефесянам 6:17

2. Читання Ефесянам 5:18-20 паралельно з Колоссянам 3:16-17

цікаво:

Ефесянам

Колоссян

«Наповнюйтесь Духом» Нехай слово Христове вселяється в вас рясно»

«Розмовляйте один з одним», «навчайте і наставляйте один одного»

“з псалмами, гімнами і “псалмами, гімнами і

духовні пісні» духовні пісні»

“завжди дякуючи “дякую Богові

Бог Отець» Отець

»

У багатьох місцях ми бачимо дію Святого Духа через написане слово (Біблія).

Християнин:

народжується – від Духа

«Ісус відповів: «Істинно кажу тобі: ніхто не може увійти в Царство Боже, якщо не народиться від води й Духа. Плоть породжує плоть, а Дух народжує дух. Ви не повинні дивуватися моїм словами: «Ви повинні народитися знову». Вітер дме, куди хоче. Ви чуєте його звук, але не можете сказати, звідки він і куди йде. Так буває з кожним, хто народився від Духа» (Івана 3:5-8).

народжується – від Слова

«Бо ви народжені згори не з тлінного насіння, але з нетлінного, живим і вічним словом Бога». (1 Петра 1:23)

спасається – Духом

«Він врятував нас не через те, що ми робили праведні вчинки, а через Його милосердя. Він спас нас купелею відродження й оновлення Святим Духом, Якого щедро вилив на нас через Ісуса Христа, нашого Спасителя, щоб ми, виправдавшись Його благодаттю, стали спадкоємцями, маючи надію на вічне життя. Це вірний вислів. І я хочу, щоб ви наголосили на цьому, щоб ті, хто довірився Богові, могли бути обережними, щоб присвятити себе чиненню добра. Ці речі чудові і вигідні для всіх». (Титу 3:5-8)

спасається - Словом

«Тому позбудьтеся всякого морального бруду і зла, яке є настільки поширеним, і смиренно прийміть закладене у вас слово, яке може вас спасти». (Якова 1:21)

освячується – Духом

«І саме такими були деякі з вас. Але ти був обмитий, ти освячений, ти був виправданий ім'ям Господа Ісуса Христа і Духом нашого Бога». (1 Коринтян 6:11)

освячується – Словом

«І саме такими були деякі з вас. Але ти був обмитий, ти освячений, ти був виправданий ім'ям Господа Ісуса Христа і Духом нашого Бога». (1 Коринтян 6:11)

отримує силу - від Духа

«Нехай Бог надії наповнить вас усякою радістю та миром, коли ви довіряєте Йому, щоб ви переповнювалися надією силою Святого Духа». (Римлянам 15:13)

отримує силу - від Слова

«Я не соромлюся Євангелія, бо це сила Божа для спасіння кожного, хто вірує: спочатку для єврея, потім для язичника». (Римлянам 1:16)

4. Оскільки це так, нам потрібно читати, вивчати, розуміти та практикувати Біблію. Отже, ми будемо керовані Духом. Здатність застосовувати на практиці те, чого ми навчилися, також походить від Духа. «Бо ті, кого веде Дух Божий, є синами Божими». (Римлянам 8:14).

5. Відмовлятися від Святого Письма означає відмовлятися від слів і керівництва Духа.

D. Святий Дух діє незалежно від Слова

1. Внутрішнє свідчення Святого Духа.

Римлянам 8:14-16– «Бо ті, кого веде Дух Божий, є синами Божими. Бо ви не прийняли духа, що знову робить вас рабом страху, але ви прийняли духа синівства. І в Ньому ми звиваємо: Авва, Отче! Сам Дух засвідчує нашому духу, що ми діти Божі. Якщо ж ми діти, то ми є спадкоємцями-спадкоємцями Бога і співспадкоємцями Христа, якщо справді ми беремо участь у Його стражданнях, щоб також мати участь у Його славі. Я вважаю, що наші нинішні страждання не варті порівняння зі славою, яка відкриється в нас».

Галатам 4:5-6– «Викупити підзаконних, щоб отримати повні права синів. Оскільки ви сини, Бог послав у наші серця Духа Свого Сина, Духа, який кличе: «Авва, Отче!»

Це свідчення відкрито в Біблії, але розвивається в нашому християнському досвіді усиновлення дітей Божих.

2. Допомога, яку ми маємо в молитві.

Римлянам 8:26-27– «Так само й Дух допомагає нам у немочі нашій. Ми не знаємо, про що нам молитися, але сам Дух заступається за нас невимовними стогонами».

Біблія показує, що Дух допомагає нам у молитві. Ми можемо не розуміти, як саме Він це робить, але вірою ми віримо, що це так.

3. Перебування Духа. Дух особисто перебуває в християніні. Ця істина розкривається в Біблії, але це не те ж саме, що зачувати біблійні вірші. Біблія говорить, що Святий Дух живе в нас.

Римлянам 8:9– «Ти ж керуєшся не гріховною природою, а Духом, якщо Дух Божий живе в тобі. А хто Духа Христового не має, той не Христовий».

1 Коринтян 6:19– Хіба ви не знаєте, що ваше тіло то храм Святого Духа, Який у вас, Якого ви прийняли від Бога? Ти не свій».

Ефесянам 2:22– «І ви будуєтеся в Ньому, щоб стати домом, у якому живе Бог Духом Своїм».

1 Фессалонікійців 4:8— «Тому той, хто відкидає цю настанову, відкидає не людину, а Бога, Який дає вам Свого Святого Духа».

1. Одкровення — це те, що Бог вирішив зробити відомим людині.

Т. _____ Ф. _____

2. Натхнення є безпомилковим записом Божого слова.

Т. _____ Ф. _____

3. Усе Писання натхнене Богом.

Т. _____ Ф. _____

4. Писання - це Бог або те саме, що Бог

Т. _____ Ф. _____

5. Святе Письмо — це Меч Духа.

Т. _____ Ф. _____

ЩО ОЗНАЧАЄ БУТИ СПОВНЕНИМ ДУХОМ?

Урок 13

А. Щоб отримати силу говорити мовами?

В. Щоб отримати силу творити чудеса?

С. Мати мужність і віру, щоб протистояти перешкодам у своєму служінні?

Г. Бути сповненим плоду Духа?

Д. Щоб Дух просто перебував у вас?

Е. Щоб дозволити Духу контролювати ваше життя?

Г. Чи щось інше?

Луки 1:15– «Бо він буде великий в очах Господа. Він ніколи не повинен пити вина чи іншого бродіння, і він буде сповнений Святого Духа від народження».

Луки 1:67– «Його батько Захарія сповнився Святого Духа і пророкував».

Луки 4:1– «Ісус, сповнений Святого Духа, повернувся з Йордану, і Дух провадив його в пустелю».

Дії 2:4– «Всі вони сповнилися Святим Духом і почали говорити іншими мовами, як Дух давав їм».

Дії 4:8– «Тоді Петро, сповнившись Духа Святого, сказав їм: «Начальники та старші народу!»

Дії 4:31– «Після того, як вони помолилися, місце, де вони збиралися, затрясло. І сповнилися всі Духом Святим, і проповідували слово Боже сміливо».

Дії 6:3– «Браття, виберіть з-поміж себе сім мужів, які, як відомо, сповнені Духа та мудрості. Ми передамо їм цю відповідальність і звернемо увагу на молитву та служіння слову».

Дії 6:5– «Ця пропозиція сподобалася всій групі. Вони вибрали Стефана, чоловіка, сповненого віри і Святого Духа; також Філіп, Прокор, Ніканор, Тимон, Пармен і Микола з Антіохії, навернений у юдаїзм».

Дії 7:55– «А Степан, сповнений Духа Святого, поглянув на небо і побачив славу Божу та Ісуса, що стояв праворуч Бога».

Дії 9:17– «Тоді Ананій пішов у дім і увійшов туди. Поклавши руки на Савла, він сказав: «Брате Савле, Господь Ісус, що з'явився тобі в дорозі, коли ти йшов сюди, послав мене, щоб ти прозрів і сповнився Святого Духа».

Дії 11:24– «Він був добрий чоловік, сповнений Святого Духа та віри, і багато людей було приведено до Господа».

Дії 13:50-52– «Але євреї підбурювали богобоязливих жінок високого становища та провідних людей міста. Вони підняли гоніння на Павла і Варнаву і вигнали їх зі свого краю. Тож вони обтрусили порошок із ніг своїх, протестуючи проти них, і пішли в Іконію. І сповнилися учні радості та Святого Духа».

Колосянам 3:16-17– «Нехай слово Христове вселяється в вас рясно, навчаючи й напоумляючи один одного з усією мудрістю, співаючи псалми, гімни та духовні пісні з вдячністю в серцях Богові. І все, що тільки робите словом чи ділом, усе робіть в Ім'я Господа Ісуса, дякуючи через Нього Богові Отцеві».

Ефесянам 5:1-21— «Отже, будьте наслідувачами Бога, як улюблені діти, і живіть любов'ю, як і Христос полюбив нас і віддав за нас Себе як пахощі та жертву Богові.

«Але між вами не повинно бути навіть натяку на статеву розпусту, або на будь-яку нечистоту, або на жадібність, бо це не личить святим людям Божим. Також не повинно бути непристойності, дурних розмов або грубих жартів, які недоречні, а скоріше подяки. Бо можете бути певні: жодна аморальна, нечиста чи жадібна людина — така людина є ідолопоклонником — не має спадку в Царстві Христа й Бога. Нехай ніхто вас не обманює пустими словами, бо за такі речі гнів Божий приходить на непокірних. тому не будьте з ними партнерами.

«Бо ви були колись темрявою, а тепер ви світло в Господі. Живіть як діти світла (бо плід світла полягає в усякій доброті, праведності та правді) і дізнайтеся, що до вподоби Господу. Не май нічого спільного з безплідними справами темряви, а радше викривай їх. Бо соромно навіть згадувати те, що непокірні роблять таємно. Але все, що відкривається світлом, стає видимим, бо саме світло робить усе видимим. Тому й сказано: «Прокинься, сплячий, воскресни з мертвих, і Христос тобі засяє».

«Тож будьте дуже обережні, як ви живете — не як нерозумно, а як мудро, максимально використовуючи кожну нагоду, бо дні лихі. Тому не будьте нерозумними, але зрозумійте, яка воля Господня. Не впивайся вином, що веде до розпусти. Натомість сповнюйтеся Духом. Розмовляйте один з одним псалмами, гімнами та духовними піснями. Співайте та музикуйте у своєму серці для Господа, завжди дякуючи Богові Отцю за все, в ім'я Господа нашого Ісуса Христа. Підкоряйтеся один одному з благоговіння перед Христом».

ДЕЯКІ ДУМКИ ПРО ЕФЕСЯНАМ 5:

Бути п'яним вином означає бути під впливом або контролем вина. Бути сповненим Духа означає бути під впливом або контролем Духа.

Ніхто не отримує більше Духа, ніж інший. Він є особою Божества. Ви або маєте Його, або не маєте Його. Насправді важливо, щоб у Нього було більше вас.

Це заповідь (наповнити себе Духом), а не пропозиція.

Команда в теперішньому часі, що вказує на безперервну дію. Наповнення себе Духом у минулому не означає, що ви сповнені Духом сьогодні. Нам потрібно робити це день у день.

Ми повинні постійно віддавати себе під контроль Духа.

Дієприкметник пасивний. Це означає, що це не те, що ми робимо, а те, що ми дозволяємо Богу робити в нас.

1. Що означає бути сповненим Духа?

A. ___ Отримати силу говорити мовами?

B. ___ Отримати силу творити чудеса?

C. ___ Мати мужність і віру, щоб протистояти перешкодам у своєму служінні?

D. ___ Бути сповненим плоду Духа?

E. ___ Щоб Дух перебував усередині людини?

F. ___ Щоб дозволити Духу контролювати ваше життя?

G. ___ Все вище

H. ___ A, B і C

I. ___ C, D і E

J. ___ C, D, E та F

ЩО ТАКЕ «СТОГНИ, ЩО НЕ МОЖУТЬ ВИРАЗИТИ СЛОВА» В РИМЛЯНАХ 8:22-27?

Урок 14

«22 Ми знаємо, що все створіння стогне, немов у муках пологів, аж донині. 23 Не тільки це, але й ми самі, маючи первісток Духа, всередині зі드хаємо, чекаючи усиновлення, відкуплення наших тіл. 24 Бо в цій надії ми були спасенні. Але надія, яку бачать, — це зовсім не надія. Хто сподівається на те, що вже має? 25 Але якщо ми сподіваємося на те, чого ще не маємо, ми терпеливо чекаємо цього. «26 Так само Дух допомагає нам у нашій слабкості. Ми не знаємо, про що нам молитися, але сам Дух заступається за нас невимовними стогами. 27 А Той, Хто досліджує наші серця, знає думку Духа, бо Дух заступається за святих згідно з Божою волею».

A. Ці невимовні стоги не є:

1. Говорити мовами. Ця ідея виходить за межі контексту цього розділу та всієї книги Послання до римлян. Використання виразу «стогін» у віршах 22-23 стосовно творіння та всіх християн показує, що воно не може стосуватися мов

2. Містика чи якийсь «екзистенційний» досвід. Це не наш релігійний акт, спрямований на встановлення контакту з Богом, а скоріше вияв допомоги, яку Бог надає нам через нашу слабкість і неспроможність. Це дія Духа, а не наша дія. (вірш 27)

3. Це не є заміною нашого обов'язку молитися.

В. Ці невимовні стогони можуть бути:

Спілкування Духа (Який живе в нас) з Богом Отцем, щоб повідомити Йому те, що ми, своїми словами, не в змозі повідомити. У нашій слабкості, без здатності знати, про що ми повинні просити, і без здатності справді виражати те, що ми відчуваємо, нам потрібен Дух, Який живе всередині нас і чудово нас розуміє, і який знає, як досконало спілкуватися з Богом. (вірш 27) Їхня розмова, очевидно, не ведеться людськими словами.

1. Святий Дух стогне є

А. ____ Говоріння мовами

В. ____ Екзистенціальний досвід

в. ____ Зв'язок Духа, що перебуває в християнах, з Богом, Отцем.

ЯК Я МОЖУ ЗНАТИ, ЩО Я МАЮ СВЯТОГО ДУХА?

Урок 15

Деякі бажають фізичного прояву або певного почуття. Але чи можна довіряти своїм почуттям? Якби хтось міг здійснювати знамення (чудеса, мови тощо), чи доводив би це, що він має Духа або що він правий перед Богом?

Примітка:

Саймон, чаклун

Дії 8:9-10— «Ось деякий час чоловік на ім'я Симон займався чарівництвом у місті й дивував усіх самарійців. Він хвалився, що є кимось великим, і всі люди, як високі, так і низькі,

звернули на нього увагу та вигукнули: «Ця людина — божественна сила, відома як Велика Сила».

Ефесяни

Дії 19:18-19 – «Багато з тих, хто тепер увірував, приходили й відкрито визнавали свої злі вчинки. Дехто з тих, хто займався чаклунством, зібрав свої сувої та публічно їх спалив. Коли вони підраховували вартість сувоїв, загальна сума склала п'ятдесят тисяч драхм».

3. Сила проти Правди

2 Фессалонікійців 1:9-12– «Вони будуть покарані вічним знищенням і віддалені від присутності Господа та від величі Його сили в день, коли Він прийде, щоб бути прославленим у Своїм святому народі та щоб Йому дивуватися серед усіх тих, хто увірував. Це стосується і вас, тому що ви повірили нашому свідченню вам. Пам'ятаючи про це, ми постійно молимося за вас, щоб наш Бог визнав вас гідними Свого покликання, і щоб Своєю силою сповнив усі ваші добрі наміри та вчинки, спонукані вашою вірою. Про це молимося, щоб ім'я Господа нашого Ісуса прославилось у вас, а ви в Ньому, з благодаті нашого Бога й Господа Ісуса Христа».

4. Сатана з'являється як ангел.

2 Коринтян 11:10-15– «Оскільки правда Христова в мені, ніхто в краях Ахаї не зупинить цю мою хвалу. чому Тому що я тебе не люблю? Бог знає, що так! І я буду продовжувати робити те, що я роблю, щоб вирубати землю з-під тих, хто хоче мати можливість вважатися рівними з нами в речах, якими вони хваляться. Бо такі люди є лжеапостоли, лукаві робітники, які видають себе за апостолів Христових. І не дивно, бо сам Сатана маскується під ангела світла. Тож не дивно, що його слуги маскуються під слуг праведності. Їхній кінець буде таким, якого заслуговують їхні дії».

Ми знаємо, що ми маємо Духа, головним чином тому, що Бог пообіцяв, що Він дасть Духа тим, хто повірить, покається та охреститься (Дії 2:38; Дії 5:32; 1 Коринтян 3:16). Якщо ви почули слово Христа, повірили в євангелію Христа, покалися у своїх гріхах і віддали своє життя Христу, охрестившись у Христа, тоді вам було дано Духа з упевненістю. Тепер ви повинні жити гідно євангелії, тому що ви є святиною Бога. Дух залишатиметься в християні доти, доки християнин перебуватиме у Христі.

Дії 2:38«Петро відповів: «Покайтеся, і нехай кожен із вас охреститься в ім'я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів». І ви отримаєте дар Святого Духа».

Однак християнин може жити так, що втратить своє життя з Богом.

Євреям 6:4-8– «Неможливо для тих, хто колись був просвітлений, хто скуштував небесного дару, хто прийняв участь у Святому Дусі, хто скуштував доброти слова Божого і сили майбутнього віку, якщо вони відпадуть». , повернути до покаяння, бо на свою втрату знову розпинають Сина Божого і піддають Його публічній ганьбі. Земля, яка п'є дощ, що часто падає на неї, і яка дає врожай, корисний тим, для кого вона обробляється, отримує благословення Бога. Але земля, на якій родять тернина й будяки, не варта нічого, і їй загрожує прокляття. Зрештою його спалять».

Євреям 10:26-31– «Якщо ми свідомо продовжуємо грішити після того, як ми отримали пізнання істини, то не залишиться жертви за гріхи, а лише страшне очікування суду та шаленого вогню, який пожре ворогів Божих. Кожен, хто відкидав закон Мойсея, помирав без милості за свідченням двох чи трьох свідків. Наскільки суворіше, на вашу думку, заслуговує на покарання людина, яка потоптала Сина Божого, яка вважала нечестивою кров завіту, що її освятила, і яка образила Духа благодаті? Бо ми знаємо Того, Хто сказав: Мені належить помста; Я відплачу», і знову: «Господь судитиме свій народ». Страшно потрапити в руки живого Бога».

Живучи таким чином, він також втрачає благословення Божого внутрішнього Духа.

1. Можна придбати дар Святого Духа.

Т. _____ Ф. _____

2. Були/є лжепророки, фальшиві апостоли та брехливі люди?

Т. _____ Ф. _____

3. Християни можуть відпасти від Божої любові та благодаті.

Т. _____ Ф. _____

ЧИ ВХОДИТЬ СПАСИТЕЛЬНА РОБОТА ХРИСТА

ЗЦІЛЕННЯ НАШОГО ТІЛА?

Урок 16

1 Петра 2:21-25– «До цього ви були покликані, бо Христос постраждав за вас, залишивши вам приклад, який ви повинні наслідувати Його слідами: «Не вчинив Він гріха, і в устах

Його не було підступу. Коли вони кидали Його образи, Він не помстився, не погрожував, натомість довірив себе тому, хто поніс наші гріхи на дерево, щоб ми померли для гріхів ви зцілили рани, бо ви були, як вівці, що заблукали, а тепер ви повернулися до Пастиря й Наглядача ваших душ».

А. Петро каже, що в стражданні християни повинні наслідувати страждання нашого Учителя. Уривок з Ісаї 53 повинен був пам'ятати Петро, оскільки він цитував фразу з цього уривка.

1 Петра 2:21-25– «Через нього ви віруєте в Бога, який воскресив Його з мертвих і прославив Його, тому ваша віра і надія на Бога. Тепер, коли ви очистилися, послухавшись правди, щоб ви мали щиру любов до своїх братів, любіть один одного глибоко, від усього серця. Бо ви народжені згори не з тлінного насіння, але з нетлінного, через живе і міцне слово Боже.

Бо всі люди, як трава,
і вся їхня слава, як квіти польові;
трава в'яне і квіти опадають,
а слово Господнє стоїть навіки».
І це те слово, яке вам проповідувано».

В. Грецьке дієслово *sarados*, перекладене як «зцілений» у вірші 24, використовується в Святому Письмі для опису фізичних зцілень (Матвія 8:8) і для «духовних зцілень»; тобто покаяння і навернення. (Івана 12:40 і Євреїв 12:13)

С. Певно, що певним чином уривок з Ісаї був виконаний у служінні зцілень, яке здійснював Ісус.

Матвій 8:16-17– «Коли настав вечір, привели до нього багатьох біснуватих, і він словом вигнав духів і зцілив усіх недужих. Це було, щоб збулося сказане через пророка Ісаю:

«Він узяв наші немочі
і ніс наші хвороби».

Г. Однак були випадки, коли Ісус взагалі не зціляв.

Марка 6:5-6— «Він не міг там творити ніяких чудес, хіба що поклав руки на кількох хворих і зцілив їх. І він був вражений їхнім браком віри» і зцілив лише одну людину з безлічі інших хворих, як в Івана 5:2-9 «Тепер в Єрусалимі біля Овечої брами є купальня, яка по-арамейськи називається Віфезда і яка оточена п'ятьма критими колонадами. Тут лежала велика кількість інвалідів — сліпі, кульгаві, паралізовані. Один, хто там був, був інвалідом тридцять вісім років. Коли Ісус побачив його лежачим і довідався, що він уже давно в такому стані, то запитав його: «Хочеш одужати?» «Пане, — відповів хворий, — мені немає нікого, хто б допоміг мені зайти в басейн, коли вода хвилюється. Поки я намагаюся увійти, хтось інший спускається попереду мене». Тоді Ісус сказав йому: «Встань! Візьми свій килимок і ходи». Чоловік одразувилікувався; він узяв свій килимок і пішов».

Е. У служінні апостолів деякі хворі не були зцілені:

Епафродит— «Але я вважаю за потрібне відіслати до вас Епафродита, мого брата, співробітника і товариша воїна, який також є вашим посланцем, якого ви послали піклуватися про мої потреби. Бо він тужить за вами всіма і сумує, бо ви чули, що він хворий. Справді, він був хворий і мало не помер. Але Бог змилювався над ним, і не тільки над ним, але й зо мною, щоб позбавити мене горя за горем». (Филип'ян 2:25-27)

Павло— «Щоб утримати мене від зарозумілості через ці надзвичайно великі одкровення, мені було дано колючку в моє тіло, посланця сатани, щоб мучити мене». (2 Коринтян 12:7)

Тимофій— Перестань пити тільки воду і вживай трохи вина через свій шлунок і часті хвороби. (1 Тимофія 5:23)

Трофим— «Ераст залишився в Коринті, а Трофима я залишив хворого в Мілеті». (2 Тимофія 4:20)

Ф. У контексті 1 Петра 2 зцілення відбувається в духовному сенсі, і немає підстав вважати, що робота Ісуса на хресті гарантує фізичне здоров'я для всіх християн.

Г. Римлянам 8:20-23 — «Бо створіння було піддане розчаруванню не за власним вибором, але з волі того, хто його підкорив, у надії, що саме створіння буде звільнене від рабства тління та привів у славетну свободу дітей Божих. Ми знаємо, що все створіння стогне, немов у муках пологів, аж до теперішнього часу. Не тільки це, але ми самі, які маємо первісток Духа, всередині зідхаємо, з нетерпінням чекаючи нашого усиновлення як синів, викуплення наших тіл». Цей уривок, написаний для християн, показує, що наші фізичні тіла все ще схильні до хвороб, болю та смерті, поки ми очікуємо повернення Ісуса».

Н. Викуплення тіла, як і викуплення творіння, буде здійснено в остаточному воскресінні, а не в теперішньому часі.

І. У тексті 1 Петра 2:24 йдеться про зцілення головної хвороби людини, якою є гріх. Це був гріх, який Христос ніс на Своєму тілі на хресті. Наше теперішнє викуплення від гріха, але одного дня навіть наші тіла будуть викуплені у воскресінні.

1. Коли хтось стає християнином, Бог зцілює всі його хвороби.

Т. _____ Ф. _____

ЩО ТАКЕ ЯЗИКИ АНГЕЛІВ?

(1 Коринтян 13:2)

Урок 17

Деякі розуміють, що це стосується мови, яку ніхто не розуміє, лише ангели. Але в Біблії кожен раз, коли ангел говорив, він говорив мовою людей, які отримали повідомлення (Буття 19; Суддів 13; Луки 1 і 2; 24.4-8 тощо...). По правді кажучи, 1 Коринтян 13:1-3 використовує кілька гіпербол (навмисних перебільшень): «Якщо я говорю мовами людськими та ангельськими, пізнаю всі таємниці та все знання, маю віру, що гори пересуваю, віддам усе, що маю, убогим і віддам тіло моє вогню». Цими гіперболами Павло ілюструє вищість любові.

Немає питань

ЯК ДІЄ ДУХ ПРИ НАВЕРНЕННІ?

Урок 18

Роль Духа описана в Івана 16:7-11: «Викривай світ у провині щодо гріха, праведності та суду». Воно робило і робить це через Слово, яке було написано або сказано людьми, а тепер читаємо ми.

Саме Бог дійсно допомагає нам відкрити наші серця, коли ми чуємо євангелію. (Дії 16:14 – «Одною з тих, хто слухав, була жінка на ім'я Лідія, торговка пурпуровою тканиною з міста Тіатира, яка поклонялася Богу. Господь відкрив її серце, щоб відповісти на послання Павла»).

Без Євангелія Ісуса ми не маємо спасіння.

Римлянам 1:16-17 – «Я не соромлюся Євангелії, бо це сила Божа для спасіння кожного, хто вірує: спочатку для єврея, потім для язичника. Бо в Євангелії відкривається праведність від Бога, праведність від віри від початку до останнього, як написано: «Праведний вірою житиме».

Коли євнуху з Дії 8 потрібно було повернутися, Дух послав Пилипа проповідувати йому Слово.

1. Як Святий Дух викриває світ у гріху, праведності та суді?

А. ____ Воно проникає в тіло і змушує їх усвідомити, що Ісус є Бог, Христос.

В. ____ Наявність вчень Ісуса в точному та безпомилковому записі, щоб людина могла мати доступ до сили, необхідної для спасіння.

Міжнародний інститут пізнання Біблії

Рендольф Данн, президент - Роберто Сантьяго, декан
thebiblewayonline.com

Курс 1 - Боже послання

Як все тут потрапило?

Людина, яка була Богом

Христос - Божа Тайна

Міфи про Бога

Від життя до смерті - смертна людина

Курс 4 - Зростання у Христі

Ісус з Назарету

Життя Христа

Об'єднані у Христі

Міфи про біль

Тіло, душа, дух – куди вони йдуть, коли ти помреш?

Шлюб і розлучення

Запланований викуп Послання Євангелія Курс 2 – Служняність Христу Час до Христа Час Христа на Землі Час після Христа Кінець часу на Землі Час вирішувати Від смерті через хрест до життя Міфи про прощення Хрещення у Христа Курс 3 - Нове життя у Христі Королівство нерукотворне Слуги в королівстві Перші принципи Христа Вдови та інші потребуючі Духовне молоко Життя звільнене Міф про нещастя Послання з послань Поклоняйтеся Богу в душі та правді Дослідження для знавців Біблії Окреслена Біблія Узагальнена Біблія Типи і метафори	Божа субота Створення до створення книги Буття Євреям Курс 5 – Дозрівання у Христі Уроки з хреста Божий процес відбудови Найкращі запитання, які коли-небудь ставили Життя Один для одного у Христі Жити максимально Обіцяє тепер і назавжди Справжні чоловіки — благочестиві чоловіки Чудові слова життя Курс 6 - Стати знавцем Біблії Тіні, типи та пророцтва Святий Дух Даніель Одкровення Ісуса Христа Мовчання Святого Письма Вчення та практики від 100 до 1500 рр. н.е Реформувати або відновити Складання та переклад Біблії Сучасні церковні практики– Святе Письмо чи Переказ? Генеалогія Ісуса - схема
--	---

Міжнародний інститут знання Біблії має посилання на інші мови на thebiblewayonline.com.